BOI

Anniversary

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

Office of the Board of Investment

Office of the Board of Investment

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

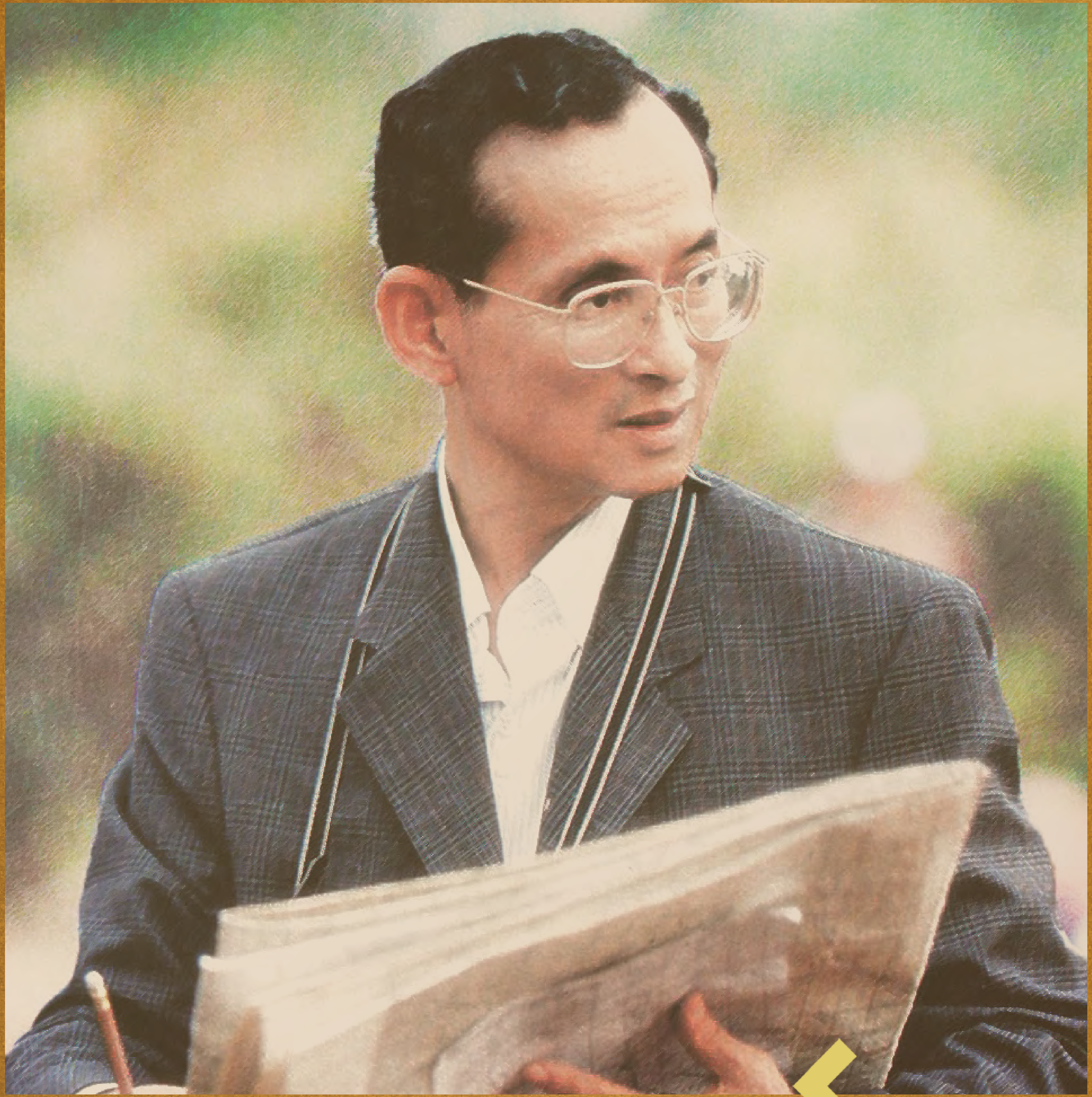

งานราชการนั้น คืองานของแผ่นดิน มีผลเกี่ยวเนื่องถึงประโยชน์ของบ้านเมืองและประชาชนทุกคน งานทุกอย่างจึงต้องมีผู้ปฏิบัติและมีผู้รับช่วง เพื่อให้งานดำเนินต่อเนื่องไปไม่ขาดสาย ดังนั้น ผู้ปฏิบัติบริหารงานราชการทุกฝ่ายทุกระดับ จึงไม่ควรยกเอาเรื่องใครเป็นผู้ทำมาก่อน หรือใครเป็นผู้รับช่วงงานขึ้นเป็นข้อสำคัญนัก จะต้องถือประโยชน์ที่จะเกิดจากงานเป็นหลักใหญ่ แล้วร่วมกันคิดร่วมกันทำด้วยความอุตสาหะเสียสละ และด้วยความสุจริตจริงใจ งานทุกอย่างจึงจะดำเนินไปได้อย่างราบรื่น ไม่ติดขัด และสำเร็จผลเป็นประโยชน์ได้แท้จริง และยั่งยืนตลอดไป

อาคารเฉลิมพระเกียรติ โรงพยาบาลศิริราช
วันที่ 31 มีนาคม พุทธศักราช 2558

บีโอไอ...ใต้ร่มพระบารมี

เนื่องในมหามงคลสมัย ที่ใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาทเสด็จดำรงสิริราชสมบัติมาครบ 50 ปี คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจึงจัดงานนิทรรศการ ***"ก้าวไกล ไทยทำ 2538"*** หรือ ***"บีโอไอแฟร์ 1995"*** ขึ้น เพื่อเฉลิมพระเกียรติเนื่องในมหามงคลวโรกาสนี้ โดยเมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2538 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พร้อมด้วยสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินทรงประกอบพิธีเปิดงาน ณ ท่าเรือพาณิชย์แหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี โดยมีคณะรัฐมนตรี ทูตานุทูต ข้าราชการ นักลงทุน ผู้บริหารระดับสูงของบริษัทชั้นนำจากทั่วโลก และพสกนิกรคอยเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาทอย่างเนืองแน่น

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ทรงกดปุ่มเพื่อขับเคลื่อน 'ช้างขับจรวด' อันเป็นสัญลักษณ์ของงาน พุ่งขึ้นสู่ยอดโดมทรงกลม และงานก็ได้เริ่มขึ้นอย่างยิ่งใหญ่ ยังความปลาบปลื้มปีติยินดีแก่ชาวบีโอไอเป็นล้นพ้น หาที่สุดมิได้

เปิดงานบีโอไอแฟร์ 2011

เมื่อวันที่ 5 มกราคม 2555 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินแทนพระองค์ไปทรงเปิดงานนิทรรศการ "บีโอไอแฟร์ 2011" ภายใต้แนวคิด "รวมพลังน้ำใจ โลกสดใส ไทยยั่งยืน" หรือ "Going Green for the Future" ณ ห้องรอยัล จูบิลี่ บอลรูม อาคารชาเลนเจอร์ อิมแพ็ค เมืองทองธานี โดยมีคณะรัฐมนตรี และแขกผู้มีเกียรติจากองค์กรภาครัฐ สถานทูต หอการค้าต่างประเทศ และผู้บริหารจากบริษัทเอกชน เข้าร่วมเฝ้าทูลละอองพระบาทและร่วมในพิธีเปิดงาน

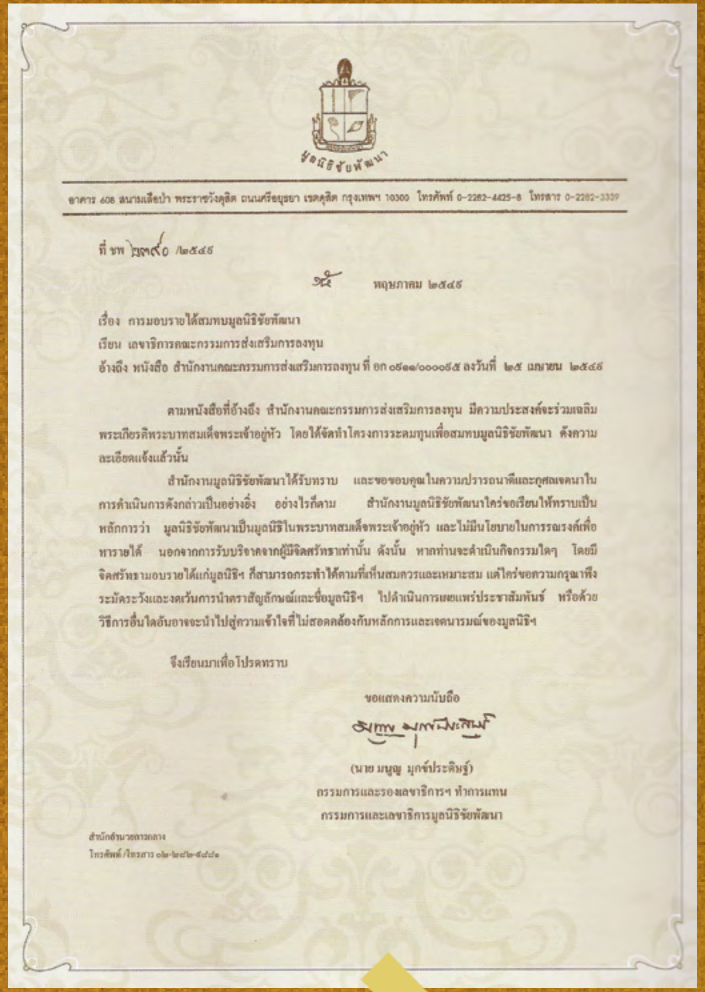

มูลนิธิชัยพัฒนา

อาคาร ๖๐๘ สนามเสือป่า พระราชวังดุสิต ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐ โทรศัพท์ ๐-๒๒๘๒-๔๔๒๕-๘ โทรสาร ๐-๒๒๘๒-๓๓๓๙

ที่ ชพ ๒๓๙๐ /๒๕๔๕

พฤษภาคม ๒๕๔๕

เรื่อง การมอบรายได้สมทบมูลนิธิชัยพัฒนา

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

อ้างถึง หนังสือ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่ อก ๐๕๑๑/๐๐๐๐๖๕ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน มีความประสงค์จะร่วมเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดยได้จัดทำโครงการระดมทุนเพื่อสมทบมูลนิธิชัยพัฒนา ดังความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

สำนักงานมูลนิธิชัยพัฒนาได้รับทราบ และขอขอบคุณในความปรารถนาดีและกุศลเจตนาในการดำเนินการดังกล่าวเป็นอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตาม สำนักงานมูลนิธิชัยพัฒนาใคร่ขอเรียนให้ทราบเป็นหลักการว่า มูลนิธิชัยพัฒนาเป็นมูลนิธิในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และไม่มีนโยบายในการรณรงค์เพื่อหารายได้ นอกจากการรับบริจาคจากผู้มีจิตศรัทธาเท่านั้น ดังนั้น หากท่านจะดำเนินกิจกรรมใดๆ โดยมีจิตศรัทธามอบรายได้แก่มูลนิธิฯ ก็สามารถกระทำได้ตามที่เห็นสมควรและเหมาะสม แต่ใคร่ขอความกรุณาพึงระมัดระวังและงดเว้นการนำตราสัญลักษณ์และชื่อมูลนิธิฯ ไปดำเนินการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ หรือด้วยวิธีการอื่นใดอันอาจจะนำไปสู่ความเข้าใจที่ไม่สอดคล้องกับหลักการและเจตนารมณ์ของมูลนิธิฯ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นาย มนูญ มุกข์ประดิษฐ์)
กรรมการและรองเลขาธิการฯ ทำการแทน
กรรมการและเลขาธิการมูลนิธิชัยพัฒนา

สำนักอำนวยการกลาง
โทรศัพท์/โทรสาร ๐๒-๒๘๒-๕๘๘๑

บีโอไอทูลเกล้าฯ ถวายเงินสนับสนุน

คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน นำคณะผู้บริหารกระทรวงอุตสาหกรรม ข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และผู้แทนบริษัท เข้าเฝ้าทูลเกล้าฯ ถวายเงินสนับสนุน มูลนิธิชัยพัฒนา เนื่องในโอกาสฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี เมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2550 ณ ศาลาดุสิดาลัย

QR Code E-Book
หนังสือ "50 ปี บีโอไอ"
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

สารบัญ

50th Anniversary Office of the Board of Investment

ใต้ร่มพระบารมี 4

สารจากบุคคลสำคัญ
- นายกรัฐมนตรี 15
- รองนายกรัฐมนตรี 16
- เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน 17

5 ทศวรรษ กับตำนานแห่งการส่งเสริมการลงทุน
- ทศวรรษที่ 1 (พ.ศ. 2509 - 2518) 20
- ทศวรรษที่ 2 (พ.ศ. 2519 - 2528) 24
- ทศวรรษที่ 3 (พ.ศ. 2529 - 2538) 28
- ทศวรรษที่ 4 (พ.ศ. 2539 - 2548) 32
- ทศวรรษที่ 5 (พ.ศ. 2549 - 2558) 36

5 ทศวรรษ กับการขยายเครือข่ายการส่งเสริมการลงทุน ทั้งในไทยและต่างประเทศ
- การจัดตั้งศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนในภูมิภาค 42
- บีโอไอต่างแดน 46

5 ทศวรรษ กับการสร้างภาพลักษณ์ประเทศไทย
- แคมเปญ เสริมสร้างภาพลักษณ์เศรษฐกิจไทย 54
- แบบสัญลักษณ์ บีโอไอ 60

5 ทศวรรษ แห่งความสำเร็จ

- รางวัลแห่งความสำเร็จ 64
- การรับรองมาตรฐาน 66

5 ทศวรรษ กับการพัฒนากฎหมายและนโยบายส่งเสริมการลงทุน

- พัฒนาการของกฎหมายและนโยบายส่งเสริมการลงทุน 70

5 ทศวรรษ กับการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย

- การพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตร 86
- การพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ 92
- การพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ 102
- การพัฒนาอุตสาหกรรมปิโตรเคมี 108

ผลสัมฤทธิ์ของบีโอไอ

- ผลสัมฤทธิ์ของการส่งเสริมการลงทุนที่มีต่อเศรษฐกิจไทย 116

ครอบครัวบีโอไอ

- ประธานกรรมการส่งเสริมการลงทุน 126
- เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน 130
- ความทรงจำจากใจ...อดีตผู้บริหารบีโอไอ 132
- ผู้บริหาร บีโอไอ 144
- เจ้าหน้าที่ บีโอไอ 152
- บทกลอน 50 ปี บีโอไอ ที่ชนะการประกวด 154

ครอบครัวบีโอไอ

- ที่ตั้งศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภูมิภาค 156
- ที่ตั้งสำนักงานในต่างประเทศ 158
- คณะทำงานจัดทำหนังสือ 50 ปี สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน 160

ขั้นตอนการใช้งานเทคโนโลยี Augmented Reality AR ประกอบการอ่านหนังสือ

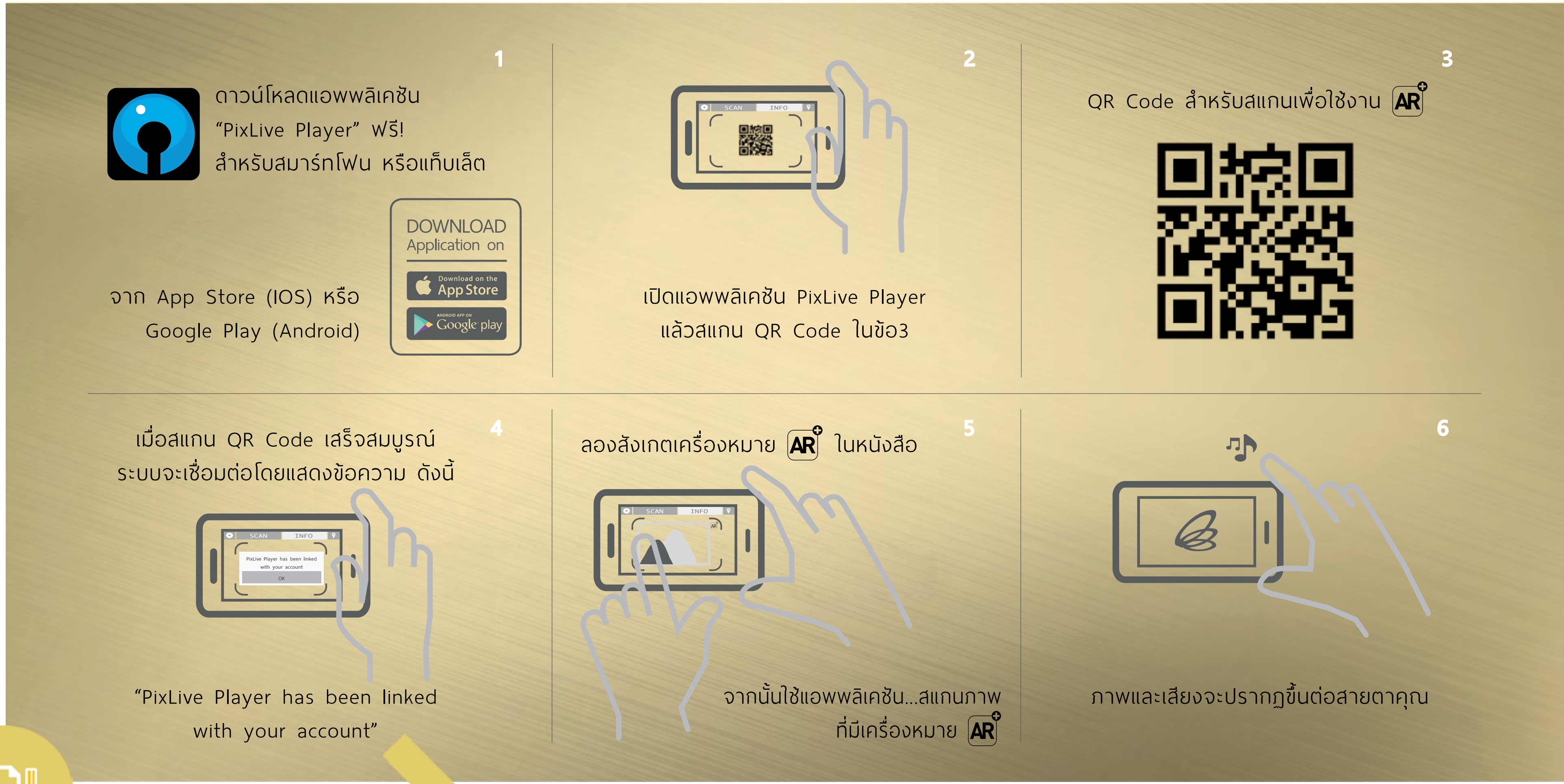

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

ประเทศไทย เป็นประเทศที่เป็นศูนย์กลางของภูมิภาคอาเซียน และมีความได้เปรียบในการเชื่อมโยงทางการค้าและการลงทุนกับทั่วโลก ทำให้หลายประเทศให้ความสำคัญกับไทย ในฐานะเป็นฐานการผลิตหลักที่สำคัญ ดังนั้น ประเทศไทยจึงต้องมีความพร้อมในการเร่งพัฒนาศักยภาพให้เจริญรุดหน้า และเตรียมรับมือกับความเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจโลกอยู่เสมอ ซึ่งการติดตามสถานการณ์การลงทุนของโลก รวมทั้งการวิเคราะห์เพื่อกำหนดแนวทางการส่งเสริมการลงทุน นับเป็นภารกิจสำคัญของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เพื่อดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ ตลอดจนขยายไปสู่การส่งเสริมการลงทุนของไทยในต่างประเทศ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจไทยให้ก้าวข้ามการเป็นประเทศที่มีรายได้ระดับปานกลาง (Middle Income Trap) อีกทั้งต้องอำนวยความสะดวก และพัฒนาปัจจัยที่เอื้อต่อการลงทุนที่สร้างคุณค่าให้กับประเทศไทยมากยิ่งขึ้น ตามเป้าหมายการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทยให้เติบโตอย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ต่อไป

ในโอกาสครบรอบ 50 ปี สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ในวันที่ 26 มกราคม 2559 ผมขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลก โปรดดลบันดาลให้ผู้บริหาร ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทุกคน จงประสบแต่ความสุข ความเจริญ เพียบพร้อมด้วยกำลังกาย กำลังใจ และสติปัญญา เพื่อร่วมพัฒนาประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองอย่างมั่นคงตลอดไป

(พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา)
นายกรัฐมนตรี

นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์

รองนายกรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ได้ก่อตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมภาคเอกชนให้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการลงทุน โดยมีภาครัฐให้การสนับสนุนด้วยสภาวะเศรษฐกิจในแต่ละยุคสมัย ทำให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจำเป็นต้องปรับบทบาท หน้าที่ รวมถึงโครงสร้างให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงไปตามบริบทของโลก เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการส่งเสริมและดึงดูดการลงทุน ซึ่งจะส่งผลให้การขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศเกิดการขยายตัวและเติบโตอย่างมั่นคง

ผมขอแสดงความชื่นชมสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่ได้ปฏิบัติงานด้วยความมุ่งมั่นและทุ่มเทมาตลอด โดยเฉพาะการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 7 ปี (พ.ศ. 2558 - 2564) ซึ่งเป็นการปรับเปลี่ยนทิศทางการส่งเสริมการลงทุนที่ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งภายในประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเอกชนไทย ทั้งช่วยยกระดับเศรษฐกิจและสังคมของประเทศให้ดีขึ้น อันเป็นพื้นฐานที่มั่นคงต่อการพัฒนาประเทศไทยให้มีความยั่งยืน

เนื่องในโอกาสครบรอบ 50 ปี ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผมขออวยพรให้การดำเนินงานประสบผลสำเร็จตามเจตจำนง และขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลก โปรดดลบันดาลประทานพรให้ผู้บริหาร ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทุกคน ประสบแต่ความสุข ความเจริญเพียบพร้อมด้วยกำลังกาย กำลังใจที่เข้มแข็ง เพื่อร่วมกันพัฒนาเศรษฐกิจของไทยให้มีความก้าวหน้ารุ่งเรืองสืบไป

(นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์)
รองนายกรัฐมนตรี

นางหิรัญญา สุจินัย

เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

ตลอด 50 ปีที่ผ่านมา สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน หรือบีโอไอ เป็นหน่วยงานหลักที่ทำหน้าที่ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในประเทศ โดยการสร้างสิ่งจูงใจในการดึงดูดการลงทุน รวมทั้งการส่งเสริมการลงทุนของไทยในต่างประเทศ

ในปีที่ผ่านมา สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ได้มีการปรับเปลี่ยนทิศทางการส่งเสริมการลงทุนครั้งใหญ่ เพื่อให้เกิดการลงทุนที่มีคุณค่าต่อประเทศมากที่สุด โดยเน้นการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ด้วยการส่งเสริมให้เกิดการวิจัยและพัฒนา เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมและบริการของไทยให้มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น ด้วยความมุ่งหวังที่จะพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทยให้เติบโตอย่างยั่งยืน

ในการที่จะไปสู่เป้าหมายตามวิสัยทัศน์ใหม่ของสำนักงานได้นั้น จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่าย ทั้งจากหน่วยงานภาครัฐที่ร่วมกันผลักดันให้เกิดการลงทุนในประเทศ และภาคเอกชนที่เป็นพลังขับเคลื่อนสำคัญที่สุด ที่จะก่อให้เกิดการลงทุนจริงขึ้นได้ รวมถึงข้าราชการและเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนทุกคน ซึ่งเป็นพลังสำคัญในการส่งเสริมให้เกิดการลงทุนที่มีคุณค่าต่อประเทศของเรา

หนังสือ "50 ปี บีโอไอ" จัดพิมพ์ขึ้นโดยได้รับการสนับสนุนอย่างดียิ่งจากอดีตผู้บริหารหลายท่าน ที่ได้กรุณาสละเวลามาร่วมแบ่งปันข้อคิดเห็นและประสบการณ์ในการทำงานที่ผ่านมา รวมถึงข้าราชการและเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ร่วมแรงร่วมใจกันจัดทำข้อมูล ส่งภาพถ่าย และเอกสารต่างๆ ที่มีอยู่ด้วยความหวังว่าหนังสือเล่มนี้ จะรวบรวมความเป็นมาและผลงานที่สำคัญของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนไว้ให้ได้มากที่สุด เพื่อรำลึกถึงอดีตที่ผ่านมา และเตรียมบีโอไอไปสู่ก้าวต่อไปในอนาคต

ก้าวต่อไปของบีโอไอ จะยังคงมุ่งมั่นให้บริการที่ดี ผลักดันการพัฒนาปัจจัยสนับสนุนการลงทุน และส่งเสริมให้เกิดการลงทุนที่มีคุณค่า โดยยังคงรักษาสมดุลของเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมโดยรวม

(นางหิรัญญา สุจินัย)
เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

5 ทศวรรษ

กับตำนานแห่งการส่งเสริมการลงทุน

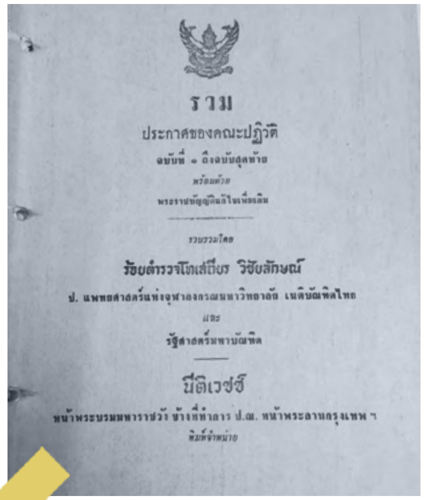

รวม

ประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ ๑ ถึงฉบับสุดท้าย

พร้อมด้วย

รวบรวมโดย

ร้อยตำรวจโทเสถียร วิชัยลักษณ์

ป. แพทยศาสตร์แห่งจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย เนติบัณฑิตไทย

และ

รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต

นีติเวชช์

หน้าพระบรมมหาราชวัง ข้างที่ทำการ ป.ณ. หน้าพระลานกรุงเทพ ฯ

พิมพ์จำหน่าย

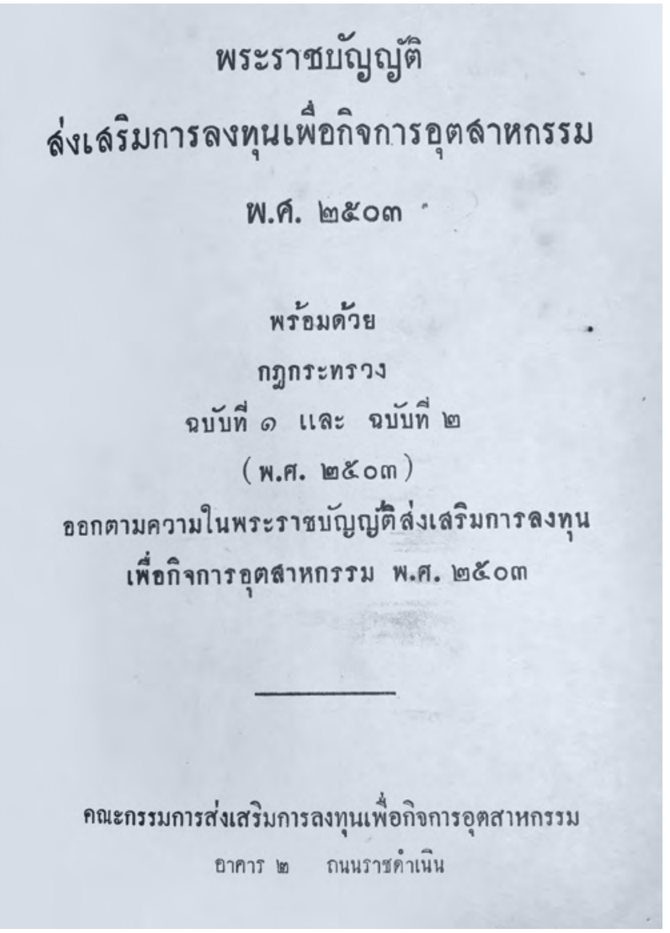

พระราชบัญญัติ

ส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม

พ.ศ. ๒๕๐๓

พร้อมด้วย

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑ และ ฉบับที่ ๒

(พ.ศ. ๒๕๐๓)

ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน

เพื่อกิจการอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๐๓

คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม

อาคาร ๒ ถนนราชดำเนิน

นายพจน์ สารสิน

1

2509-2518

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม

OFFICE OF THE BOARD OF INVESTMENT

CABLE ADDRESS " INVEST "

88 MANSION 2, RAJDAMNERN AVENUE. BANGKOK.

TEL. 28135 28134 28133

นายจินตมัย อมาตยกุล

ทศวรรษ 1

เริ่มต้นการส่งเสริมการลงทุน

2509 2510 2511 2512 2513 2514 2515 2516 2517 2518

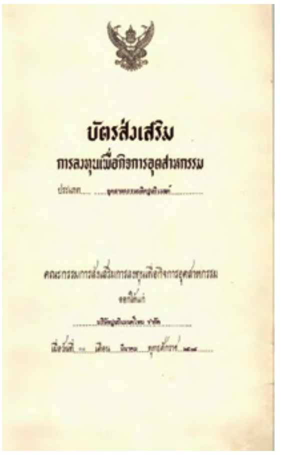

■ จัดตั้ง “สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม” โดยขณะนั้นมีนายพจน์ สารสิน เป็นประธานกรรมการ และมีนายจินตมัย อมาตยกุล เป็นเลขาธิการคนแรก

■ เปลี่ยนชื่อคณะกรรมการและสำนักงานเป็น “คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน”

■ ปรับปรุงกฎหมายส่งเสริมการลงทุน “ประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 277”

■ จัดตั้งสำนักงานต่างประเทศ 2 แห่งแรก คือ นครนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา และนครแฟรงก์เฟิร์ต ประเทศเยอรมนี

2

2519-2528

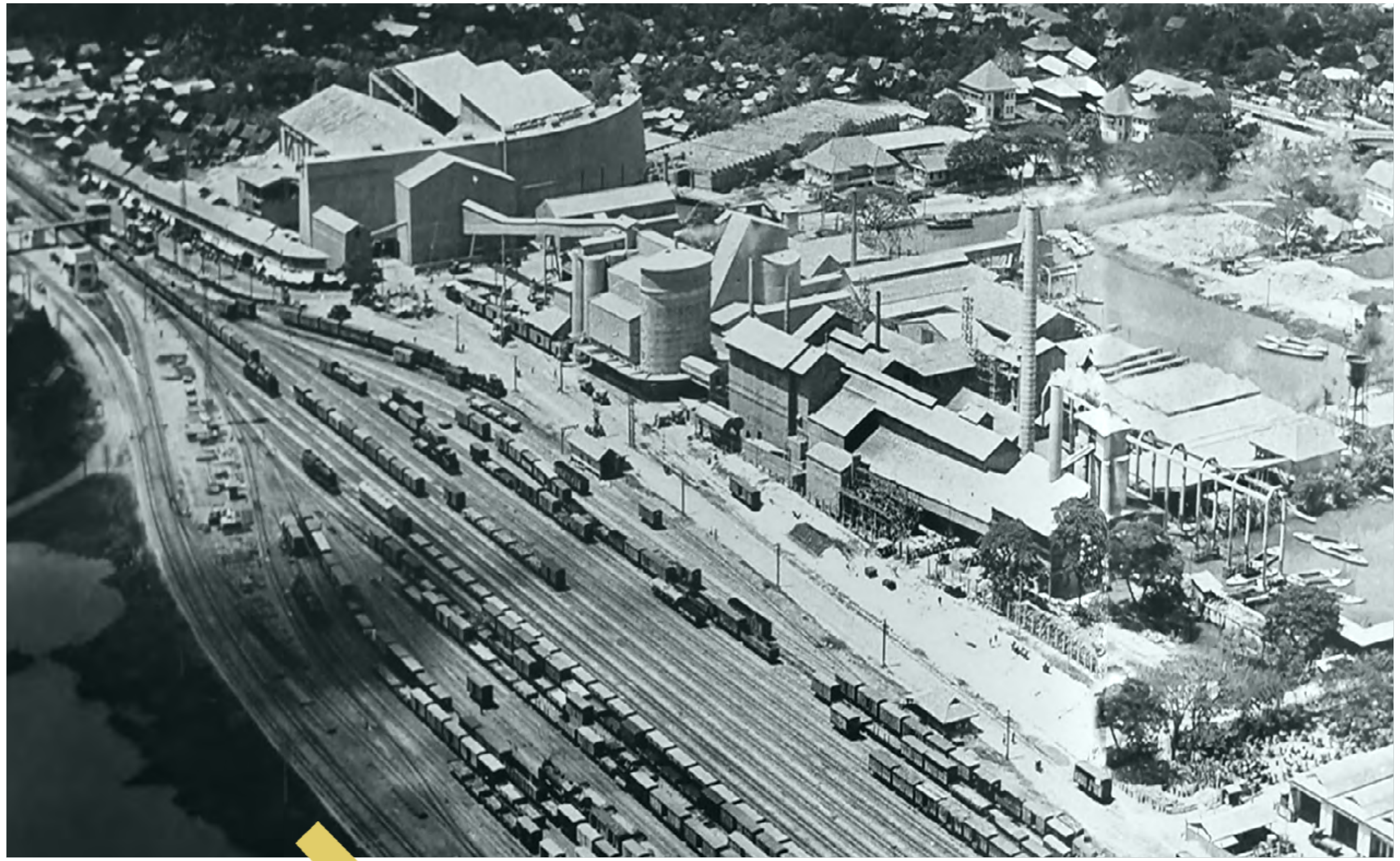

ทศวรรษ 2

การส่งเสริมการส่งออก

2519 2520 2521 2522 2523 2524 2525 2526 2527 2528

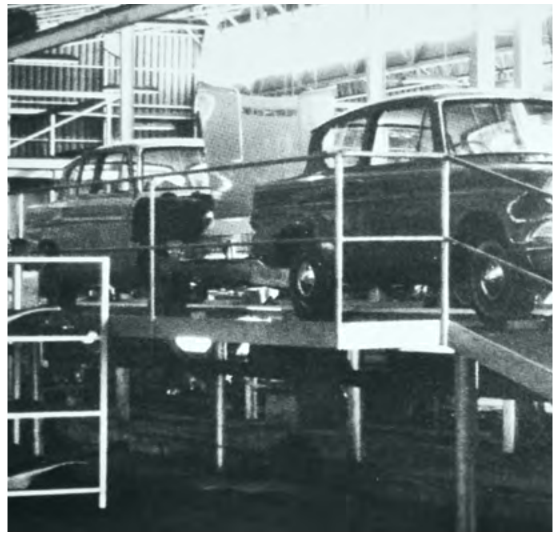

- จัดตั้งสำนักงานต่างประเทศ ณ นครซิดนีย์ เครือรัฐออสเตรเลีย และกรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น
- ประกาศใช้ พ.ร.บ. ส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520
- ทบทวนพื้นที่เขตส่งเสริมการลงทุนให้มีพื้นที่ที่แคบลง โดยมีการเลือกเขตที่มีศักยภาพสูงในการพัฒนาอุตสาหกรรมเป็น Growth Center
- ย้ายที่ตั้งสำนักงานจากถนนราชดำเนิน มายังอาคารกสิกรไทย พหลโยธิน

ช้างขี่จรวด สัญลักษณ์งานบีโอไอแฟร์'95

อลังการบีโอไอ แฟร์'95

3
2529-2538

ทศวรรษ 3

การกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค

2529 2530 2531 2532 2533 2534 2535 2536 2537 2538

- จัดตั้ง "ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 2 นครราชสีมา" เป็นสำนักงานสาขาภูมิภาคแห่งแรก
- จัดตั้ง "ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 1 จังหวัดเชียงใหม่"
- ประกาศปรับปรุงเขตส่งเสริมการลงทุนอีกครั้ง เพื่อผลักดันการลงทุนไปสู่จังหวัดรอบนอกให้มากขึ้น โดยการแบ่งเขต 1 เขต 2 และเขต 3
- ย้ายที่ตั้งสำนักงานจากอาคารกสิกรไทย พหลโยธิน มายังบริษัท ปตท. สำนักงานใหญ่ (ปัจจุบัน)
- จัดตั้ง "ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 5 จังหวัดสุราษฎร์ธานี"

- แก้ไขเพิ่มเติม พ.ร.บ. ส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 ครั้งที่ 1
- จัดตั้ง "หน่วยพัฒนาการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม (BOI Unit for Industrial Linkage Development : BUILD)"
- จัดตั้งสำนักงานต่างประเทศ ณ ฮ่องกง และกรุงปารีส สาธารณรัฐฝรั่งเศส
- ย้าย "ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 5" จังหวัดสุราษฎร์ธานี ไปตั้งที่จังหวัดสงขลา
- จัดตั้ง "ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 4 จังหวัดชลบุรี"

- จัดตั้ง "สมาคมสโมสรนักลงทุน" เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ได้รับการส่งเสริม โดยจัดตั้งขึ้นในรูปแบบนิติบุคคลที่ไม่หวังผลกำไร
- จัดตั้ง "ศูนย์บริการวีซ่าและใบอนุญาตทำงาน" ปัจจุบันตั้งอยู่ที่จามจุรีสแควร์
- จัดงาน "ก้าวไกล ไทยทำ 2538 หรือ บีโอไอแฟร์ 1995" เฉลิมพระเกียรติในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงครองสิริราชสมบัติครบรอบ 50 ปี (วันที่ 17 - 26 กุมภาพันธ์ 2538 ณ ท่าเรือพาณิชย์แหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี)
- จัดตั้งสำนักงานต่างประเทศ ณ นครโอซากา ประเทศญี่ปุ่น

เชื่อมั่นเมืองไทย

แท็กซี่ร่วมให้บริการ
งาน BOI FAIR 2000
อาทิตย์ที่ 19 ธันวาคม 2542

เชื่อมั่นเมืองไทย
ไปบีโอไอแฟร์ 2000
3-17 กุมภาพันธ์ 2543
เมืองทองธานี
BOI FAIR 2000 THAILAND

4

2539-2548

ครั้งที่ 2/2539

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 6

ทศวรรษ 4

การฟื้นฟูความเชื่อมั่น

2539 2540 2541 2542 2543 2544 2545 2546 2547 2548

- จัดตั้ง "ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 3 จังหวัดขอนแก่น" และ "ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 6 จังหวัดสุราษฎร์ธานี"
- ปรับปรุงนโยบายและหลักเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุน
- จัดงาน "เชื่อมั่นประเทศไทย บีโอไอแฟร์ 2000" (วันที่ 3 - 17 กุมภาพันธ์ 2543 ณ เมืองทองธานี)

- แก้ไขเพิ่มเติม พ.ร.บ. ส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 ครั้งที่ 2
- จัดตั้งสำนักงานต่างประเทศ ณ นครเซี่ยงไฮ้ สาธารณรัฐประชาชนจีน
- จัดตั้งสำนักงานต่างประเทศ ณ นครลอสแอนเจลิส สหรัฐอเมริกา

- เปลี่ยนสถานภาพสำนักงานไปเป็นส่วนราชการ ภายใต้การบังคับบัญชาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม
- จัดตั้ง "ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2 จังหวัดอุบลราชธานี"

OSOS
One Stop
Center

"New Investment Promotion Strategies:
Towards Sustainable Growth"
Monday 15th December 2014
"New Investment
Promotion Strategies:
Towards Sustainable Growth"

5

2549-2558

CEO Forum
17 January 2012
Bangkok, Thailand

BOI
PAVILION

ทศวรรษ 5

การลงทุนที่สร้างคุณค่า

2549 2550 2551 2552 2553 2554 2555 2556 2557 2558

- จัดตั้งสำนักงานต่างประเทศ ณ กรุงไทเป ไต้หวัน
- จัดตั้ง "ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน (One Start One Stop Investment Center : OSOS) ณ จามจุรีสแควร์
- จัดตั้งสำนักงานต่างประเทศ ณ กรุงสตอกโฮล์ม ราชอาณาจักรสวีเดน กรุงโซล สาธารณรัฐเกาหลี กรุงปักกิ่ง และนครกวางโจว สาธารณรัฐประชาชนจีน
- ออกนโยบายส่งเสริมการลงทุนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยเน้นการส่งเสริมการลงทุน ที่สร้างความเจริญในทุกมิติ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม
- จัดงาน "บีโอไอแฟร์ 2011 รวมพลังน้ำใจ โลกสดใส ไทยยั่งยืน" (วันที่ 5 - 22 มกราคม 2555 ณ บริเวณริมทะเลสาบเมืองทองธานี)
- จัดตั้งสำนักงานต่างประเทศ ณ เมืองมุมไบ สาธารณรัฐอินเดีย
- จัดตั้ง "กองส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ"
- เปลี่ยนสถานภาพเป็นส่วนราชการสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี
- ประกาศใช้ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 7 ปี (พ.ศ. 2558 - 2564)
- **วันที่ 26 มกราคม 2559 ครบรอบ 50 ปี สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ)**

5 ทศวรรษ

กับการขยายเครือข่ายการส่งเสริมการลงทุน ทั้งในและต่างประเทศ

การจัดตั้งศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนในภูมิภาค

เพื่อกระจายการลงทุนสู่ภูมิภาค

> “ เลือกพื้นที่ที่มีศักยภาพสูง
> พัฒนาให้เป็น Growth Center
> ในแต่ละภูมิภาค ”

ผลงานเด่นชิ้นหนึ่งในช่วงเวลา 50 ปี ที่ผ่านมาของบีโอไอคือ การกระจายการลงทุนไปสู่ภูมิภาค เพื่อสร้างความเจริญแก่ท้องถิ่นต่างๆ

ในปี 2516 บีโอไอได้เริ่มมีมาตรการให้สิทธิประโยชน์ตามที่ตั้ง โดยกำหนดบางพื้นที่ให้เป็น “เขตส่งเสริมการลงทุน” ได้แก่ เขตส่งเสริมการลงทุนสำหรับอุตสาหกรรมทั่วไป เขตส่งเสริมการลงทุนสำหรับกิจการเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตร และเขตส่งเสริมการลงทุนสำหรับอุตสาหกรรมส่งออก

ต่อมาในปี 2521 บีโอไอมีการประชุมร่วมกับผู้แทนจากหน่วยงานราชการต่างๆ เพื่อพิจารณาทบทวนพื้นที่เป้าหมายให้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยการเลือกพื้นที่ที่มีศักยภาพสูงในการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อให้เป็น Growth Center ในแต่ละภูมิภาค และส่งเสริมให้นิคมหรือเขตอุตสาหกรรมทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางสำหรับการลงทุนในพื้นที่นั้นๆ โดยประกาศเป็นเขตส่งเสริมการลงทุน 4 เขต ได้แก่

เขต 1 อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน และต่อมาในปี 2526 ได้เพิ่มอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก

เขต 2 อำเภอเมือง อำเภอปักธงชัย และอำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา อำเภอเมือง และอำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี

เขต 3 อำเภอเมือง และอำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น

เขต 4 อำเภอเมือง และอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

นอกจากนี้ ยังกำหนดให้นิคมอุตสาหกรรมและเขตอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมทุกแห่ง เป็นเขตส่งเสริมการลงทุนอีกด้วย

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 3 จังหวัดขอนแก่น

เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2530 คณะรัฐมนตรีฝ่ายเศรษฐกิจได้มีมติให้บีโอไอลดสิ่งจูงใจ เพื่อการลงทุนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พร้อมกับเพิ่มสิ่งจูงใจในต่างจังหวัดให้มากขึ้น เพื่อกระจายอุตสาหกรรมไปยังต่างจังหวัด บีโอไอจึงปรับการแบ่งเขตส่งเสริมการลงทุนออกเป็น 3 เขต และประกาศใช้เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2530 ได้แก่

เขต 1 มี 2 จังหวัด ได้แก่ กรุงเทพฯ และสมุทรปราการ

เขต 2 มี 4 จังหวัด ได้แก่ สมุทรสาคร ปทุมธานี นนทบุรี และนครปฐม

เขต 3 ได้แก่ จังหวัดที่เหลือทั้งหมด ซึ่งจะเป็นเขตที่ได้รับสิทธิประโยชน์มากที่สุด เนื่องจากตั้งอยู่ไกลจากส่วนกลางมากที่สุด

อย่างไรก็ตาม โรงงานส่วนใหญ่ยังคงเลือกที่ตั้งในจังหวัดใกล้กับส่วนกลาง เช่น ชลบุรี ฉะเชิงเทรา เป็นต้น ทำให้วัตถุประสงค์ของการกระจายโรงงานไปสู่จังหวัดที่ห่างไกล ยังไม่บรรลุผลเท่าที่ควร

ในปี 2532 บีโอไอจึงมีการประกาศปรับปรุงเขตส่งเสริมการลงทุนอีกครั้ง เพื่อผลักดันการลงทุนไปสู่จังหวัดรอบนอกให้มากขึ้น โดยรวมเขต 1 และเขต 2 ไว้ด้วยกัน และกำหนดให้ 10 จังหวัดในเขต 3 เดิม ได้แก่ ชลบุรี ฉะเชิงเทรา สุพรรณบุรี พระนครศรีอยุธยา สระบุรี อ่างทอง ราชบุรี กาญจนบุรี นครนายก และสมุทรสงคราม เป็นเขต 2 ใหม่ และ 57 จังหวัดที่เหลือรวมกับพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบังเป็นเขต 3

ต่อมาในปี 2536 บีโอไอได้กำหนดให้โครงการที่ตั้งในเขต 3 ได้รับสิทธิประโยชน์สูงสุดเท่าที่กฎหมายจะให้อำนาจไว้ ทำให้อุตสาหกรรมมีการกระจายไปสู่ภูมิภาคมากยิ่งขึ้น อย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน

ในเดือนสิงหาคม 2543 บีโอไอมีการปรับเปลี่ยนเขตส่งเสริมการลงทุนอีกครั้ง โดยปรับเปลี่ยนจังหวัดระยอง และภูเก็ต จากเขต 3 มาเป็นเขต 2 และกำหนดให้ 18 จังหวัดที่มีรายได้ต่อหัวต่ำและมีการลงทุนน้อยในขณะนั้น คือ กาฬสินธุ์ นครพนม นราธิวาส น่าน บุรีรัมย์ ปัตตานี พะเยา แพร่ มหาสารคาม ยโสธร ยะลา ร้อยเอ็ด ศรีสะเกษ สกลนคร สตูล สุรินทร์ หนองบัวลำภู และอำนาจเจริญ เป็นเขต 3 พิเศษ โดยได้รับสิทธิประโยชน์มากกว่าเขต 3 ทั่วไป

ปัจจุบัน ถึงแม้ว่าบีโอไอจะยกเลิกการแบ่งเขตส่งเสริมการลงทุนอย่างที่ผ่านมา แต่ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 7 ปี (พ.ศ. 2558 - 2564) ก็ยังคงให้ความสำคัญกับการกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค โดยแฝงอยู่ในมาตรการเฉพาะที่ให้สิทธิประโยชน์เป็นพิเศษแก่การลงทุนในบางพื้นที่ เช่น พื้นที่ 20 จังหวัดที่มีรายได้ต่อหัวต่ำ พื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นต้น

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 1 จังหวัดเชียงใหม่

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 4 จังหวัดชลบุรี

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 2 จังหวัดนครราชสีมา

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 6 จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 5 จังหวัดสงขลา

สำนักงานบีโอไอในภูมิภาค

ในช่วงปี 2530 - 2543 มีการปรับปรุงนโยบายกระจายการลงทุนสู่ภูมิภาคหลายครั้ง ส่งผลให้การลงทุนในภูมิภาคเพิ่มขึ้นอย่างมาก ทำให้การติดต่อระหว่างนักลงทุนในภูมิภาคกับสำนักงานบีโอไอในส่วนกลาง อาจไม่ได้รับความสะดวกมากนัก บีโอไอจึงมีนโยบายจัดตั้งสำนักงานภูมิภาคขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกในการติดต่อประสานงาน สำหรับนักลงทุนในต่างจังหวัด

สำนักงานภูมิภาคแห่งแรกของบีโอไอได้จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2531 ที่จังหวัดนครราชสีมา โดยในครั้งแรกมีชื่อว่า "หน่วยปฏิบัติงานส่งเสริมการลงทุน" ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็น "ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 1" และในปี 2545 ได้เปลี่ยนชื่อเป็น "ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 2 จังหวัดนครราชสีมา"

สำนักงานภูมิภาคแห่งที่ 2 ทำพิธีเปิดเมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2532 ในชื่อว่า "สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจังหวัดเชียงใหม่" ต่อมาในปี 2545 ได้เปลี่ยนชื่อมาเป็น "ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 1 จังหวัดเชียงใหม่" โดยเมื่อปี 2547 ได้มีการจัดตั้งสาขาขึ้นที่จังหวัดพิษณุโลกเพื่อรองรับภารกิจจากศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 1 จังหวัดเชียงใหม่ ในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง 9 จังหวัดได้แก่ พิษณุโลก กำแพงเพชร นครสวรรค์ พิจิตร เพชรบูรณ์ สุโขทัย อุตรดิตถ์ อุทัยธานี และตาก

สำนักงานภูมิภาคแห่งที่ 3 ได้แก่ ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2 ตั้งอยู่ที่จังหวัดอุบลราชธานี ต่อมาได้ย้ายที่ตั้งไปอยู่ที่จังหวัดขอนแก่น เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2549

สำนักงานภูมิภาคแห่งที่ 4 ได้แก่ ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคตะวันออก จังหวัดชลบุรี ตั้งอยู่ในบริเวณนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ได้มีพิธีเปิดอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2538 ซึ่งเป็นวันเดียวกับพิธีเปิดงาน "ก้าวไกล ไทยทำ" บีโอไอแฟร์ ครั้งที่ 1 และในปี 2545 ศูนย์นี้ได้เปลี่ยนชื่อเป็น "ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 4 จังหวัดชลบุรี"

สำนักงานภูมิภาคแห่งที่ 5 ได้แก่ "ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคใต้ 1" จัดตั้งเมื่อปี 2533 ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ต่อมาในปี 2535 ได้ย้ายมาตั้งที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา และในปี 2545 ได้เปลี่ยนชื่อเป็น "ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 5 จังหวัดสงขลา"

สำนักงานภูมิภาคแห่งที่ 6 ได้แก่ ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 6 จังหวัดสุราษฎร์ธานี จัดตั้งขึ้นเมื่อปี 2540 เพื่อช่วยแบ่งเบาภาระงานของศูนย์สงขลา เนื่องจากการลงทุนในภาคใต้มีมากขึ้น

ตลอดช่วงเวลา 50 ปี ของการก่อตั้งบีโอไอ เราได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการลงทุนในภูมิภาค ดังจะเห็นว่าบีโอไอมีการจัดตั้งสำนักงานในภูมิภาคถึง 6 แห่ง ใน 7 จังหวัด โดยสำนักงานส่วนภูมิภาคนี้ เปรียบเสมือนกลไกที่ช่วยกระจายการลงทุนสู่ท้องถิ่น ซึ่งจะมีความสำคัญมากยิ่งขึ้นในอนาคต

บีโอไอต่างแดน

ทัพหน้าเจาะตลาดและชักจูงนักลงทุนรายใหม่ๆ

ในระยะแรกของการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเมื่อปี 2509 การส่งเสริมและชักจูงการลงทุนจากต่างประเทศยังเป็นเรื่องใหม่ ทั้งของไทยและประเทศอื่นในภูมิภาค โดยส่วนใหญ่จะเป็นการรอให้นักลงทุนมาติดต่อเพื่อขอรับการส่งเสริมการลงทุน มากกว่าออกไปชักจูงการลงทุนในต่างประเทศ

ต่อมาเมื่อประเทศได้มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีความพร้อมมากขึ้น และรัฐบาลต้องการขยายอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ขณะที่ตลาดในประเทศมีจำกัด รัฐบาลจึงได้กำหนดให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2515 - 2519) มีสาระสำคัญในการมุ่งเน้นการผลิตเพื่อส่งออก

ในช่วงเวลานั้น บีโอไอก็มีการปรับกลยุทธ์จากการส่งเสริมการลงทุน “เชิงรับ” เป็นการส่งเสริมการลงทุน “เชิงรุก” โดยเมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2517 คณะรัฐมนตรีมีมติให้จัดตั้ง “**สำนักงานที่ปรึกษาฝ่ายเศรษฐกิจ (การลงทุน) ในต่างประเทศ**” (ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น สำนักงานเศรษฐกิจการลงทุน) ขึ้นเป็นครั้งแรกจำนวน 2 แห่ง ที่**นครนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา และนครแฟรงก์เฟิร์ต สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี** เพื่อทำหน้าที่เป็นทัพหน้าในการเจาะตลาดและชักจูงนักลงทุนรายใหม่ๆ ที่มีศักยภาพให้มาลงทุนในประเทศไทย

ต่อมาในปี 2521 บีโอไอได้รับความเห็นชอบให้เปิดสำนักงานต่างประเทศเพิ่มอีก 2 แห่ง คือ ที่**นครซิดนีย์ เครือรัฐออสเตรเลีย และกรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น** เพื่อให้การชักจูงการลงทุนจากต่างประเทศ ครอบคลุมกลุ่มประเทศเป้าหมายที่สำคัญมากขึ้น

กิจกรรมของสำนักงานต่างประเทศในช่วงแรก เน้นการแนะนำประเทศไทยในฐานะแหล่งรองรับการลงทุน เผยแพร่ลู่ทางการลงทุนและบรรยากาศการลงทุนที่ดีของประเทศ จัดกิจกรรมชักจูงการลงทุน รวมทั้งช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่นักลงทุนต่างชาติที่สนใจลงทุนในประเทศไทย ซึ่งตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา การลงทุนจากต่างประเทศก็เพิ่มสูงขึ้น ควบคู่ไปกับการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย

ในปี 2535 บีโอไอได้จัดตั้ง**สำนักงานที่เมืองฮ่องกง** เนื่องจากเห็นว่า เศรษฐกิจฮ่องกงขยายตัวอย่างก้าวกระโดด ขณะที่ต้นทุนการผลิตของฮ่องกงเพิ่มขึ้นจากค่าแรงที่พุ่งสูงขึ้น จึงเป็นโอกาสเหมาะที่จะชักจูงให้บริษัทจากฮ่องกงเข้ามาใช้ไทยเป็นฐานการผลิตเพื่อส่งออก โดยใช้ประโยชน์จากต้นทุนการผลิตที่ต่ำกว่า และในปีเดียวกันนั้น บีโอไอก็เปิด**สำนักงานที่กรุงปารีส สาธารณรัฐฝรั่งเศส** เป็นสำนักงานแห่งที่สองในยุโรป ต่อจากนครแฟรงก์เฟิร์ต เพื่อเชิญชวนนักลงทุนยุโรปให้มาลงทุนในไทยมากขึ้น

ที่ตั้งสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในต่างประเทศ

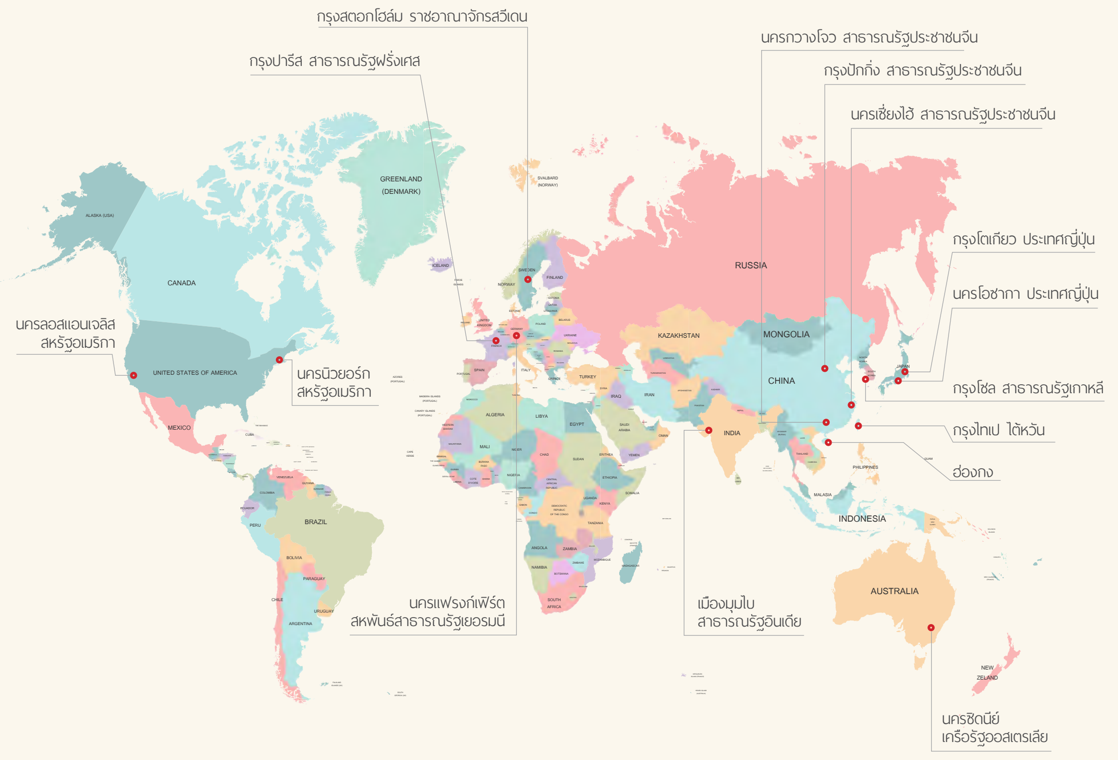

2518	นครนิวยอร์ก	สหรัฐอเมริกา
	นครแฟรงก์เฟิร์ต	สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี
2521	นครซิดนีย์	เครือรัฐออสเตรเลีย
	กรุงโตเกียว	ประเทศญี่ปุ่น
2535	ฮ่องกง	
	กรุงปารีส	สาธารณรัฐฝรั่งเศส
2538	นครโอซากา	ประเทศญี่ปุ่น
2546	นครเซี่ยงไฮ้	สาธารณรัฐประชาชนจีน
2549	นครลอสแอนเจลิส	สหรัฐอเมริกา
2551	กรุงไทเป	ไต้หวัน
2552	นครกวางโจว	สาธารณรัฐประชาชนจีน
2552	กรุงปักกิ่ง	สาธารณรัฐประชาชนจีน
2552	กรุงโซล	สาธารณรัฐเกาหลี
2552	กรุงสตอกโฮล์ม	ราชอาณาจักรสวีเดน
2556	เมืองมุมไบ	สาธารณรัฐอินเดีย

นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา

กรุงสตอกโฮล์ม ราชอาณาจักรสวีเดน

นครโอซากา ประเทศญี่ปุ่น

เมืองมุมไบ สาธารณรัฐอินเดีย

ด้วยปัจจัยที่เอื้อต่อการลงทุนของประเทศไทย และการปรับตัวสูงขึ้นของค่าเงินเยนตามข้อตกลง "Plaza Accord" ในปี 2528 ทำให้การชักจูงการลงทุนจากประเทศญี่ปุ่นประสบความสำเร็จอย่างมาก และนักลงทุนญี่ปุ่นมุ่งหน้ามาลงทุนในประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง ทำให้ในปี 2538 ได้มีการจัดตั้ง**สำนักงานที่นครโอซากา ประเทศญี่ปุ่น** เป็นสำนักงานแห่งที่สองในประเทศญี่ปุ่น โดยย้ายมาจากสำนักงานที่ฮ่องกง เนื่องจากนครโอซากา ซึ่งตั้งอยู่ในแถบคันไซ เป็นแหล่งอุตสาหกรรมที่สำคัญของประเทศญี่ปุ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งนักลงทุนญี่ปุ่นต้องการแสวงหาแหล่งผลิตต้นทุนต่ำในเอเชีย ประกอบกับความไม่แน่นอนทางการเมืองของฮ่องกง ที่จะถูกส่งมอบคืนให้แก่สาธารณรัฐประชาชนจีนในปี 2540

จากความสำเร็จในการชักจูงการลงทุนเชิงรุกกับนักลงทุนญี่ปุ่น บีโอไอก็ไม่หยุดนิ่งที่จะหากลุ่มนักลงทุนเป้าหมายใหม่ และเมื่อประเทศที่เป็นเสมือนยักษ์หลับ มีโอกาสก้าวขึ้นมาเป็นผู้นำทางเศรษฐกิจโลกอย่างสาธารณรัฐประชาชนจีน ได้ประสบความสำเร็จในการเข้าร่วมเป็นสมาชิกของ WTO ในปี 2544 และการเพิ่มเติมข้อความให้ความคุ้มครองทรัพย์สินเอกชนในรัฐธรรมนูญจีน ในปี 2547 ทำให้เศรษฐกิจจีนเติบโตอย่างรวดเร็ว และก่อให้เกิดเศรษฐีจีนที่มีความสามารถในการลงทุนในต่างประเทศจำนวนมาก

ดังนั้นในปี 2546 บีโอไอจึงตัดสินใจเสนอให้มีการเปิดสำนักงานในสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยเป็นการส่งเสริมการลงทุน 2 ทาง ทั้งการส่งเสริมให้นักลงทุนจีนเข้ามาลงทุนในไทย และการส่งเสริมการลงทุนของไทยในจีนด้วย

สำนักงานแห่งแรกในสาธารณรัฐประชาชนจีน ไม่ได้ตั้งอยู่ที่กรุงปักกิ่งซึ่งเป็นเมืองหลวงของประเทศ แต่ตั้งอยู่ที่**นครเซี่ยงไฮ้** เนื่องจากเซี่ยงไฮ้เป็นเมืองท่าสำคัญทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศ มีนักลงทุนเป้าหมายจำนวนมาก และนักลงทุนเซี่ยงไฮ้ก็ให้ความกระตือรือร้นที่จะลงทุนในต่างประเทศ โดยประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่นักลงทุนเซี่ยงไฮ้สนใจมาลงทุน

นครลอสแอนเจลิส สหรัฐอเมริกา

ฮ่องกง

กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น

กรุงปักกิ่ง สาธารณรัฐประชาชนจีน

นครกวางโจว สาธารณรัฐประชาชนจีน

นครแฟรงก์เฟิร์ต สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

นครซิดนีย์ เครือรัฐออสเตรเลีย

กรุงโซล สาธารณรัฐเกาหลี

กรุงไทเป ไต้หวัน

นครเซี่ยงไฮ้ สาธารณรัฐประชาชนจีน

“ บีโอไอในต่างประเทศต้องเป็นทัพหน้าที่มีขีดความสามารถการดึงดูดการลงทุนให้เข้ามาในประเทศไทย ”

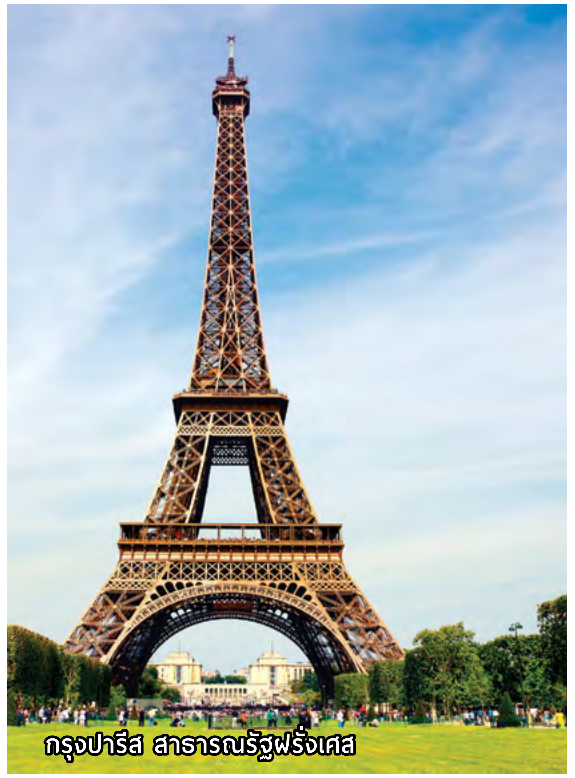
กรุงปารีส สาธารณรัฐฝรั่งเศส

แม้ว่าในช่วงหลายปีที่ผ่านมา บีโอไอจะเปิดสำนักงานเพิ่มเติมในภูมิภาคเอเชียเป็นหลัก แต่ก็ไม่ได้ทิ้งนักลงทุนในประเทศเป้าหมายอื่น โดยนักลงทุนจากสหรัฐอเมริกาที่เต็มไปด้วยองค์ความรู้และเทคโนโลยีที่ล้ำสมัย ยังคงเป็นเป้าหมายหลักของการชักจูงการลงทุนเสมอ และเพื่อให้การชักจูงการลงทุนโดยตรงครอบคลุมประเทศเป้าหมายในทวีปอเมริกา ซึ่งได้แก่ สหรัฐอเมริกา แคนาดา และเม็กซิโก เมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2549 บีโอไอจึงจัดตั้งสำนักงานในสหรัฐอเมริกาแห่งที่ 2 ขึ้น ที่**นครลอสแอนเจลิส** เพื่อทำหน้าที่ชักจูงการลงทุนจาก 12 รัฐทางฝั่งตะวันตกของสหรัฐอเมริกาและเม็กซิโก และให้สำนักงานที่นครนิวยอร์ก ทำหน้าที่ชักจูงการลงทุนในรัฐที่เหลือของสหรัฐอเมริกาและแคนาดา

ช่วงปี 2550 - 2551 เศรษฐกิจทั่วโลกเข้าสู่ภาวะถดถอยครั้งใหญ่จากวิกฤตสินเชื่อด้อยคุณภาพ หรือวิกฤตซับไพร์ม ที่มีจุดเริ่มต้นจากสหรัฐอเมริกา ทำให้นักลงทุนสหรัฐฯ ลงทุนในต่างประเทศลดลง เนื่องจากเศรษฐกิจในประเทศอ่อนแอ และรัฐบาลก็เริ่มส่งสัญญาณให้นักลงทุนสหรัฐฯ ลงทุนในประเทศมากขึ้น ทำให้บีโอไอต้องหันมาให้ความสำคัญกับการชักจูงการลงทุนจากประเทศในภูมิภาคเอเชียและยุโรป ซึ่งยังมีความแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจ และจำเป็นต้องหาแนวทางกระตุ้นความสนใจของนักลงทุนให้หันมามองไทยมากขึ้น

ดังนั้นรัฐบาลจึงได้กำหนดให้ปี 2550 - 2551 เป็น “ปีแห่งการลงทุนไทย” และเปิดสำนักงานเศรษฐกิจการลงทุนในต่างประเทศในช่วงเวลาดังกล่าวเพิ่มอีก 5 แห่ง ได้แก่ **กรุงไทเป ไต้หวัน นครกวางโจวและกรุงปักกิ่ง สาธารณรัฐประชาชนจีน กรุงโซล สาธารณรัฐเกาหลี และกรุงสตอกโฮล์ม ราชอาณาจักรสวีเดน**

ความมุ่งมั่นของการทำกิจกรรมชักจูงการลงทุนเชิงรุก ยังคงเดินหน้าอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าความจำกัดของงบประมาณทำให้สำนักงานต่างประเทศบางแห่งต้องจัดกิจกรรมชักจูงการลงทุน นอกเหนือจากประเทศที่ตั้งสำนักงานด้วย และประเทศล่าสุดที่ถูกคาดหมายว่าจะเป็นแหล่งรวมนักลงทุนที่มีศักยภาพที่สำคัญในอนาคตอีกแห่งของโลกก็คือ ประเทศอินเดีย

อินเดียเป็นประเทศที่ประชาชนมีความสามารถด้านไอทีและใช้ภาษาอังกฤษได้ดี มีความพร้อมทั้งด้านเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่อันดับ 10 ของโลก และเป็นอันดับ 3 ในเอเชีย รองจากจีนและญี่ปุ่น รวมถึงมีตลาดขนาดใหญ่จากจำนวนประชากร 1,200 ล้านคน มีผู้ประกอบการที่มีศักยภาพในอุตสาหกรรมต่างๆ จำนวนมาก ที่สอดคล้องกับเป้าหมายของการชักจูงให้เกิดการลงทุนในประเทศไทย อาทิ ยานยนต์และชิ้นส่วน ซอฟต์แวร์ เคมีภัณฑ์ และยา

ขณะเดียวกัน ยังมีความพร้อมเป็นแหล่งรองรับการลงทุนจากไทยในหลากหลายอุตสาหกรรม เช่น อุตสาหกรรมการเกษตร ชิ้นส่วนยานยนต์ ชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น ดังนั้นเมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2556 บีโอไอจึงได้ตัดสินใจจัดตั้งสำนักงานที่**นครมุมไบ สาธารณรัฐอินเดีย** ซึ่งเป็นสำนักงานในต่างประเทศล่าสุดลำดับที่ 14 ของบีโอไอ

ในอนาคตเป็นที่แน่นอนว่า การส่งเสริมการลงทุนเชิงรุกจะยังคงมีความสำคัญ โดยเฉพาะภายใต้บริบทการแข่งขันแย่งชิงการลงทุนที่จะมีความเข้มข้นขึ้น บีโอไอในต่างประเทศจึงต้องเป็นทัพหน้าที่มีขีดความสามารถสูงในการปฏิบัติภารกิจ เพื่อดึงการลงทุนที่มีคุณค่าให้เข้ามาปักธงในประเทศไทยได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

5 ทศวรรษ

กับการสร้างภาพลักษณ์ประเทศไทย

แคมเปญ

เสริมสร้างภาพลักษณ์เศรษฐกิจไทย

ฝ่ายรสุมเศรษฐกิจและการเมือง

ในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยต้องเผชิญกับปัญหาทั้งด้านเศรษฐกิจและการเมือง ที่ส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนมาอย่างต่อเนื่อง บีโอไอในฐานะหน่วยงานส่งเสริมการลงทุนของประเทศ จึงมีความจำเป็นต้องวางแผนกลยุทธ์ด้านการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ โดยเฉพาะภาพลักษณ์ด้านเศรษฐกิจของประเทศ เพื่อฟื้นฟูความเชื่อมั่นของนักลงทุนอย่างสม่ำเสมอ นับตั้งแต่ปี 2535 ที่เกิดวิกฤตทางการเมือง "พฤษภาทมิฬ" เป็นต้นมา

ในโอกาสที่บีโอไอครบรอบ 50 ปี ทีมงานจัดทำหนังสือที่ระลึกจึงขอรวบรวมแคมเปญเสริมสร้างภาพลักษณ์ต่างๆ ของบีโอไอ มาประมวลไว้ในหนังสือฉบับนี้

> "บีโอไอวางแผนกลยุทธ์ด้านการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์เพื่อฟื้นฟูความเชื่อมั่นของนักลงทุน"

พฤษภาทมิฬ

ปี 2535 สถานการณ์ทางการเมืองในช่วงนั้น ได้ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ด้านเศรษฐกิจการลงทุนของประเทศเป็นอย่างยิ่ง บีโอไอจึงได้ร่วมกับหน่วยงานด้านเศรษฐกิจต่างๆ จัดทำโครงการฟื้นฟูภาพลักษณ์เศรษฐกิจไทยในต่างประเทศขึ้นภายใต้ชื่อ "Thailand Open Society - Dynamic Economy" เพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง และแสดงถึงภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศไทยไปทั่วโลกอย่างต่อเนื่อง โดยขอความร่วมมือทั้งภาครัฐและเอกชน ช่วยเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและโลโก้ประชาสัมพันธ์ ซึ่งผลจากการรณรงค์ดังกล่าว ทำให้นักลงทุนทั่วโลกเข้าใจสถานการณ์ในประเทศไทย และสามารถเรียกความมั่นใจในการลงทุนกลับคืนมาได้

วิกฤตต้มยำกุ้ง

ปี 2540 ประเทศไทยประสบปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจ "**ต้มยำกุ้ง**" บีโอไอได้จัดทำโครงการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ภาพลักษณ์ของประเทศไทย (Thailand Image Enhancement Program) เป็นครั้งที่ 2 โดยใช้กลยุทธ์ที่แสดงให้เห็นถึงความตั้งใจจริงของไทยในการเร่งแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ ภายใต้ชื่อ "Thailand : On the Road to Recovery" มีเนื้อหาหลัก 3 ประการคือ

- Thailand : Growing Pains Slow an Asian Tiger เป็นการยอมรับความจริงที่ว่าประเทศไทยกำลังประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ
- Thailand : The Right Medicine for Recovery เป็นมาตรการแก้ไขปัญหาจากภาครัฐ ซึ่งแม้จะเจ็บปวดในระยะสั้น และประชาชนต้องรัดเข็มขัด แต่จะแก้ไขปัญหาของประเทศได้ในระยะยาว
- Thailand : And Now More Reasons Than Ever to Consider Thailand เป็นแนวโน้มในอนาคตของไทย ที่จะพลิกวิกฤตให้เป็นโอกาสในการค้าและการลงทุน

Invest Now
(1998 - 1999)

เชื่อมั่นเมืองไทย เศรษฐกิจสดใสปี 2000

ปี 2542 เมื่อประเทศไทยกำลังจะก้าวพ้นวิกฤตเศรษฐกิจ บีโอไอได้จัดทำแคมเปญ "Thailand Invest Now" และ "**เชื่อมั่นเมืองไทย เศรษฐกิจสดใสปี 2000**" ซึ่งเป็นแคมเปญที่เรียบง่าย แต่สามารถสื่อความหมายได้อย่างชัดเจน โดยใช้สัญลักษณ์การพยากรณ์อากาศมาเป็นสื่อในการอธิบายสถานการณ์เศรษฐกิจของประเทศ ในช่วงปี 2540 - 2543 เพื่อจะสร้างความเชื่อมั่นว่า วิกฤตเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นเมื่อปี 2540 กำลังจะผ่านพ้นไป และเศรษฐกิจไทยกำลังจะฟื้นและกลับมาสดใสอีกครั้งหนึ่ง ดังนี้

- รูปที่ 1 ปี 2540 เป็นปีที่มีการลอยตัวค่าเงินบาท ทำให้ค่าเงินบาทลดลงมาก ภาพที่สื่อออกมา คือ ภาพฝนตกหนัก มีฟ้าผ่ารุนแรง ประเทศไทยเข้าสู่ภาวะเศรษฐกิจถดถอย
- รูปที่ 2 ปี 2541 สถานการณ์เศรษฐกิจโดยรวมของไทยดีขึ้น แต่ยังคงมีฝนตกหนักและท้องฟ้ามืดครึ้ม
- รูปที่ 3 ปี 2542 พระอาทิตย์เริ่มฉายแสง เปรียบเสมือนสัญญาณที่แสดงถึงการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทย
- รูปที่ 4 ปี 2543 พระอาทิตย์ส่องแสงสว่างสดใส หมายความถึงเศรษฐกิจไทยได้ฟื้นตัวอย่างแข็งแกร่งแล้ว

THAILAND of Investment (2002 - 2003)

https://youtu.be/M6-Dw5x-Taz4

THAILAND of Investment (2004)

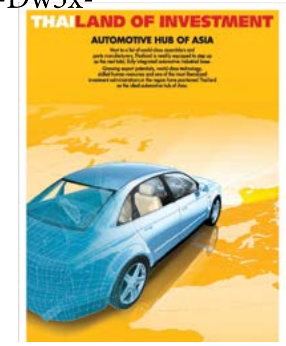

Invest in Our Future (2001)

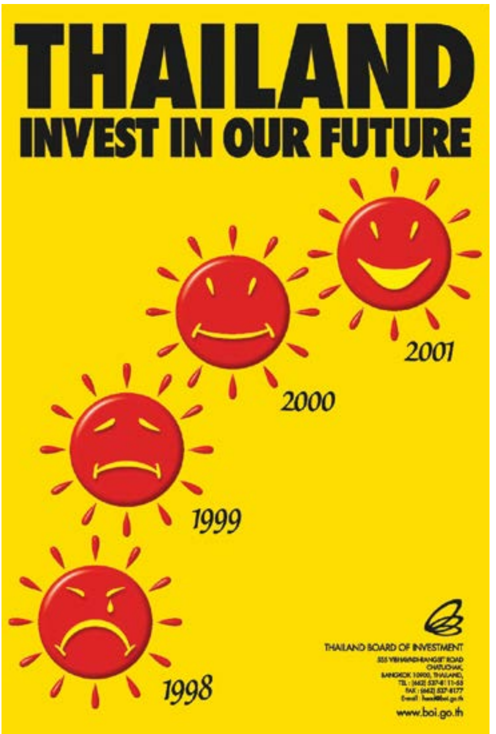

Double Your Expectations (2005)

Where Success Stories Begin (2006 - 2007)

The Perfect Opportunity (2008)

Think Asia, Invest Thailand (2009)

Invest in Our Future

ปี 2544 บีโอไอได้ออกแคมเปญที่แสดงให้เห็นถึงการฟื้นตัวอย่างเต็มที่ของเศรษฐกิจไทย โดยยังคงใช้ภาพพระอาทิตย์สื่อความหมายว่าในปี 2544 เศรษฐกิจไทยได้ผ่านพ้นวิกฤตและกลับมาสดใสอย่างเต็มที่แล้ว ภายใต้ชื่อ "THAILAND : Invest in Our Future"

แคมเปญในช่วงปี 2545 - 2554

แคมเปญของบีโอไอที่ใช้ในการชักจูงการลงทุนในช่วงปี 2545 - 2554 ได้เน้นการแสดงให้เห็นถึงศักยภาพด้านเศรษฐกิจและการลงทุนที่หลากหลายของประเทศไทย ตลอดจนอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศในแต่ละช่วงเวลา ได้แก่

- ปี 2545 THAILAND of Investment
- ปี 2548 THAILAND of Investment Double Your Expectations
- ปี 2549 - 2550 THAILAND of Investment Where Success Stories Begin
- ปี 2552 - 2554 Think Asia, Invest Thailand

Think Asia, Invest Thailand (2010)

Think Asia, Invest Thailand (2011)

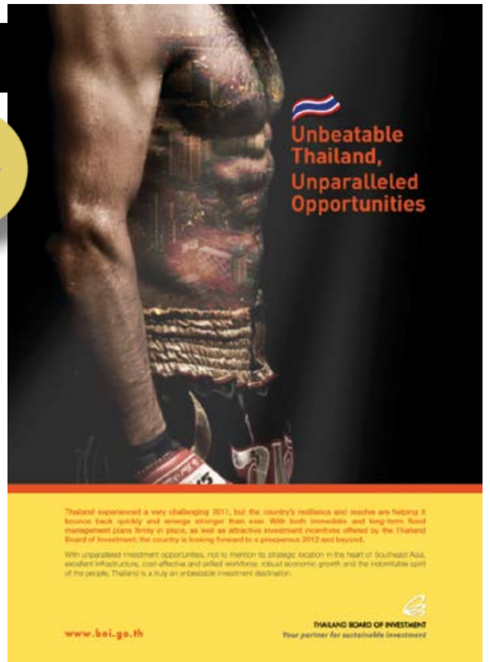

Unbeatable Thailand, Unparalleled Opportunities (2012)

วิกฤตมหาอุทกภัย ปี 2554

ประเทศไทยประสบกับปัญหาหลายด้านมาตั้งแต่ปี 2550 ไม่ว่าจะเป็นผลกระทบจากวิกฤตแฮมเบอร์เกอร์ (Hamburger Crisis) และความขัดแย้งทางการเมืองในประเทศ แต่ที่เกิดผลกระทบเป็นวงกว้างต่อภาคอุตสาหกรรมอย่างแท้จริง คือ มหาอุทกภัยครั้งใหญ่ในปี 2554

บีโอไอได้จัดทำแคมเปญรณรงค์ใหม่ภายใต้ชื่อ "Unbeatable Thailand, Unparalleled Opportunities" เป็นการนำจิตวิญญาณความเป็นนักสู้ (Fighting Spirit) ของคนไทยและประเทศไทย มานำเสนอผ่านมวยไทย โดยมี บัวขาว บัญชาเมฆ นักมวยชื่อดัง และ จา พนม (คุณทัชชกร ยีรัมย์) นักแสดงภาพยนตร์ซึ่งมีความชำนาญในศิลปะการต่อสู้ของไทย มาเป็นพรีเซ็นเตอร์ภายใต้แนวคิดที่ว่า **"ไม่ว่าคนไทยหรือประเทศไทยจะเผชิญอุปสรรค ทั้งจากความขัดแย้งทางการเมืองและภัยธรรมชาติ ก็สามารถพลิกฟื้นกลับขึ้นมาใหม่ได้ทุกครั้ง"** เปรียบเสมือนศิลปะมวยไทยที่นักมวยจะต้องฝึกฝนอย่างอดทน เรียนรู้กลยุทธ์การต่อสู้ทั้งรับและรุก ซึ่งทำให้ประเทศไทยไม่เพลี่ยงพล้ำ และสามารถพัฒนากลับมาดีกว่าที่เคยเป็น ด้วยแผนฟื้นฟูและป้องกันที่มีประสิทธิภาพ

A Race Half Won (2013)

Win it All (2014)

ยุค AEC

เพื่อรองรับการที่ประเทศในกลุ่มอาเซียนจะรวมตัวกันเป็น "ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC)" ในปี 2558 บีโอไอได้ใช้โอกาสดังกล่าว แสดงศักยภาพความเป็นศูนย์กลางของภูมิภาคที่พร้อมจะรองรับการลงทุนจากต่างประเทศ ด้วยแคมเปญต่างๆ ที่สะท้อนความได้เปรียบด้านที่ตั้งของประเทศและศักยภาพในอุตสาหกรรมที่มีความหลากหลาย

- ปี 2556 แคมเปญ "Thailand : An ASEAN Hub, a World of Opportunity" (A Race Half Won) เป็นการนำเสนอข้อได้เปรียบของประเทศไทยผ่านการแข่งขันกรีฑา โดยผู้เข้าแข่งขันอยู่ตรงจุดออกตัวในตำแหน่งที่ได้เปรียบ ซึ่งจะมีโอกาสชนะสูงกว่าผู้เข้าแข่งขันที่อยู่ในตำแหน่งอื่นๆ เปรียบเสมือนการเลือกการลงทุนในประเทศที่ดี และมีความได้เปรียบในหลายๆ ด้าน

- ปี 2557 แคมเปญ "Think Asia, Invest THAILAND : An ASEAN Hub, a World of Opportunity" (Win it All) เป็นการต่อยอดมาจากแคมเปญของปี 2556 โดยนำเสนอผ่าน "เส้นชัย" หมายถึง ผู้เข้าแข่งขันที่วิ่งเข้าเส้นชัยแล้ว จะสามารถเข้าถึงผู้บริโภคได้ง่าย เป็นการนำข้อได้เปรียบของประเทศไทย อาทิ ทำเลที่ตั้ง โครงสร้างพื้นฐานที่สามารถเชื่อมต่อกับประเทศอื่นๆ ได้สะดวก และการมีหน่วยงานที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการลงทุนทำให้ดำเนินธุรกิจได้ง่ายและรวดเร็ว

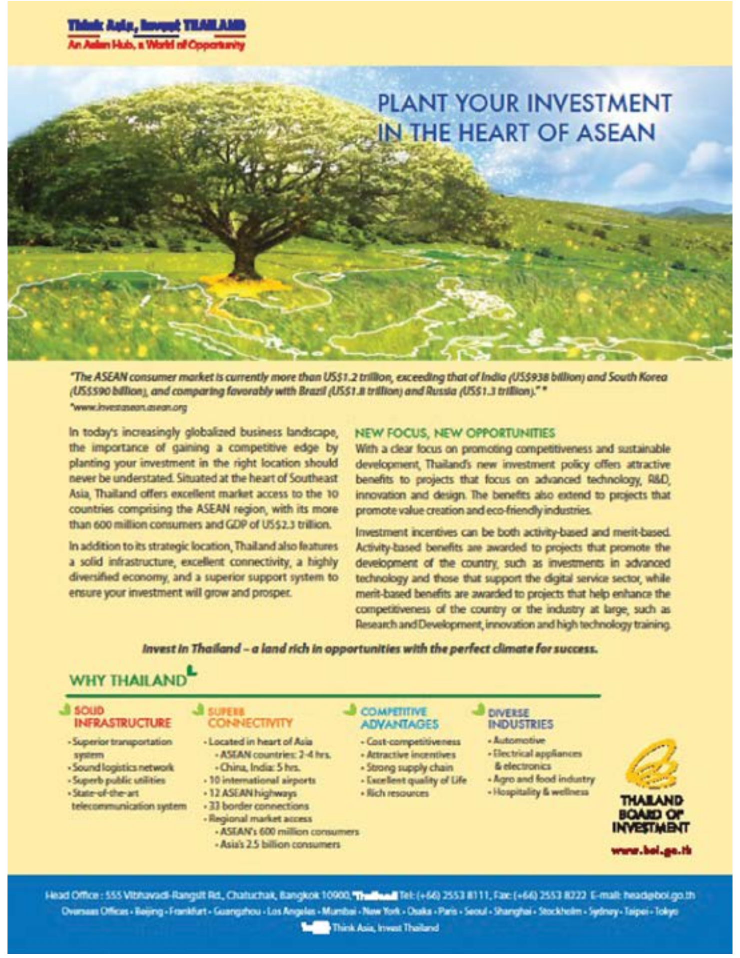

An ASEAN Hub, a World of Opportunity (2015)

เข้าสู่ยุคปรับเปลี่ยนนโยบาย

- ปี 2558 แนวคิดในปีนี้ยังคงอยู่ภายใต้แคมเปญ "Think Asia, Invest THAILAND : An ASEAN Hub, a World of Opportunity" (TREE) โดยเปรียบเทียบประเทศไทยกับ "ต้นไม้" ที่เจริญเติบโตอย่างยั่งยืน มั่นคง ผลิดอกสดใส แต่ละกิ่งก้านแสดงถึงปัจจัยเด่นและข้อได้เปรียบต่างๆ ที่จะช่วยให้การลงทุนประสบความสำเร็จ รวมถึงกิ่งส่วนยอดของต้นไม้ซึ่งเป็น New Focus แสดงถึงอุตสาหกรรมหรือกิจกรรมที่ต้องการให้มีการลงทุนมากขึ้นตามอุตสาหกรรมเป้าหมาย ภายใต้ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 7 ปี (พ.ศ. 2558 - 2564) เพื่อช่วยให้ประเทศเติบโตอย่างยั่งยืนในระยะยาว

ทั้งหมดนี้ ล้วนแล้วแต่เป็นแคมเปญที่ช่วยสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับประเทศไทย ในแต่ละช่วงเวลาที่เกิดเหตุการณ์ต่างๆ ขึ้น เพื่อให้นักลงทุนเชื่อมั่นว่า การเลือกประเทศไทยเป็นฐานการลงทุน เป็นการตัดสินใจที่ถูกต้องแล้ว

แบบสัญลักษณ์ บีโอไอ

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม

ความหมายสัญลักษณ์

กิจการอุตสาหกรรม เป็นกิจกรรมที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยองค์ประกอบของตราสัญลักษณ์นี้ ประกอบไปด้วย ฟันเฟือง มือ และรูปโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งแต่ละองค์ประกอบมีความหมายดังนี้

รูปโรงงานอุตสาหกรรม หมายถึง การประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมที่ดำเนินการโดยเอกชน

มือสองข้าง หมายถึง การสนับสนุนจากภาครัฐ โดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม

ฟันเฟือง 12 ซี่ หมายถึง การผลักดันการเติบโตของเศรษฐกิจไทยให้หมุนได้ดังเช่นฟันเฟือง ซึ่งการเติบโตเกิดจากการสนับสนุนของภาครัฐและการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมของภาคเอกชน

ตราสัญลักษณ์นี้ เป็นเครื่องหมายของ "สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม" ที่ได้มีการจัดตั้งขึ้นเมื่อปี 2509 โดยใช้มาจนถึงวันที่ 3 มิถุนายน 2536 จากนั้นจึงได้เปลี่ยนมาใช้สัญลักษณ์รูปวงรี 3 วงสีทอง มาจนถึงปัจจุบัน

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
OFFICE OF THE BOARD OF INVESTMENT

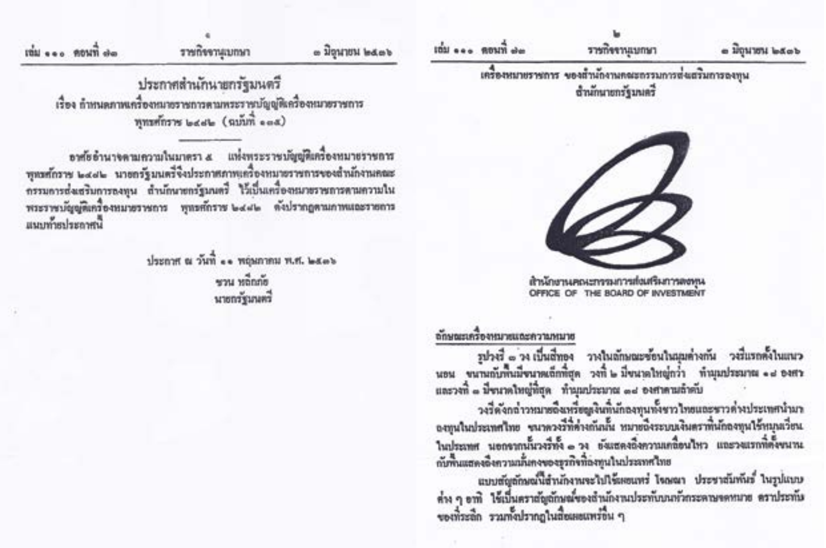

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

ความหมายสัญลักษณ์

รูปวงรี 3 วง เป็นสีทอง วางในลักษณะซ้อนในมุมต่างกัน วงรีแรกตั้งในแนวนอน ขนานกับพื้นมีขนาดเล็กที่สุด วงที่ 2 มีขนาดใหญ่กว่า ทำมุมประมาณ 18 องศา และวงที่ 3 มีขนาดใหญ่ที่สุด ทำมุมประมาณ 38 องศา ตามลำดับ

วงรีดังกล่าว หมายถึง เหรียญเงินที่นักลงทุนทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศนำมาลงทุนในประเทศไทย ขนาดวงรีที่ต่างกันนั้น หมายถึงระบบเงินตราที่นักลงทุนใช้หมุนเวียนในประเทศ นอกจากนั้น วงรีทั้ง ๓ วง ยังแสดงถึงความเคลื่อนไหว และวงแรกที่ตั้งขนานกับพื้นแสดงถึงความมั่นคงของธุรกิจที่ลงทุนในประเทศไทย

ตราสัญลักษณ์นี้ สำนักงานจะใช้เผยแพร่ โฆษณา ประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ อาทิ ใช้เป็นตราสัญลักษณ์ของสำนักงาน ประทับบนหัวกระดาษจดหมาย ตราประทับของที่ระลึก และปรากฏในสื่อเผยแพร่อื่นๆ

แบบสัญลักษณ์ เนื่องในโอกาสครบรอบ 50 ปี สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
(50th Anniversary Office of the Board of Investment)

5 ทศวรรษ

แห่งความสำเร็จ

รางวัลแห่งความสำเร็จ

ความภาคภูมิใจของคนบีโอไอ

1992 Asian Management Award
Developement Management

presented by Asian Institute of Management, Philippines (2535)

The Silver Award for Pavilion Excellence
Most Outstanding Pavilion Design of the APEC

presented by Investment Mart 1999, South Korea Korea Trade-Investment Promotion Agency (2542)

รางวัลส่วนราชการดีเด่นในการบริหาร
และการจัดการเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ

โดย คณะกรรมการว่าด้วยการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนของหน่วยงานของรัฐ (ป.ป.ร.) และสำนักงาน ก.พ. (2544)

Investment Promotion Agency of the Year
IPA of the Year 2001 : Asia

presented by Corporate Location (2544)

1997 Asian Investment Promotion Awards
Best Overall Performance

presented by Corporate Location and Coopers & Lybrand (2540)

Special Recognition Best Event
BOI Fair 2000

presented by Thailand Incentive and Convention Association (2546)

รางวัลคุณภาพการให้บริการประชาชน
รางวัลดีเด่น กระบวนการขอรับการส่งเสริมการลงทุน

โดย คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) (2546)

รางวัลคุณภาพการให้บริการประชาชน
รางวัลดีเด่น นวัตกรรมการให้บริการ

โดย คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) (2553)

Advertising Excellence Best in Category
Area Development

presented by Forbes (2547)

รางวัลบริการภาครัฐแห่งชาติ
(Thailand Public Service Awards 2013)
รางวัลดีเด่น การพัฒนาการบริการที่เป็นเลิศ

โดย คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) (2556)

Asia-Pacific IPA Awards 2003
BEST IPA in Attracting
Manufacturing Investment

presented by Strategic Direct Investor (SDI) (2547)

Thailand ICT Excellence Awards 2013

สมาคมการจัดการธุรกิจแห่งประเทศไทย
ร่วมกับ NECTEC, Software Park,
วิทยาลัยนวัตกรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2557)

ISO 9002 : 1994

ISO 9002

การรับรองมาตรฐาน

สำนักงานได้รับการรับรองมาตรฐาน ISO ตามลำดับ ดังนี้

- ปี 2543 สำนักงานได้รับการรับรองระบบคุณภาพมาตรฐาน ISO 9002:1994 เมื่อวันที่ 31 ตุลาคม 2543 และปี 2546 ได้รับการต่ออายุครั้งที่ 1
- ปี 2546 เปลี่ยนเวอร์ชั่น โดยได้รับการรับรองระบบคุณภาพมาตรฐาน ISO 9001:2000 ระหว่างวันที่ 31 ตุลาคม 2546 - 30 ตุลาคม 2549
- ปี 2549 ได้รับการต่ออายุครั้งที่ 2 ภายใต้มาตรฐาน ISO 9001:2000 ระหว่างวันที่ 31 ตุลาคม 2549 - 30 ตุลาคม 2552
- ปี 2552 ได้รับการต่ออายุพร้อมเปลี่ยนเวอร์ชั่นเป็น ISO 9001:2008 ระหว่างวันที่ 31 ตุลาคม 2552 - 30 ตุลาคม 2555
- ปี 2555 ได้รับการต่ออายุครั้งที่ 2 ภายใต้มาตรฐาน ISO 9001:2008 ระหว่างวันที่ 31 ตุลาคม 2555 - 30 ตุลาคม 2558
- ปี 2558 ได้รับการต่ออายุครั้งที่ 3 ภายใต้มาตรฐาน ISO 9001:2008 ระหว่างวันที่ 31 ตุลาคม 2558 - 30 ตุลาคม 2561

สำนักงานได้รับใบรับรองระบบ ISO/IEC 27001:2005 และใบรับรองระบบ ISO/IEC 27001:2013 เพื่อให้ความมั่นใจว่าการบริการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของห้องคอมพิวเตอร์แม่ข่าย จะเป็นไปอย่างต่อเนื่อง และมีเสถียรภาพมั่นคงปลอดภัย รวมถึงทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องจะมีความมั่นคงและมีความสอดคล้องเป็นไปตามมาตรฐาน

ISO 9001 : 2000

ISO/IEC 27001 : 2005

ISO 9001 : 2008

ISO/IEC 27001 : 2013

5 ทศวรรษ

กับการพัฒนากฎหมายและนโยบายส่งเสริมการลงทุน

พัฒนาการ

ของกฎหมายและนโยบายส่งเสริมการลงทุน

การส่งเสริมการลงทุนในช่วง 50 ปี ที่ผ่านมา มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจไทย จากเดิมที่มีแต่ภาคการเกษตรเป็นภาคเศรษฐกิจหลัก จนเกิดเป็นภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการที่มีความหลากหลาย และสามารถก้าวขึ้นมาเป็นผู้นำระดับโลกและภูมิภาคได้ในหลายสาขา

นโยบายส่งเสริมการลงทุนในช่วงที่ผ่านมา ได้มีการปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทั้งในและต่างประเทศ ทิศทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รวมทั้งนโยบายรัฐบาลในแต่ละช่วงเวลา สรุปได้ดังนี้

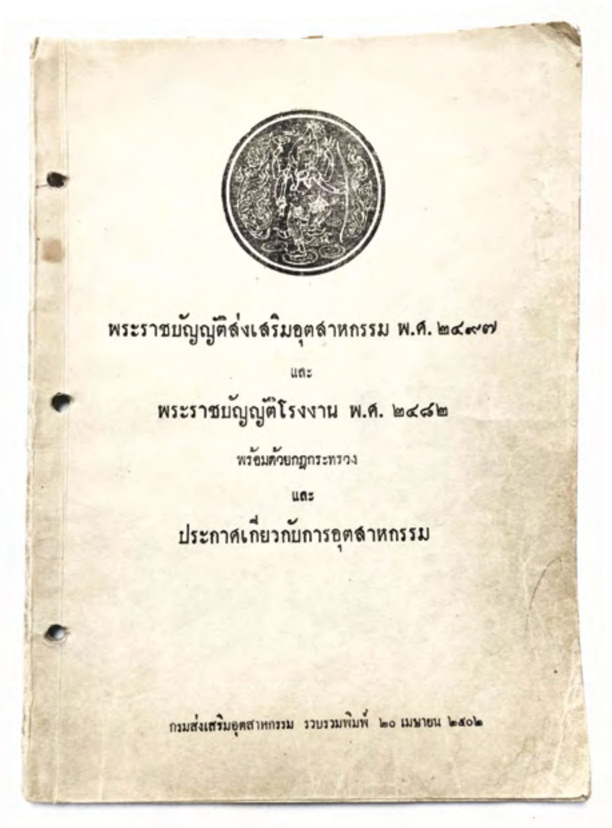
พระราชบัญญัติส่งเสริมอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๔๙๗
และ
พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๔๘๒
พร้อมด้วยกฎกระทรวง
และ
ประกาศเกี่ยวกับการอุตสาหกรรม
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม รวบรวมพิมพ์ ๒๐ เมษายน ๒๕๐๒

ยุคแรกของการส่งเสริมการลงทุน (พ.ศ. 2497 – 2500)

รัฐบาลไทยได้เริ่มให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนตั้งแต่ช่วงปี 2497 เนื่องจากในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 มีปัญหาการขาดแคลนสินค้าอุตสาหกรรมที่นำเข้าจากต่างประเทศ ภายหลังสงครามยุติลงราวปี 2488 รัฐบาลในสมัยนั้นจึงเกิดความคิดที่จะเร่งพัฒนาอุตสาหกรรมขึ้นภายในประเทศ โดยในระยะแรกได้เน้นการลงทุนโดยภาครัฐในรูปของรัฐวิสาหกิจเป็นสำคัญ แต่ก็ยังมีปริมาณการผลิตในภาคอุตสาหกรรมน้อยมาก และมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้อุปโภคบริโภคในประเทศเท่านั้น เช่น แบตเตอรี แก้ว ทอผ้า อาหาร กระสอบ น้ำตาล กระดาษ เป็นต้น

นอกจากนี้ เมื่อสิ้นสุดสงครามเกาหลีในช่วงกลางปี 2496 ราคาสินค้าโภคภัณฑ์ต่างๆ ได้ลดต่ำลง ทำให้รายได้จากการส่งออกของประเทศซึ่งส่วนใหญ่เป็นผลิตผลการเกษตรลดลงไปด้วย ประเทศไทยจึงเริ่มเผชิญกับปัญหาการขาดดุลการชำระเงิน

รัฐบาลจอมพล ป. พิบูลสงคราม จึงเห็นความจำเป็นและมีแนวคิดในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมโดยภาคเอกชนขึ้น ทั้งนี้ ได้ตรา **"พระราชบัญญัติส่งเสริมอุตสาหกรรม พ.ศ. 2497"** นับเป็นกฎหมายฉบับแรกของไทย และเป็นประเทศแรกในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ได้ประกาศชัดเจนถึงเจตนารมณ์ในการส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชน ทั้งการลงทุนโดยคนไทย และการลงทุนจากต่างประเทศ โดยมีบทบัญญัติให้สิทธิประโยชน์เป็นสิ่งจูงใจ แก่กิจการที่รัฐเห็นว่าสำคัญและจำเป็นแก่การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งนี้ ได้ระบุถึงเจตนารมณ์ในการตรากฎหมายฉบับนี้ว่า

"กิจการอุตสาหกรรมเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจของชาติ ซึ่งจะต้องส่งเสริมให้เกิดขึ้นและก้าวหน้าต่อไปโดยด่วน แต่รัฐย่อมไม่อยู่ในฐานะที่จะทำกิจการอุตสาหกรรมเสียเองหมดทุกอย่าง ในการที่เอกชนจะทำกิจการอุตสาหกรรมนั้น บางอย่างถ้ารัฐไม่เข้าไปช่วยเหลือค้ำชู เอกชนก็ไม่อาจจะกระทำให้สำเร็จตลอดไปได้...

นอกจากนี้ เมื่อเอกชนโดยเฉพาะชาวต่างประเทศมาทำกิจการอุตสาหกรรมแล้ว ไม่มีอะไรเป็นหลักประกันว่าเขาจะถอนทุนคืนและแบ่งกำไรกลับประเทศของเขาได้ เช่นนี้ก็ย่อมไม่มีการลงทุนของต่างประเทศในประเทศเรา

กิจการอุตสาหกรรมบางอย่างที่ต้องการลงทุนจำนวนมาก ต้องการคนชำนาญงานสูง ซึ่งประเทศเราในขณะนี้ยังต้องอาศัยต่างประเทศอยู่ เมื่อมีหลักประกันมั่นคง จนถึงออกกฎหมายบังคับไว้ ที่จะให้เขาได้รับผลประโยชน์จากการลงทุนเช่นนี้ ก็ย่อมเป็นทางชักจูงให้มีการลงทุนจากต่างประเทศในกิจการอุตสาหกรรม..."

ระยะแรกการบริหารงานด้านการส่งเสริมการลงทุนอยู่ในรูปของ **"คณะกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรม"** โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นประธานแต่เพียงอย่างเดียว โดยไม่มีหน่วยงานบริหาร หรือ "สำนักงาน" เช่นในปัจจุบัน

ยุคเร่งรัดพัฒนาเศรษฐกิจ และส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อทดแทนการนำเข้า (พ.ศ. 2501 – 2514)

ต่อมารัฐบาลเห็นว่า พระราชบัญญัติส่งเสริมอุตสาหกรรม พ.ศ. 2497 ไม่สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการดึงดูดให้ภาคเอกชนทั้งไทยและต่างประเทศ มาลงทุนประกอบการอุตสาหกรรมตามเป้าหมายได้ โดยตลอดระยะเวลา 4 ปีที่ใช้กฎหมายนี้ (พ.ศ. 2497 - 2501) มีโครงการลงทุนมายื่นขอรับการส่งเสริม 9 ราย และได้รับอนุมัติเพียง 6 รายเท่านั้น เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้กำหนดขั้นตอนการอนุมัติที่ค่อนข้างยุ่งยาก ต้องนำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่ออนุมัติเป็นรายๆ ใช้เวลาในการพิจารณาค่อนข้างนาน บางรายใช้เวลาเป็นปี อีกทั้งบทบัญญัติเป็นการควบคุมมากกว่าส่งเสริม

> “ รัฐไม่ควรประกอบการค้า
> และอุตสาหกรรม
> แข่งขันกับภาคเอกชน ”

ดังนั้น ภายหลังการปฏิวัติโดยจอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ในเดือนตุลาคม 2501 คณะปฏิวัติจึงได้ตัดสินใจยกเลิกพระราชบัญญัติส่งเสริมอุตสาหกรรม พ.ศ. 2497 และให้ใช้ “**ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 33 พ.ศ. 2501**” แทน โดยได้แต่งตั้ง “**คณะกรรมการที่ปรึกษาเศรษฐกิจ**” ให้มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาอนุมัติการส่งเสริมการลงทุน

ตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับนี้ การให้สิทธิประโยชน์จะพิจารณาจากประเภทกิจการเป็นหลัก โดยแยกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

- ประเภท ก. (กลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐานหรืออุตสาหกรรมหลักของประเทศ) ให้ได้รับสิทธิประโยชน์มากที่สุด คือ ยกเว้นอากรขาเข้าและภาษีการค้าสำหรับวัตถุดิบเป็นเวลา 5 ปี
- ประเภท ข. (กลุ่มอุตสาหกรรมทั่วไป) ให้ได้รับสิทธิประโยชน์รองลงมา คือ ลดหย่อนอากรขาเข้าและภาษีการค้ากึ่งหนึ่งสำหรับวัตถุดิบเป็นเวลา 5 ปี
- ประเภท ค. (กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค และอุตสาหกรรมขั้นปลายน้ำที่มีกระบวนการผลิตง่ายๆ) ให้ได้รับสิทธิประโยชน์น้อยที่สุด คือ ลดหย่อนอากรขาเข้าและภาษีการค้าหนึ่งในสามสำหรับวัตถุดิบเป็นเวลา 5 ปี

ต่อมาในปี 2503 รัฐบาลจอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ได้มีเจตนาแน่วแน่ที่จะสนับสนุนให้เอกชนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการลงทุนในภาคอุตสาหกรรม จึงได้มีการตรากฎหมายขึ้นใหม่เรียกว่า “**พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม พ.ศ. 2503**” ซึ่งเปรียบเสมือนเสาเอกต้นแรกของงานส่งเสริมการลงทุน เป็นกฎหมายที่มีความสมบูรณ์มากขึ้น

สาระสำคัญ คือ การกำหนดกิจการที่อยู่ในข่ายให้การส่งเสริมที่เป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของประเทศอย่างชัดเจน และกำหนดนิยามของ *“กิจการอุตสาหกรรม”* ให้ครอบคลุมการอุตสาหกรรม การเพาะปลูก การเลี้ยงสัตว์ การประมง การขนส่ง และการจัดให้ความสะดวกหรือการส่งเสริมการท่องเที่ยว

นอกจากนั้น ยังมีบทบัญญัติให้หลักประกันว่ารัฐจะไม่โอนกิจการของเอกชนมาเป็นของรัฐและจะไม่ประกอบกิจการขึ้นใหม่แข่งขันกับผู้ได้รับการส่งเสริม รัฐจะให้สิ่งจูงใจในด้านภาษีอากร ทั้งเครื่องจักร วัตถุดิบ และภาษีเงินได้ (กำหนดระยะเวลายกเว้นภาษีเงินได้จากเดิม 2 - 5 ปี ให้เป็น 5 ปีเท่านั้น) อนุญาตให้นำช่างฝีมือจากต่างประเทศเข้ามาได้นอกเหนืออัตราควบคุมคนเข้าเมือง และให้บริษัทต่างชาติถือครองที่ดินเพื่อประกอบกิจการอุตสาหกรรมได้

อีกทั้งยังมีบทบัญญัติให้จัดตั้ง “**คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม (ก.ท.อ.)**” ขึ้น และให้มี “คณะกรรมการบริหาร” ทำหน้าที่ปฏิบัติงานตามมติ ก.ท.อ. ด้วย โดยให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งแสดงถึงเจตนารมณ์ที่ต้องการให้การบริหารงานส่งเสริมการลงทุนอยู่ในระดับสูง

หลังจากประเทศไทยได้ประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับแรก (พ.ศ. 2504 - 2509) รัฐบาลเห็นว่าการส่งเสริมการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจจากภาคเกษตรมาสู่ภาคอุตสาหกรรม จำเป็นต้องมีกลไกทางกฎหมายที่เหมาะสม จึงได้แก้ไขกฎหมายส่งเสริมการลงทุนแล้วตราเป็น “**พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม พ.ศ. 2505**” โดยได้แบ่งกิจการที่อยู่ในข่ายให้การส่งเสริมออกเป็นประเภท ก. ข. ค. โดยให้สิทธิประโยชน์มากน้อยตามลำดับความสำคัญของประเภทกิจการ

ต่อมาเมื่อปริมาณงานและอุตสาหกรรมที่จะให้การส่งเสริมมีความซับซ้อนมากขึ้น จึงได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายดังกล่าว โดยได้ตรา “**พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2508**” กำหนดให้มีการจัดตั้ง “**สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม**” เมื่อปี 2509 เป็นหน่วยราชการระดับกรม ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่บริหารงานการส่งเสริมการลงทุนให้เป็นไปตามนโยบายของ ก.ท.อ. และให้ยุบคณะกรรมการบริหารที่มีอยู่เดิม นอกจากนี้ ยังมีการแก้ไขเพิ่มเติมเล็กน้อยอีกครั้งในปี 2511 โดย “**พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2511**” เพื่อกำหนดให้กิจการนิคมหรือเขตอุตสาหกรรมอยู่ในข่ายได้รับการส่งเสริมด้วย

กลยุทธ์สำคัญในช่วงปี 2501 - 2514 ได้เน้นการส่งเสริมการลงทุน “**อุตสาหกรรมทดแทนการนำเข้า**” เพราะเล็งเห็นว่า มีตลาดภายในประเทศรองรับอยู่แล้ว อันจะช่วยลดการสูญเสียเงินตราต่างประเทศจากการนำเข้าสินค้าอุตสาหกรรม นอกจากนี้ ยังมีนโยบายชัดเจนที่จะให้การส่งเสริมการลงทุนเฉพาะแก่ภาคเอกชนเท่านั้น ไม่ช่วยเหลือโรงงานของรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจ เพราะเห็นว่ารัฐไม่ควรประกอบการค้าและอุตสาหกรรมแข่งขันกับภาคเอกชน

ยุคส่งเสริมอุตสาหกรรมผลิตเพื่อการส่งออก และเริ่มใช้นโยบายกระจายการลงทุนสู่ภูมิภาค (พ.ศ. 2515 – 2534)

เมื่อประเทศไทยพัฒนาภาคอุตสาหกรรมมาได้ระยะหนึ่ง เกิดโรงงานทันสมัยต่างๆ มากขึ้น แต่ก็เริ่มประสบปัญหาและข้อจำกัดคือ

- ตลาดภายในประเทศเล็ก ไม่เพียงพอที่จะทำให้เศรษฐกิจขยายตัวในอัตราสูงเช่นเดิมได้ จึงต้องพยายามหาช่องทางส่งสินค้าออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ โดยผลิตจำนวนมากเพื่อให้ได้รับประโยชน์จากการประหยัดต่อขนาด (Economies of Scale)
- แม้การนำเข้าสินค้าสำเร็จรูปมีแนวโน้มลดลง แต่ปรากฏว่าสัดส่วนการนำเข้าสินค้าประเภทเครื่องจักรและสินค้าประเภทกึ่งวัตถุดิบมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น
- อุตสาหกรรมผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้าไม่ได้ทำให้เกิดการจ้างงานมากเท่าที่ควร เนื่องจากมักเป็นอุตสาหกรรมที่เน้นการใช้ทุน
- รายได้ระหว่างคนในเมืองกับชนบทมีช่องว่างมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง

รัฐบาลจึงได้ปรับกลยุทธ์การพัฒนาอุตสาหกรรมและการส่งเสริมการลงทุนครั้งสำคัญในปี 2515 โดยเปลี่ยนมา**เน้นส่งเสริมการผลิตเพื่อส่งออกและการกระจายการลงทุนสู่ภูมิภาค** โดยอาศัยความได้เปรียบจากทรัพยากรที่มีอยู่มากภายในประเทศ และมีมาตรการต่างๆ เพื่อลดต้นทุนในการส่งออก โดยลดภาระภาษีอากรที่มีอยู่ในสินค้าส่งออก

ในส่วนของกฎหมายส่งเสริมการลงทุนได้ปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่งในสมัยของ จอมพล ถนอม กิตติขจร ในรูปของ "**ประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 227 พ.ศ. 2515**" ซึ่งนับว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญเพื่อรองรับนโยบายข้างต้น ดังนี้

- เปลี่ยนชื่อคณะกรรมการและสำนักงาน โดยตัดคำว่าอุตสาหกรรมออกเหลือเพียง "**คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน**" และ "**สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน**" ทั้งนี้ เพื่อให้การส่งเสริมการลงทุนมีขอบเขตที่กว้างขวาง ไม่จำกัดเฉพาะอุตสาหกรรมเท่านั้น แต่ให้รวมถึงกิจการบริการด้วย
- ยกเลิกการแบ่งกิจการเป็นประเภท ก. ข. ค. เนื่องจากทั้ง 3 ประเภทกิจการมีความแตกต่างด้านสิทธิประโยชน์น้อยอยู่แล้ว คือ จะมีเพียงการยกเว้นหรือลดหย่อนอากรวัตถุดิบนำเข้าที่แตกต่างกันเท่านั้น จึงไม่จำเป็นต้องแบ่งหมวดให้สับสนอีกต่อไป
- เป็นครั้งแรกที่เริ่มใช้นโยบายส่งเสริมการกระจายการลงทุนสู่ภูมิภาค โดยให้อำนาจคณะกรรมการฯ โดยการอนุมัติของคณะรัฐมนตรี กำหนดท้องที่เฉพาะให้เป็นเขตส่งเสริมการลงทุน และให้มีสิทธิประโยชน์พิเศษเพิ่มเติมสำหรับโครงการที่ตั้งอยู่ในเขตส่งเสริมการลงทุนนั้น

- เป็นครั้งแรกที่เริ่มใช้นโยบายส่งเสริมการลงทุนเพื่อการส่งออก โดยกำหนดสิทธิประโยชน์เป็นพิเศษสำหรับกิจการที่ผลิตเพื่อการส่งออก
- ให้อำนาจคณะกรรมการฯ ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 3 - 8 ปี ยืดหยุ่นขึ้นจากเดิมที่กำหนดตายตัวไว้ที่ 5 ปีเท่านั้น
- เพิ่มอำนาจในการคุ้มครองอุตสาหกรรมในประเทศ โดยการกำหนดค่าธรรมเนียมพิเศษ

ต่อมาในปี 2520 ได้มีการตรากฎหมายใหม่ คือ "**พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520**" ซึ่งยกระดับคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน โดยบัญญัติให้นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นรองประธานกรรมการโดยตำแหน่ง

กฎหมายฉบับนี้ยังเพิ่มเติมสิทธิประโยชน์ให้มีความหลากหลายและยืดหยุ่นมากขึ้น อาทิ กำหนดให้สามารถทำได้ทั้งยกเว้นและลดหย่อนอากรขาเข้าเครื่องจักร เพิ่มการยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินปันผล เพิ่มการลดหย่อนอากรขาเข้าวัตถุดิบที่ใช้ผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศ และเพิ่มหลักประกันในด้านต่างๆ แก่นักลงทุน

ต่อมาได้มีการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้เล็กน้อยเมื่อปลายปี 2534 เนื่องจากรัฐบาล นายอานันท์ ปันยารชุน ได้นำระบบภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้แทนภาษีการค้าตั้งแต่ปี 2535 เป็นต้นไป จึงไม่จำเป็นต้องมีการยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีการค้าให้กับผู้ได้รับการส่งเสริมในกฎหมายฉบับนี้อีกต่อไป

เหตุการณ์สำคัญที่ควรกล่าวถึงในยุคนี้คือ ประเทศไทยได้มีการสำรวจพบแหล่งก๊าซธรรมชาติในอ่าวไทยและนำขึ้นมาใช้ตั้งแต่ปี 2524 จากนั้นในปี 2525 รัฐบาล พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ได้ตัดสินใจลงทุนมหาศาลเพื่อพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกหรือ Eastern Seaboard ให้เป็นพื้นที่อุตสาหกรรมหลักแห่งใหม่ของประเทศไทย โดยเปิดให้บริการท่าเรือแหลมฉบังได้ในปี 2534 และท่าเรือมาบตาพุดในปี 2535

นอกจากนี้ ในยุครัฐบาล พลเอก ชาติชาย ชุณหะวัณ ช่วงปี 2531 - 2534 ยังได้ผลักดันนโยบายหลัก "เปลี่ยนสนามรบเป็นสนามการค้า" โดยได้เดินหน้าสร้างความสัมพันธ์กับมิตรประเทศและเปิดตลาดการค้า-การลงทุน ส่งผลให้อุตสาหกรรมส่งออกขยายตัวรวดเร็ว จนกลายเป็นเสาหลักของเศรษฐกิจไทยนับแต่นั้นมา

ยุคเปิดเสรีอุตสาหกรรม และเน้นการกระจายการลงทุนสู่ภูมิภาค (พ.ศ. 2535 – 2539)

รัฐบาลได้เริ่มใช้นโยบายกระจายการลงทุนสู่ภูมิภาคตั้งแต่ปี 2515 แต่ในช่วงแรกไม่ได้ผลเท่าที่ควร การลงทุนส่วนใหญ่ยังคงอยู่ในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล เนื่องจากมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการลงทุนมาก เมื่อเทียบกับจังหวัดที่ห่างไกลออกไป ประกอบกับสิทธิประโยชน์ที่ให้แก่โครงการที่ได้รับการส่งเสริมไม่มีความแตกต่างกันมากนักระหว่างส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

ตั้งแต่ปี 2536 เป็นต้นมา คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจึงได้**ให้ความสำคัญกับการกระจายการลงทุนสู่ภูมิภาคมากขึ้น** เพื่อกระจายผลประโยชน์ของเศรษฐกิจที่ขยายตัวสูงอย่างต่อเนื่องในช่วงก่อนหน้านี้ไปสู่ภูมิภาคให้มากที่สุด อันจะช่วยลดความเหลื่อมล้ำของรายได้และสร้างงานในท้องถิ่น

ในช่วงเวลาดังกล่าว รัฐบาลยังได้ปรับเปลี่ยนนโยบายจากระบบที่รัฐเข้าไปแทรกแซงในเรื่องต่างๆ มากมาย มาสู่**ระบบที่อาศัยกลไกตลาดและเน้นการสร้างความโปร่งใสเป็นสำคัญ** โดยลดการคุ้มครองและเปิดเสรีในหลายอุตสาหกรรม อาทิ อุตสาหกรรมรถยนต์ ปิโตรเคมี เหล็ก ปูนซิเมนต์ การผลิตไฟฟ้า เป็นต้น และหันมาปรับปรุงระบบการบริหารงานของรัฐเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักลงทุนมากขึ้น

คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจึงได้ออก**ประกาศฉบับที่** 1/2536 โดยเน้นการเปิดเสรีการลงทุนในอุตสาหกรรมการผลิตแบบไม่จำกัดจำนวน ผ่อนปรนการถือหุ้นของต่างชาติ ลดการคุ้มครอง และใช้กลไกตลาดแทนการพิจารณาอุปสงค์-อุปทาน ซึ่งเดิมเป็นการส่งเสริมการลงทุนแบบจำกัดทั้งจำนวนบริษัทและกำลังการผลิต เพื่อควบคุมไม่ให้มีกำลังการผลิตมากเกินความต้องการ

นอกจากนี้ ยังมุ่งเน้นการกระจายการลงทุนสู่ภูมิภาค โดยได้กำหนดหลักเกณฑ์การให้สิทธิประโยชน์ตามเขตพื้นที่เป็นหลัก กล่าวคือ ให้สิทธิประโยชน์สูงสุดกับโครงการที่ตั้งในภูมิภาค โดยเฉพาะเขต 3 อีกทั้งมีการขยายสำนักงานสู่ภูมิภาค เพื่อสามารถให้บริการนักลงทุนในต่างจังหวัดได้มากขึ้น ผลการดำเนินนโยบายดังกล่าวทำให้โครงการลงทุนในเขต 3 เพิ่มขึ้นมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้เกิดอุตสาหกรรมพื้นฐาน อุตสาหกรรมสนับสนุน และกิจการสาธารณูปโภคมากมาย

ยุคกระตุ้นการลงทุนหลังวิกฤตเศรษฐกิจ (พ.ศ. 2540 – 2542)

วิกฤตการเงินของเอเชีย (Asian Financial Crisis) ซึ่งมีจุดเริ่มต้นที่ประเทศไทย หรือที่เรียกกันว่า วิกฤตต้มยำกุ้ง เมื่อปี 2540 ได้ทำให้เศรษฐกิจของประเทศถดถอยอย่างหนัก การส่งออกหดตัวรุนแรง ภาระหนี้สูง ขาดแคลนเงินตราต่างประเทศ บรรยากาศการลงทุน และความเชื่อมั่นของนักลงทุนลดลงมาก

นโยบายส่งเสริมการลงทุนในช่วงนี้ จึงได้ให้ความสำคัญกับ**การกระตุ้นและฟื้นฟูเศรษฐกิจ รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นให้กลับคืนมา** โดยได้ออกมาตรการระยะสั้นหลายประการ เพื่อแก้ปัญหาสภาพคล่องของผู้ส่งออก กระตุ้นการผลิตเพื่อส่งออก และผ่อนปรนหลักเกณฑ์ร่วมทุน เพื่อที่บริษัทซึ่งได้รับการส่งเสริมสามารถนำเงินทุนเข้ามาฟื้นฟูกิจการ ตลอดจนการจัดกิจกรรมใหญ่ๆ เช่น กิจกรรมฟื้นฟูภาพลักษณ์เศรษฐกิจไทย ร่วมกับบริษัทสื่อชั้นนำของโลก และการจัดงานนิทรรศการระดับนานาชาติ *“เชื่อมั่นเมืองไทย : BOI Fair 2000”* ซึ่งนโยบายและกิจกรรมดังกล่าวได้ส่งผลให้การลงทุนฟื้นตัวขึ้นตามลำดับ

ยุคพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน และเพิ่มประสิทธิภาพของเครื่องมือด้านภาษีอากร (พ.ศ. 2543 – 2550)

หลังจากที่ประเทศไทยผ่านพ้นวิกฤตเศรษฐกิจ ทุกภาคส่วนต่างตื่นตัวที่จะหันมาทบทวนตนเอง และพัฒนาขีดความสามารถขององค์กรให้แข็งแกร่ง สร้างภูมิคุ้มกันเตรียมพร้อมรับวิกฤตที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

บีโอไอก็ได้ใช้โอกาสนี้ทบทวนและปรับปรุงนโยบายครั้งใหญ่เมื่อปี 2543 โดยได้ประเมินผลการส่งเสริมการลงทุนในระยะที่ผ่านมา แล้วพบว่ายังมีอุปสรรคและข้อจำกัดในการใช้นโยบายอยู่หลายประการ อาทิ

- แม้เศรษฐกิจเริ่มฟื้นตัว แต่วิกฤตเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในช่วง 2 - 3 ปีที่ผ่านมา ได้ส่งผลกระทบต่อฐานะทางการคลังของรัฐบาลค่อนข้างรุนแรง ทำให้ความสามารถในการจัดเก็บภาษีอากรของรัฐ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาประเทศลดลงอย่างเห็นได้ชัด ในขณะที่ภาระหนี้สาธารณะได้เพิ่มขึ้นอย่างมากในระยะที่ผ่านมา จึงมีแรงกดดันต่อการให้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากรของบีโอไอ ที่ต้องมีความคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพมากขึ้น
- สำหรับการกระจายการลงทุนสู่ภูมิภาค พบว่าการลงทุนส่วนใหญ่ยังกระจุกตัวในบางพื้นที่ของเขต 3 ที่มีความเจริญและมีสิ่งอำนวยความสะดวกพร้อมอยู่แล้ว เช่น ชลบุรี ระยอง เชียงใหม่ นครราชสีมา สงขลา เป็นต้น

• หลักการใช้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากรที่ให้ผู้ได้รับการส่งเสริมใช้สิทธิก่อนแล้วตรวจสอบผลการดำเนินงานภายหลัง ซึ่งภาระในการตรวจสอบตกอยู่กับบีโอไอมาก และในทางปฏิบัติมักมีปัญหากรณีบริษัทปฏิบัติผิดเงื่อนไข ถูกเพิกถอนสิทธิประโยชน์ และต้องเสียภาษีย้อนหลัง

คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน จึงได้ปรับปรุง**นโยบายและหลักเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุนใหม่** เมื่อเดือนสิงหาคม 2543 มีสาระสำคัญในการเปลี่ยนแปลงดังนี้

• สานต่อนโยบายกระจายการลงทุนสู่ภูมิภาค โดยยังคงกำหนดเขตการลงทุนเป็น 3 เขต และให้สิทธิประโยชน์ลดหลั่นตามเขต ทั้งยังสนับสนุนการลงทุนเป็นพิเศษในพื้นที่ 18 จังหวัด (ต่อมาปรับเพิ่มเป็น 23 จังหวัด) ที่มีรายได้ต่ำและมีสิ่งเอื้ออำนวยต่อการลงทุนน้อย

• ปรับมาตรการส่งเสริมการลงทุนให้สอดคล้องกับข้อตกลงด้านการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ โดยยกเลิกเงื่อนไขการส่งออกและการบังคับใช้ชิ้นส่วนภายในประเทศ

• กำหนดให้ผู้ได้รับการส่งเสริมต้องรายงานผลการดำเนินงานก่อนใช้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากร เพื่อเพิ่มความคุ้มค่าและประสิทธิภาพในการให้สิทธิประโยชน์

• สนับสนุนให้อุตสาหกรรมปรับปรุงและพัฒนามาตรฐานเพื่อให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก โดยกำหนดให้โครงการที่ขอรับการส่งเสริมที่มีขนาดการลงทุนตั้งแต่ 10 ล้านบาทขึ้นไป (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน) ต้องได้รับมาตรฐาน ISO 9000 หรือ ISO 14000 หรือมาตรฐานสากลอื่นๆ ที่เทียบเท่าภายใน 2 ปี นับตั้งแต่วันเปิดดำเนินการ

> “รัฐบาลให้ความสำคัญกับ “งานด้านการตลาด” พร้อมทั้งได้จัดตั้ง Country Desks เพื่อรับผิดชอบการชักจูงการลงทุนจากประเทศเป้าหมาย”

• อำนวยความสะดวกและกระตุ้นการลงทุนจากต่างประเทศมากขึ้น โดยอนุญาตให้ต่างชาติถือหุ้นข้างมากหรือทั้งสิ้นได้ในกิจการอุตสาหกรรม ไม่ว่าตั้งโรงงานในที่ใด

ต่อมา บีโอไอได้เสนอขอแก้ไขกฎหมายส่งเสริมการลงทุน และได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาเมื่อเดือนกันยายน 2544 โดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2544 มีสาระสำคัญในการแก้ไข ดังนี้

1) **ให้มีความยืดหยุ่นมากขึ้นในการให้สิทธิประโยชน์** โดยให้คณะกรรมการฯ สามารถกำหนดระยะเวลาการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลให้น้อยกว่า 3 ปีได้ แต่สูงสุดยังไม่เกิน 8 ปีตามเดิม และมีอำนาจจำกัดวงเงินภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ได้รับการยกเว้น (Cap วงเงิน) ตามที่เห็นสมควร เว้นแต่เป็นกิจการที่มีความสำคัญเป็นพิเศษจึงจะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลโดยไม่จำกัดวงเงิน นอกจากนี้ ยังได้แก้ไขให้อำนาจคณะกรรมการฯ สามารถลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลในเขตส่งเสริมการลงทุนให้น้อยกว่า 5 ปีได้ จากเดิมกำหนดตายตัวไว้ที่ 5 ปี

2) **ปรับปรุงการกำหนดเขตส่งเสริมการลงทุนให้เหมาะสมขึ้น** จากเดิมใช้คำว่า “ท้องที่” เพิ่มเป็นคำว่า “ท้องที่และเขตพื้นที่” เพื่อให้สามารถกำหนดเป็นเขตพื้นที่ได้ด้วย เช่น นิคมอุตสาหกรรม และเขตอุตสาหกรรมต่างๆ

3) **ปรับปรุงมาตรการลงโทษ** กรณีที่ผู้ได้รับส่งเสริมถูกเพิกถอนสิทธิประโยชน์การยกเว้นอากรขาเข้าและไม่ชำระภาษีอากรภายในระยะเวลาที่กำหนด เดิมให้ถือว่าเป็นการหลีกเลี่ยงการชำระภาษีอากร ซึ่งมีโทษทางอาญา จึงเห็นสมควรแก้ไขเป็นให้ชำระเงินเพิ่มตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร แต่หากผู้นั้นยังคงละเลยไม่ชำระภาษีและเงินเพิ่มภายในเวลาที่กำหนดอีก จึงจะถือว่าเป็นการหลีกเลี่ยงภาษีอากร ซึ่งมีโทษทางอาญาในขั้นสุดท้าย

4) **กำหนดให้คณะกรรมการฯ มีอำนาจเพิกถอนสิทธิประโยชน์การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ได้รับส่งเสริม ย้อนหลังถึงปีที่ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขได้** จากเดิมที่กฎหมายมิได้ให้อำนาจไว้

นอกจากนี้ ยังควรบันทึกไว้ด้วยว่าในยุคนี้ รัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับ “**งานด้านการตลาด**” ของบีโอไออย่างมาก โดยได้จัดตั้ง “**กองการตลาดเพื่อการลงทุน**” ขึ้นมาเป็นครั้งแรกเมื่อปี 2545 พร้อมทั้งได้จัดตั้ง Country Desks เพื่อรับผิดชอบการชักจูงการลงทุนจากประเทศเป้าหมายต่างๆ ทั้งยังได้เสนอเรื่องขอเปิดสำนักงานต่างประเทศเพิ่มเติมอีก 6 แห่ง จากที่มีอยู่เดิม 7 แห่ง และได้จัดสรรงบประมาณสำหรับการชักจูงการลงทุนจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นอีกหลายเท่าตัว ซึ่งเป็นยุคแรกที่มีการบูรณาการงานด้านการตลาดต่างประเทศร่วมกันระหว่างบีโอไอ กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และองค์กรภาคเอกชนด้วย

ยุคทวิวิกฤต : วิกฤตเศรษฐกิจและวิกฤตการเมือง (พ.ศ. 2551 – 2552)

จากการที่ระบบเศรษฐกิจไทยยังพึ่งพาต่างชาติอยู่มาก โดยเฉพาะการส่งออกที่มีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 70 ของ GDP ดังนั้น ในช่วงปี 2551 - 2552 เศรษฐกิจไทยจึงได้รับผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจสหรัฐอเมริกา (Hamburger Crisis) อย่างมาก นอกจากนี้ ประเทศไทยยังถูกซ้ำเติมจากวิกฤตการเมืองในประเทศ ที่ร้อนระอุมาตั้งแต่ช่วงก่อนปฏิวัติเมื่อเดือนกันยายน 2549 และมีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ จนส่งผลกระทบอย่างมากต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุน

เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2551 รัฐบาลจึงได้ประกาศนโยบายให้ปี 2551 - 2552 เป็น "**ปีแห่งการลงทุน (Thailand Investment Year 2008 - 2009)**" เพื่อเร่งฟื้นฟูความเชื่อมั่นของนักลงทุนในช่วงวิกฤต แสดงให้เห็นว่าประเทศไทยยังพร้อมรับการลงทุน ทั้งจากนักลงทุนไทยและต่างชาติ ในขณะเดียวกัน ก็เป็นการส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมาย และกระตุ้นให้ผู้ประกอบการเดิมปรับตัว เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมไทย

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามนโยบาย "ปีแห่งการลงทุน 2551 - 2552" และเพื่อกระตุ้นให้เกิดการลงทุนในภาวะที่เศรษฐกิจชะลอตัว คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจึงได้กำหนด "**มาตรการพิเศษเพื่อเร่งรัดการลงทุนในปีแห่งการลงทุน 2551 - 2552**" โดยให้สิทธิประโยชน์สูงสุดกับกิจการ 6 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 กลุ่มกิจการเกี่ยวกับการประหยัดพลังงานและพลังงานทดแทน

กลุ่มที่ 2 กลุ่มกิจการที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง

กลุ่มที่ 3 กลุ่มกิจการผลิตวัสดุและผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

กลุ่มที่ 4 กลุ่มกิจการที่เกี่ยวเนื่องกับโครงการลงทุนขนาดใหญ่ของรัฐ (Mega Projects) เฉพาะโครงการในกลุ่มบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ และกลุ่มขนส่งและโลจิสติกส์

กลุ่มที่ 5 กลุ่มกิจการด้านการท่องเที่ยวและเชื่อมโยงกับภาคอสังหาริมทรัพย์

กลุ่มที่ 6 กลุ่มกิจการในอุตสาหกรรมที่ใช้ผลิตผลทางการเกษตรเป็นวัตถุดิบ และใช้เทคโนโลยีขั้นสูง

ยุคส่งเสริมการลงทุนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (พ.ศ. 2553 – 2557)

นับตั้งแต่เกิดเหตุการณ์ที่ศาลปกครองชั้นต้น ได้สั่งระงับ 76 โครงการที่มาบตาพุดเป็นการชั่วคราว ตามที่สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อนและชาวมาบตาพุด ได้ยื่นฟ้องคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และหน่วยงานของรัฐอีก 8 แห่งว่า ละเลยไม่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 มาตรา 67 ก่อนที่ปัญหาจะคลี่คลายในเวลาต่อมา รวมทั้งเหตุภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกิดบ่อยขึ้นและรุนแรงขึ้นในทุกมุมของโลก ได้ทำให้ทุกฝ่ายหันมาให้ความสำคัญกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง และยังทำให้กระแส *"การพัฒนาที่ยั่งยืน"* ได้ถูกปลุกขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งด้วย

บีโอไอได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาประเทศสู่ความยั่งยืน จึงได้มีมติเมื่อเดือนมกราคม 2553 ประกาศใช้ "**นโยบายส่งเสริมการลงทุนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน**" โดยเน้นการสร้างความเจริญเติบโตแบบสมดุลในทุกมิติ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม และยกระดับภาคอุตสาหกรรมไทยไปสู่อุตสาหกรรมฐานความรู้ที่ใช้เทคโนโลยีสูงขึ้น

มาตรการสำคัญภายใต้นโยบายดังกล่าว ได้แก่

- มาตรการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมาย 3 กลุ่ม คือ กิจการที่เกี่ยวกับการประหยัดพลังงานและพลังงานทดแทน กิจการผลิตวัสดุและผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และกิจการที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง
- มาตรการส่งเสริมการปรับเปลี่ยนเครื่องจักรเพื่อการประหยัดพลังงาน การใช้พลังงานทดแทน หรือลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
- มาตรการส่งเสริมการลงทุนเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต โดยการปรับปรุงเทคโนโลยีเพื่อผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่
- มาตรการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม
- การสร้างความเข้มแข็งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยบีโอไอได้ร่วมมือกับ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) จัดตั้งกองทุนด้านการพัฒนาเทคโนโลยีและบุคลากร เพื่อรองรับความต้องการเงินทุนสนับสนุนของโครงการที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง

> “ บีโอไอปรับยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุน
> ให้สอดคล้องกับสถานการณ์
> รวมทั้งทิศทางการพัฒนาประเทศในอนาคต
> เพื่อให้มีการพัฒนาที่ยั่งยืนในระยะยาว ”

ยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 7 ปี (พ.ศ. 2558 – 2564)

บีโอไอเล็งเห็นว่า ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา ปัจจัยต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ ทั้งมิติด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่บีโอไอจะต้องปรับทิศทางยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งต้องสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศในอนาคต ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล และแผนพัฒนาอุตสาหกรรม เพื่อให้ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันกับนานาประเทศ และมีการพัฒนาที่ยั่งยืนในระยะยาว

ดังนั้น บีโอไอจึงได้ศึกษาทบทวนนโยบาย และมีการจัดประชุมหารือกับผู้ทรงคุณวุฒิ หน่วยงานภาครัฐ และองค์กรเอกชนทั้งไทยและต่างชาติ เพื่อจัดทำเป็น “**ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 7 ปี (พ.ศ. 2558 - 2564)**” ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2557 นับเป็นการปรับเปลี่ยนนโยบายส่งเสริมการลงทุนครั้งใหญ่ที่สุดอีกครั้งหนึ่งของบีโอไอ

ภายใต้ยุทธศาสตร์ใหม่ ได้มีการปรับเปลี่ยนทิศทางการส่งเสริมการลงทุนใน 6 ด้านที่สำคัญ คือ

1) **ปรับเปลี่ยนประเภทกิจการที่ให้การส่งเสริม** จากการส่งเสริมแบบกว้างและครอบคลุมเกือบทุกกิจการ (Broad-based) เป็นการส่งเสริมที่มีเป้าหมายชัดเจน และมีการจัดลำดับความสำคัญมากขึ้น (Focus & Prioritized)

2) **ปรับเปลี่ยนรูปแบบการให้สิทธิประโยชน์** จากเดิมให้สิทธิประโยชน์ตามประเภทกิจการและที่ตั้ง (Activity & Zone-based Incentives) เป็นการให้สิทธิประโยชน์พื้นฐานที่ต่างกันตามลำดับความสำคัญของประเภทกิจการ และให้สิทธิประโยชน์เพิ่มเติมตามคุณค่าของโครงการ เพื่อกระตุ้นให้มีการลงทุนหรือการใช้จ่ายในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศโดยรวมมากขึ้น (Activity & Merit-based Incentives)

3) **ปรับเปลี่ยนแนวคิดเรื่องพื้นที่** จากการส่งเสริมตามเขตพื้นที่ (เขต 1 - 3) เป็นการส่งเสริมให้เกิดคลัสเตอร์ใหม่ในภูมิภาคหรือพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (New Regional Clusters) โดยอาศัยการบูรณาการของภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการศึกษา และท้องถิ่น เพื่อสร้างการรวมกลุ่มใหม่ของการลงทุน ซึ่งสอดคล้องกับศักยภาพของแต่ละพื้นที่มากขึ้น และช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) อย่างไรก็ตาม เพื่อชดเชยความเสียเปรียบของบางพื้นที่ที่ยังขาดปัจจัยพื้นฐานรองรับการลงทุน จึงจะยังคงให้สิทธิประโยชน์เพิ่มเติมเป็นพิเศษกับ 20 จังหวัดที่มีรายได้ต่อหัวต่ำ

4) **เพิ่มบทบาทด้านการบริการและอำนวยความสะดวก** ปรับเปลี่ยนจากการส่งเสริมโดยเน้นการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี (Tax Incentives) เป็นการปรับสิทธิประโยชน์ทางภาษีให้เหมาะสม และเน้นการให้สิทธิประโยชน์ที่มิใช่ภาษีอากร การพัฒนาความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนการลงทุน การเสริมสร้างบรรยากาศการลงทุนที่ดี และการอำนวยความสะดวกให้เกิดการลงทุน (Tax & Non-tax incentives and Facilitation)

5) **เพิ่มบทบาทด้านการส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ** ปรับเปลี่ยนจากการส่งเสริมการลงทุนในประเทศเป็นหลัก (Inbound Investment) เป็นการเพิ่มบทบาทในการส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ (Inbound & Outbound Investment) เพื่อก้าวข้ามข้อจำกัดด้านทรัพยากรในประเทศ แสวงหาโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ ให้กับภาคเอกชนไทย โดยเฉพาะโอกาสจากการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) และเป็นการเพิ่มบทบาทของประเทศไทยในเวทีโลก

6) **การกำหนดตัวชี้วัดใหม่** ปรับเปลี่ยนตัวชี้วัดผลการดำเนินงานขององค์กรจากมูลค่าคำขอรับการส่งเสริม (Investment Value) เป็นการวัดผลจาก 2 ตัวชี้วัด คือ มูลค่าคำขอรับการส่งเสริมและคุณค่าของโครงการลงทุน (Investment Value & Outcome) โดยบีโอไอได้กำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดใหม่ รวมทั้งจะติดตามและประเมินผลอย่างใกล้ชิด เพื่อให้สามารถวัดผลประโยชน์และความคุ้มค่าของการส่งเสริมการลงทุนได้ชัดเจนขึ้น

นอกจากนี้ บีโอไอยังได้เสนอแก้ไขพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนอีกครั้งหนึ่ง เพื่อเพิ่มเครื่องมือส่งเสริมการลงทุนใหม่ๆ ที่จะช่วยดึงดูดการลงทุนที่มีคุณค่าได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 15 กันยายน 2558 ได้มีมติอนุมัติหลักการแล้ว และปัจจุบันอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา ก่อนที่จะเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป

การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนใหม่ให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้นับว่าเป็นโจทย์ที่ท้าทายมาก แต่เชื่อมั่นว่า หากทุกฝ่ายร่วมมือกันอย่างเต็มกำลังแล้ว จะทำให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน ก้าวสู่การเป็นประเทศที่มีรายได้ระดับสูง และเติบโตอย่างยั่งยืนได้อย่างแท้จริง

5 ทศวรรษ

กับการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย

การพัฒนาอุตสาหกรรม การเกษตร

อุตสาหกรรมการเกษตรเป็นอุตสาหกรรมที่มีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างมาก เนื่องจากก่อให้เกิดความเชื่อมโยงการผลิตระหว่างภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรม สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มต่อหน่วยในสัดส่วนที่สูง และสร้างรายได้จากการส่งออกให้กับประเทศ ทั้งนี้เป็นผลมาจากความได้เปรียบด้านการผลิตของไทย โดยเฉพาะการเป็นแหล่งวัตถุดิบทางการเกษตร และมีการพัฒนาเทคโนโลยีในกระบวนการผลิตมาเป็นลำดับ ทำให้สามารถผลิตผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับในตลาดต่างประเทศ

ช่วงเริ่มต้นการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตร

ช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 และ 2 ได้เริ่มมีการส่งเสริมการเกษตร และอุตสาหกรรมการเกษตร โดยส่งเสริมให้ใช้วัตถุดิบภายในประเทศ และมีการกำหนดอุตสาหกรรมเป้าหมาย เช่น การผลิตน้ำตาล กระดาษ ยางรถยนต์ และไม้อัด เป็นต้น ผลผลิตภาคการเกษตรเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วจากการขยายพื้นที่เพาะปลูกเข้าไปในพื้นที่ป่าจำนวนมาก

ในขณะนั้นภาคเกษตรมีสัดส่วนถึงร้อยละ 29.8 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) แต่เมื่อเศรษฐกิจไทยมีการเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจภายนอกสูงขึ้น ส่งผลให้มีการรับเทคโนโลยีจากต่างประเทศและมีการผลิตแบบอุตสาหกรรมมากขึ้น การผลิตภาคอุตสาหกรรมอื่นๆ และภาคบริการเริ่มขยายตัวในอัตราที่สูงกว่าภาคเกษตร ส่งผลให้สัดส่วนของ GDP ของภาคเกษตรมีอัตราลดลง ถึงแม้ว่ายังคงมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องก็ตาม

ช่วงอุตสาหกรรมการเกษตรขยายตัว

ต่อมารัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ผลิตเพื่อส่งออก โดยอาศัยความได้เปรียบจากทรัพยากรในประเทศที่มีจำนวนมาก และมีมาตรการส่งเสริมต่างๆ เพื่อลดต้นทุนการส่งออก เช่น การยกเว้นภาษีอากรสำหรับสินค้าส่งออก การให้สิทธิประโยชน์ด้านการลงทุนโดยมีเงื่อนไขการส่งออก เป็นต้น อุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตรได้ขยายตัวอย่างมาก เช่น อาหารกระป๋อง อาหารแปรรูปอื่นๆ ผลิตภัณฑ์ไม้ เป็นต้น

ในขณะเดียวกัน ยังมีการสนับสนุนให้ผู้ประกอบการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน ด้วยการปรับปรุงประสิทธิภาพและเทคโนโลยีในการผลิต รวมถึงปรับปรุงโรงงานให้ได้มาตรฐานสากล โดยกำหนดเงื่อนไขต้องได้รับใบรับรองคุณภาพมาตรฐานความสะอาดและปลอดภัย เช่น GMP และ HACCP สำหรับกิจการอาหารแปรรูป

ในส่วนของบีโอไอ ได้มีการส่งเสริมประเภทกิจการที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการเกษตรมากขึ้น ตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ รวมทั้งอุตสาหกรรมสนับสนุน เช่น การผลิตอาหารสัตว์ การขยายพันธุ์สัตว์ การเลี้ยงสัตว์ การฆ่าและชำแหละสัตว์ เป็นต้น ตลอดจนมีการส่งเสริมประเภทกิจการใหม่ คือ กิจการผลิตอาหารทางการแพทย์ (Medical Food) และกิจการผลิตหรือถนอมอาหารพร้อมรับประทาน หรืออาหารกึ่งพร้อมรับประทาน (Ready to Eat) ให้สอดคล้องกับจุดแข็งของประเทศที่มีความพร้อมด้านวัตถุดิบ และช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตผลทางการเกษตร อีกทั้งเมนูอาหารไทยเป็นที่นิยมของชาวต่างชาติ และสามารถตอบสนองต่อวิถีชีวิตที่เร่งรีบของคนในสังคมเมืองได้เป็นอย่างดี

> “ตั้งแต่ปี 2558 มีการปรับเปลี่ยนนโยบายส่งเสริมการลงทุนมาเน้นที่คุณค่าของโครงการและให้สิทธิประโยชน์เพิ่มเติมตามคุณค่าของโครงการ”

ช่วงส่งเสริมอุตสาหกรรมการเกษตรในปัจจุบัน

ตั้งแต่ปี 2558 เป็นต้นมา ได้มีการปรับเปลี่ยนนโยบายส่งเสริมการลงทุนมาเน้นที่คุณค่าของโครงการมากขึ้น โดยคำนึงถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศ เช่น ระดับเทคโนโลยีการผลิต การสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่วัตถุดิบภายในประเทศ จึงมีการปรับเปลี่ยนสิทธิประโยชน์ประเภทกิจการในหมวดเกษตรกรรม และผลิตผลจากการเกษตร โดยกำหนดสิทธิประโยชน์พื้นฐานตามความสำคัญ และให้สิทธิประโยชน์เพิ่มเติมตามคุณค่าของโครงการ

อีกทั้งมีการเพิ่มประเภทกิจการใหม่ เช่น กิจการผลิตปุ๋ยอินทรีย์เคมีนาโน และสารป้องกันกำจัดศัตรูพืชชีวภัณฑ์ กิจการผลิตแป้งจากพืชที่มีคุณสมบัติพิเศษ กิจการผลิตสารสกัดจากวัตถุดิบทางธรรมชาติ หรือผลิตภัณฑ์จากสารสกัดจากวัตถุดิบทางธรรมชาติ (ยกเว้นยา สบู่ ยาสระผม ยาสีฟันและเครื่องสำอาง) กิจการผลิตสารออกฤทธิ์ (Active Ingredient) จากวัตถุดิบทางธรรมชาติ กิจการผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร (Food Supplement) เป็นต้น

นอกจากนี้ ได้มีการเพิ่มเติมเงื่อนไขสำหรับบางประเภทกิจการ เช่น

- กิจการขยายพันธุ์สัตว์หรือเลี้ยงสัตว์ กิจการฆ่าและชำแหละสัตว์ กำหนดเงื่อนไขจะต้องใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย ต้องมีระบบตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมอาหารให้มีมาตรฐานความปลอดภัย
- กิจการคัดคุณภาพและบรรจุเก็บรักษาพืชผักผลไม้หรือดอกไม้ กำหนดเงื่อนไขต้องใช้เทคโนโลยีขั้นสูง เช่น การใช้ระบบเซ็นเซอร์ตรวจสอบเนื้อในผลไม้ การใช้คลื่นความถี่วิทยุในการกำจัดแมลง และการใช้ Nuclear Magnetic Resonance เป็นต้น หรือต้องใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น การใช้เครื่องคัดแยกสีเมล็ดพืช การอบไอน้ำฆ่าไข่แมลงวันผลไม้ และการเคลือบผิวเมล็ดพืช เป็นต้น เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการพัฒนาด้านเทคโนโลยีให้สูงขึ้น
- กิจการฟอกหนังสัตว์หรือแต่งสำเร็จหนังสัตว์ กำหนดเงื่อนไขต้องใช้เทคโนโลยีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เช่น ลดการใช้สารเคมี หรือนำเอนไซม์ หรือตัวเร่งชีวภาพ (Biological Catalyst) มาใช้ทดแทนการใช้สารเคมี เป็นต้น

> “นโยบายส่งเสริมการลงทุนใหม่ ยังให้ความสำคัญกับกิจการผลิตผลิตภัณฑ์จากยางธรรมชาติ เนื่องจากยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ”

นโยบายส่งเสริมการลงทุนใหม่ยังให้ความสำคัญกับ**กิจการผลิตผลิตภัณฑ์จากยางธรรมชาติ** เนื่องจากยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ สร้างรายได้ให้กับประเทศ แต่การส่งออกยางพาราส่วนใหญ่อยู่ในรูปวัตถุดิบแปรรูปขั้นต้น เช่น ยางแผ่นรมควัน ยางแท่ง และน้ำยางข้น ซึ่งมีมูลค่าเพิ่มต่ำ และสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรได้ไม่มากเท่าที่ควร จึงส่งเสริมให้นำยางขั้นต้นมาแปรรูปต่อเป็นผลิตภัณฑ์ เช่น ยางรถยนต์ ชิ้นส่วนยานพาหนะ และอุปกรณ์ที่ใช้ในครัวเรือน เป็นต้น โดยให้สิทธิประโยชน์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 8 ปี มากกว่าการผลิตยางขั้นต้นที่กำหนดไว้ 3 ปี นอกจากนี้ สามารถนำไม้ยางพารามาแปรรูปผลิตเป็นเครื่องเรือน นำเศษไม้ไปผลิตแผ่นชิ้นไม้อัดปาร์ติเกิ้ลบอร์ด หรือเชื้อเพลิงชีวมวลอัด ซึ่งเป็นประเภทกิจการที่ให้การส่งเสริมเช่นกัน

กิจการผลิตเชื้อเพลิงจากผลผลิตการเกษตร รวมทั้งเศษวัสดุ หรือขยะ หรือของเสียที่ได้จากผลผลิตทางการเกษตร เป็นอีกประเภทหนึ่งที่ได้รับความสำคัญ เช่น การผลิตเอทานอลไบโอดีเซล ก๊าซชีวภาพ Biomass to Liquid เป็นต้น โดยได้รับสิทธิประโยชน์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 8 ปี เพื่อส่งเสริมการผลิตพลังงานทดแทนจากธรรมชาติและมีอยู่ไม่จำกัด แทนการใช้พลังงานจากเชื้อเพลิงฟอสซิลที่เป็นพลังงานใช้แล้วหมดไป

ทั้งนี้ จำนวนโครงการและมูลค่าของคำขอรับการส่งเสริมการลงทุนในกิจการเกษตรและผลิตผลจากการเกษตรในปัจจุบัน มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โครงการส่วนใหญ่จะอยู่ในประเภทกิจการผลิตหรือถนอมอาหารหรือสิ่งปรุงแต่งอาหาร โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย กิจการผลิตผลิตภัณฑ์จากยางธรรมชาติ กิจการผลิตเชื้อเพลิงจากผลผลิตทางการเกษตร กิจการขยายพันธุ์สัตว์หรือเลี้ยงสัตว์ และกิจการผลิตอาหารสัตว์หรือส่วนผสมอาหารสัตว์

การพัฒนาอุตสาหกรรม ยานยนต์

อุตสาหกรรมยานยนต์ ถือเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมที่พัฒนาอย่างต่อเนื่องจนกลายเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยในปัจจุบัน ด้วยสัดส่วนการส่งออกที่สูงกว่าร้อยละ 50 ของปริมาณการผลิตรถยนต์ ทำให้มีมูลค่าส่งออกรวมเฉลี่ย 8 แสนล้านบาทต่อปี และมีมูลค่าเพิ่มคิดเป็นร้อยละ 9 ของ GDP ภาคการผลิตของประเทศ และสร้างอุตสาหกรรมต่อเนื่องจำนวนมาก ด้วยอัตราการใช้ชิ้นส่วนในประเทศที่สูงและหลากหลาย

สำหรับรถปิกอัพ ที่มีอัตราการใช้ชิ้นส่วนในประเทศเฉลี่ยร้อยละ 80 รถยนต์นั่งเฉลี่ยร้อยละ 45 และรถจักรยานยนต์เฉลี่ยร้อยละ 90 ได้ช่วยสร้างความเข้มแข็งให้กับอุตสาหกรรมการผลิตชิ้นส่วนและอะไหล่ในประเทศ รวมทั้งอุตสาหกรรมบริการต่อเนื่องอื่นๆ ก่อให้เกิดการจ้างงานกว่า 500,000 คน รวมถึงมีการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาจากผู้ประกอบรถยนต์และผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ ที่กลายเป็นปัจจัยสำคัญต่อการยกระดับความสามารถในการแข่งขัน ในการเป็นฐานการผลิตที่สำคัญของภูมิภาคอาเซียน

พัฒนาการของการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์

นโยบายส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์ ได้พัฒนามาอย่างต่อเนื่อง โดยได้ปรับเปลี่ยนไปตามภาวะเศรษฐกิจ และตอบโจทย์การพัฒนาประเทศที่แตกต่างกันในแต่ละช่วงเวลา ในอดีต รถยนต์ถือเป็นสินค้าฟุ่มเฟือยที่มีราคาแพงและต้องนำเข้าจากต่างประเทศ นโยบายในระยะแรกจึงให้ความสำคัญกับการส่งเสริมกิจการผลิตรถยนต์ในประเทศเพื่อทดแทนการนำเข้า แต่เมื่อผู้ประกอบการเริ่มเข้มแข็งและมีตลาดที่ชัดเจนแล้ว นโยบายในระยะหลังจึงเปลี่ยนไปเน้นให้การส่งเสริมแก่กิจการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ เพื่อหลีกเลี่ยงการเป็นเพียงฐานการประกอบรถยนต์ที่ต้องพึ่งพาการนำเข้าชิ้นส่วนจากต่างประเทศ ซึ่งไม่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ของประเทศในระยะยาว

อย่างไรก็ตาม ยังมีการเปิดให้การส่งเสริมแก่กิจการผลิตรถยนต์ในบางช่วง เพื่อเร่งรัดให้มีการลงทุนในรถยนต์บางประเภทที่เห็นว่ามีความสำคัญ และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

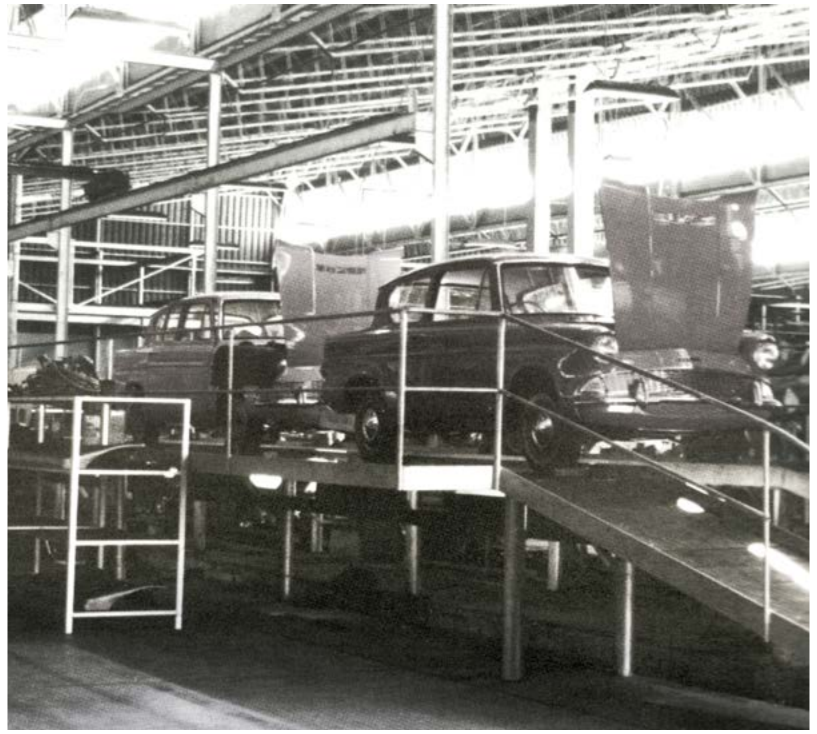

ช่วงเปิดศักราชให้ส่งเสริมการผลิตรถยนต์ทดแทนการนำเข้า (พ.ศ. 2509 - 2512)

หลังจากที่ไทยได้นำเข้ารถยนต์มาระยะหนึ่ง จึงมีการปรับเปลี่ยนเข้าสู่ช่วงเริ่มต้นของอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้า โดยนโยบายรัฐขณะนั้น มุ่งส่งเสริมให้เอกชนเข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์มากขึ้นด้วยการให้สิทธิประโยชน์รวมถึงใช้มาตรการทางด้านภาษี

ในปี 2509 บีโอไอ ได้มีส่วนร่วมในการให้ส่งเสริมการลงทุนแก่บริษัทผู้ประกอบรถยนต์ โดยมีผู้ประกอบการบุกเบิก 4 ราย (Four Pioneers) และในปี 2512 มีผู้ได้รับส่งเสริมอีก 12 ราย มีการประกาศควบคุมการนำเข้ารถยนต์นั่ง รวมถึงตั้งกำแพงภาษีสำหรับรถยนต์นำเข้าเพื่อปกป้องอุตสาหกรรมรถยนต์ภายในประเทศ

ช่วงวางรากฐานการผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ในประเทศ (พ.ศ. 2512 - 2537)

เนื่องจากการผลิตรถยนต์ในช่วงนั้น ต้องพึ่งพาการนำเข้าชิ้นส่วนยานยนต์มาประกอบเพิ่มขึ้น ทำให้ประเทศสูญเสียเงินตราออกไปต่างประเทศเป็นจำนวนมาก และมีผู้ประกอบการเข้ามาลงทุนแล้วหลายรายที่สามารถประกอบกิจการ และขยายกำลังผลิตได้โดยไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ในปี 2512 รัฐบาลจึงประกาศยกเลิกให้การส่งเสริมการประกอบรถยนต์ และเปลี่ยนนโยบายหันมาส่งเสริมการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์แทน เพื่อให้เกิดการลงทุนผลิตชิ้นส่วนที่หลากหลาย เกิดห่วงโซ่อุปทานที่เข้มแข็ง และพัฒนาประเทศไปสู่การเป็นฐานการผลิตรถยนต์อย่างยั่งยืน

นอกจากนี้ รัฐบาลได้กำหนดสัดส่วนการใช้ชิ้นส่วนในประเทศให้สูงขึ้น โดยมีสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ 45 และในปี 2534 เป็นช่วงเริ่มต้นของการเปิดเสรีอุตสาหกรรมยานยนต์ไทย เมื่อกระทรวงพาณิชย์ประกาศยกเลิกการควบคุมการนำเข้ารถยนต์นั่ง และคณะรัฐมนตรีได้ปรับโครงสร้างภาษีรถยนต์และภาษีการค้าของรถยนต์โดยรวม ส่งผลให้อัตราภาษีรถยนต์ที่นำเข้าจากต่างประเทศและรถยนต์ที่ประกอบในประเทศลดต่ำลง ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคโดยตรง

ช่วงเปิดให้การส่งเสริมผลิตรถยนต์อีกครั้ง (พ.ศ. 2537 - ปัจจุบัน)

ในปี 2537 กระทรวงอุตสาหกรรมได้ประกาศยกเลิกคำสั่งห้ามตั้งโรงงานประกอบรถยนต์ในไทย และรัฐบาลเปิดให้การส่งเสริมกิจการประกอบรถยนต์อีกครั้ง โดยกำหนดให้กิจการประกอบรถยนต์ได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากรขาเข้าเครื่องจักร ตามเกณฑ์ที่ตั้งโรงงาน และยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเฉพาะรายได้จากการส่งออก ทำให้มีผู้ผลิตรายใหม่มาลงทุนในไทย เช่น General Motors, Ford และ BMW เป็นต้น

นอกจากนี้ นโยบายในช่วงนั้นมุ่งไปที่การฟื้นฟูและเยียวยาภาคอุตสาหกรรมที่ชะลอตัวจากวิกฤตเศรษฐกิจและค่าเงินบาทลอยตัวในปี 2540 โดยให้ความสำคัญกับการส่งออก ซึ่งสอดคล้องกับแนวโน้มการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมยานยนต์ที่ผู้ผลิตต้องการสร้างฐานการผลิตที่เข้าถึงตลาดได้ง่าย ช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และลดต้นทุนทางการผลิตไปพร้อมกัน จึงเปิดให้มีการส่งเสริมการผลิตรถยนต์ขึ้นอีกครั้ง และปรับปรุงนโยบาย รวมถึงสิทธิประโยชน์ต่างๆ เรื่อยมา เพื่อสร้างให้ไทยเป็นฐานการผลิตหลักของบริษัทรถยนต์ข้ามชาติ

อย่างไรก็ตาม ในปี 2543 ได้มีการให้สิทธิประโยชน์เฉพาะการลดหย่อนหรือยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักรสำหรับกิจการประกอบรถยนต์เท่านั้น เพื่อไม่ให้ขัดกับข้อตกลงขององค์การการค้าโลก (WTO) เรื่องการยกเลิกมาตรการอุดหนุนการส่งออก

"ปี 2557 ไทยผลิตรถยนต์สูงสุด
ในอาเซียน และเป็นอันดับที่ 12 ของโลก
โดยส่งออกมากกว่าร้อยละ 50"

ภาพรวมของการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์ไทยในปัจจุบัน

มีการคาดการณ์ว่า ปริมาณรถยนต์ที่ใช้งานในโลกนี้จะเพิ่มมากกว่าปัจจุบันถึง 3 เท่า จนถึงปี 2593 และประเทศเศรษฐกิจเกิดใหม่ (Emerging Economies) เช่น จีน และอินเดีย จะมีประชากรชนชั้นกลางที่มีกำลังซื้อและมีความต้องการใช้งานรถยนต์สูงขึ้น สะท้อนให้เห็นว่าตลาดรถยนต์ในประเทศเหล่านี้จะมีโอกาสเติบโตได้อีกมาก กระแสความต้องการรถยนต์ที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทำให้การแข่งขันชักจูงการลงทุนในประเทศต่างๆ รุนแรงยิ่งขึ้น สำหรับไทยเองไม่ได้ยกเลิกการให้ส่งเสริมกิจการผลิตรถยนต์ไปโดยสิ้นเชิง แต่ใช้วิธีออกมาตรการพิเศษ เพื่อสนับสนุนกิจการผลิตรถยนต์เป็นระยะๆ สำหรับรถยนต์บางประเภท เพื่อรักษาฐานการผลิตที่มีอยู่เดิม และเปิดโอกาสให้นักลงทุนรายใหม่ตัดสินใจขยายการลงทุนเพิ่มขึ้น

นอกจากนี้ การสร้างห่วงโซ่อุปทานของชิ้นส่วนยานยนต์ที่หลากหลาย ยังมีความจำเป็นต่อการสร้างความแข็งแกร่งของอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์ในประเทศ จึงได้มีการส่งเสริมการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์มาโดยตลอด โดยเฉพาะชิ้นส่วนสำคัญที่มีมูลค่าเพิ่มสูง มีเทคโนโลยีในการผลิต และยังมีผู้ผลิตน้อยราย ได้แก่ ชิ้นส่วนกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ชิ้นส่วนความปลอดภัยและประหยัดพลังงาน อุปกรณ์สำหรับรถยนต์ Hybrid, Electric Vehicle (EV) และ Plug-in Hybrid Electric Vehicle (PHEV) ยางล้อ เครื่องยนต์ และชิ้นส่วนของเครื่องยนต์ ชิ้นส่วนสำคัญในระบบต่างๆ ของรถยนต์ ชิ้นส่วนที่ทำจากวัสดุที่มีคุณสมบัติพิเศษ และชิ้นส่วนอื่นๆ ที่มีความสำคัญกับห่วงโซ่การผลิตรถยนต์

ปัจจุบัน ไทยเป็นฐานการผลิตรถยนต์ที่สำคัญของผู้ผลิตหลายค่าย และมีการส่งเสริมให้มีการผลิตรถยนต์หลากหลายประเภท รวมทั้งชิ้นส่วนยานยนต์จนเกิดเป็นห่วงโซ่อุปทานที่เข้มแข็ง มีผู้ประกอบรถยนต์รายสำคัญของโลกกว่า 18 ราย และผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ในกลุ่ม 100 อันดับแรกของโลก 57 ราย ที่มีฐานการผลิตในไทย แบ่งเป็นผู้ประกอบการใน Tier 1 กว่า 700 ราย และ Tier 2 และ 3 กว่า 1,700 ราย ครอบคลุมทั้งการผลิตชิ้นส่วนจำพวกตัวถังโลหะ พลาสติก และยาง ชิ้นส่วนเครื่องยนต์และอิเล็กทรอนิกส์ ชิ้นส่วนระบบส่งกำลัง ชิ้นส่วนระบบบังคับเลี้ยว ชิ้นส่วนระบบเบรก และอื่นๆ ที่ช่วยสร้างรากฐานที่แข็งแกร่งให้กับอุตสาหกรรมยานยนต์ไทย โดยในปี 2557 ไทยมีปริมาณการผลิตรถยนต์สูงที่สุดในอาเซียน และเป็นอันดับที่ 12 ของโลก มีการส่งออกมากกว่าร้อยละ 50 ของปริมาณการผลิตทั้งสิ้นไปยังหลายภูมิภาคทั่วโลก

"นโยบายส่งเสริมการลงทุน ผลิต Eco Car มีผลต่อการชี้นำทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ไทยทำให้สามารถเข้าถึงรถยนต์คุณภาพสูงขึ้น"

การส่งเสริมการลงทุนผลิตรถยนต์ประหยัดพลังงานมาตรฐานสากล (Eco Car)

จากรถปิกอัพขนาด 1 ตัน ซึ่งประสบความสำเร็จในอดีต ทำให้ไทยต้องการสร้าง Product Champion ตัวใหม่ ประกอบกับกระแสรถยนต์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในช่วงเวลานั้น นโยบายส่งเสริมการลงทุนในปี 2550 จึงเน้นรถยนต์ที่ตอบโจทย์ด้านสิ่งแวดล้อม พลังงาน และมีมาตรฐานความปลอดภัยที่สูงกว่ารถยนต์ทั่วไป โดยให้ได้รับสิทธิประโยชน์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 8 ปี และกำหนดอัตราภาษีสรรพสามิตใหม่ที่ร้อยละ 17 จากเดิมร้อยละ 30 ช่วยให้ Eco Car ได้เปรียบคู่แข่งในตลาดอย่างมีนัยสำคัญ

ภายหลังจาก Eco Car รุ่นแรก มีกระแสตอบรับที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่องทั้งในและต่างประเทศ จึงได้มีการเปิดให้การส่งเสริม Eco Car รุ่นที่ 2 เพื่อให้นักลงทุนทั้งรายเก่าและใหม่ตัดสินใจขยายการลงทุนอย่างต่อเนื่อง โดยกำหนดเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงาน และความปลอดภัยที่สูงกว่า Eco Car รุ่นแรก โดยให้สิทธิประโยชน์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 6 ปี และใช้อัตราภาษีสรรพสามิตใหม่ที่จูงใจกว่าเดิมที่ร้อยละ 14

นโยบายส่งเสริมการลงทุนผลิต Eco Car ทั้ง 2 รุ่น ได้มีผลต่อการชี้นำทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ไทยในหลายๆ ด้าน และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้บริโภคไทย ทำให้สามารถเข้าถึงรถยนต์คุณภาพสูงขึ้นกว่าที่เคยมีมา โดยเป็นรถยนต์ที่จำหน่ายในประเทศเพียงประเภทเดียว ที่รัฐกำหนดให้ต้องผ่านการทดสอบการป้องกันผู้โดยสารในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุจากการชน (Crash Test) อีกทั้งยังเป็นรถยนต์รุ่นนำร่องการใช้มาตรฐานมลพิษ (Emission Standard) ระดับ EURO 5 สำหรับตลาดรถยนต์ในประเทศ ซึ่งถือเป็นความก้าวหน้าด้านมาตรฐานยานยนต์ระดับสูงสุดในภูมิภาคอาเซียน หากข้อกำหนดเหล่านี้กลายเป็นมาตรฐานในรถยนต์ทุกรุ่นในท้องตลาด จะช่วยกระตุ้นให้เกิดการแข่งขันและพัฒนาทั้งคุณสมบัติและราคาของรถยนต์ประเภทอื่น รวมถึงเพิ่มทางเลือกที่หลากหลายและเป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคมากขึ้น

ในแง่ความสำเร็จด้านเศรษฐกิจ นอกจากการกระตุ้นการบริโภคในประเทศแล้ว ข้อกำหนดด้านปริมาณการผลิต 100,000 คันต่อปี ยังช่วยผลักดันการส่งออก สร้างรายได้เข้าสู่ประเทศและเปลี่ยนรูปแบบธุรกิจด้านยานยนต์ที่ไม่เคยมีมาก่อนสำหรับอุตสาหกรรมรถยนต์นั่งของไทย ทำให้ไทยกลายเป็นฐานการผลิตเพื่อรองรับตลาดญี่ปุ่นอย่างสมบูรณ์สำหรับรถยนต์รุ่น Mitsubishi Mirage, Nissan March และ Nissan Almera ซึ่งไม่มีการผลิตในญี่ปุ่น ปัจจัยเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จของนโยบายส่งเสริมการลงทุนในกิจการผลิตรถยนต์ประหยัดพลังงานมาตรฐานสากล ที่สนับสนุนให้ไทยก้าวขึ้นสู่การเป็นฐานการผลิตรถยนต์นั่ง ที่มีมาตรฐานระดับโลกอย่างแท้จริง

> “ แผนแม่บทอุตสาหกรรมยานยนต์ ปี 2555 - 2558 ได้กำหนดวิสัยทัศน์ ให้ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ของโลก ”

การส่งเสริมการลงทุนผลิตรถยนต์แห่งอนาคต

ความมั่นคงทางพลังงานเป็นโจทย์หลักที่กำหนดทิศทางการส่งเสริมอุตสาหกรรมยานยนต์ในอนาคต ซึ่งแผนแม่บทอุตสาหกรรมยานยนต์ปี 2555 - 2558 ได้กำหนดวิสัยทัศน์ให้ไทยเป็นฐานผลิตยานยนต์ของโลก ด้วยห่วงโซ่อุปทานที่สร้างมูลค่าเพิ่มในประเทศ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม จึงต้องมองหารถยนต์ที่ใช้พลังงานทางเลือกทดแทนเชื้อเพลิงฟอสซิล

ทั้งนี้ จากรายงานขององค์กรพลังงานระหว่างประเทศ (International Energy Agency - IEA) ในปี 2555 พบว่าทั่วโลกยังมีสัดส่วนการใช้รถยนต์ไฟฟ้าเพียงร้อยละ 0.02 ของปริมาณรถยนต์ทั่วโลก โดยส่วนใหญ่ใช้ในสหรัฐอเมริกา จีน และญี่ปุ่น แต่ความต้องการมีแนวโน้มสูงขึ้นจากกระแส Green Car ดังนั้นรถยนต์ที่ใช้พลังงานไฟฟ้า (Electric Vehicle - EV) จึงสามารถตอบโจทย์ทั้งด้านสิ่งแวดล้อมและพลังงานทางเลือกได้ และมีศักยภาพในการเป็น Product Champion ลำดับต่อไป

การผลักดันให้เกิดอุตสาหกรรมรถยนต์ไฟฟ้าในไทยต้องอาศัยหลายปัจจัย โดยไม่ได้ขึ้นกับมาตรการด้านภาษีเพียงอย่างเดียว คณะรัฐมนตรีจึงมีมติเมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2558 กำหนดแนวทางส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางยานยนต์ไฟฟ้าในอาเซียน (ASEAN BEV HUB) โดยจะส่งเสริมให้มีการลงทุนผลิตยานยนต์ไฟฟ้า รวมถึงชิ้นส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้งานในประเทศและส่งออก รวมทั้งส่งเสริมระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานให้รองรับการใช้งานยานยนต์ไฟฟ้า เช่น การเพิ่มกำลังการผลิตไฟฟ้าสำรองของประเทศ การสร้างสถานีประจุไฟฟ้า การเตรียมความพร้อมของระบบสายส่ง และสร้างมาตรฐานสถานีประจุไฟฟ้า เป็นต้น

ในส่วนของนโยบายส่งเสริมการลงทุน ได้ให้การส่งเสริมผลิตยานยนต์ในกลุ่มนี้ โดยตั้งแต่ปี 2548 ได้เริ่มให้การส่งเสริมจากรถยนต์ที่ใช้ก๊าซธรรมชาติ รถยนต์ประหยัดพลังงานมาตรฐานสากล (Eco Car) รุ่นที่ 1 และ 2 อุปกรณ์สำหรับรถยนต์ Hybrid, Electric Vehicle (EV) และ Plug-in Hybrid Electric Vehicle (PHEV) และปัจจุบัน รัฐอยู่ระหว่างพิจารณามาตรการส่งเสริมยานยนต์ไฟฟ้า โดยเริ่มจากรถโดยสารไฟฟ้าและชิ้นส่วนสำคัญที่เกี่ยวข้อง เช่น แบตเตอรี ทั้งการผลิต ประกอบ และรีไซเคิล, Traction Motor and Drive, Supercapacitor และชิ้นส่วนอุปกรณ์ในการประจุไฟฟ้า เป็นต้น

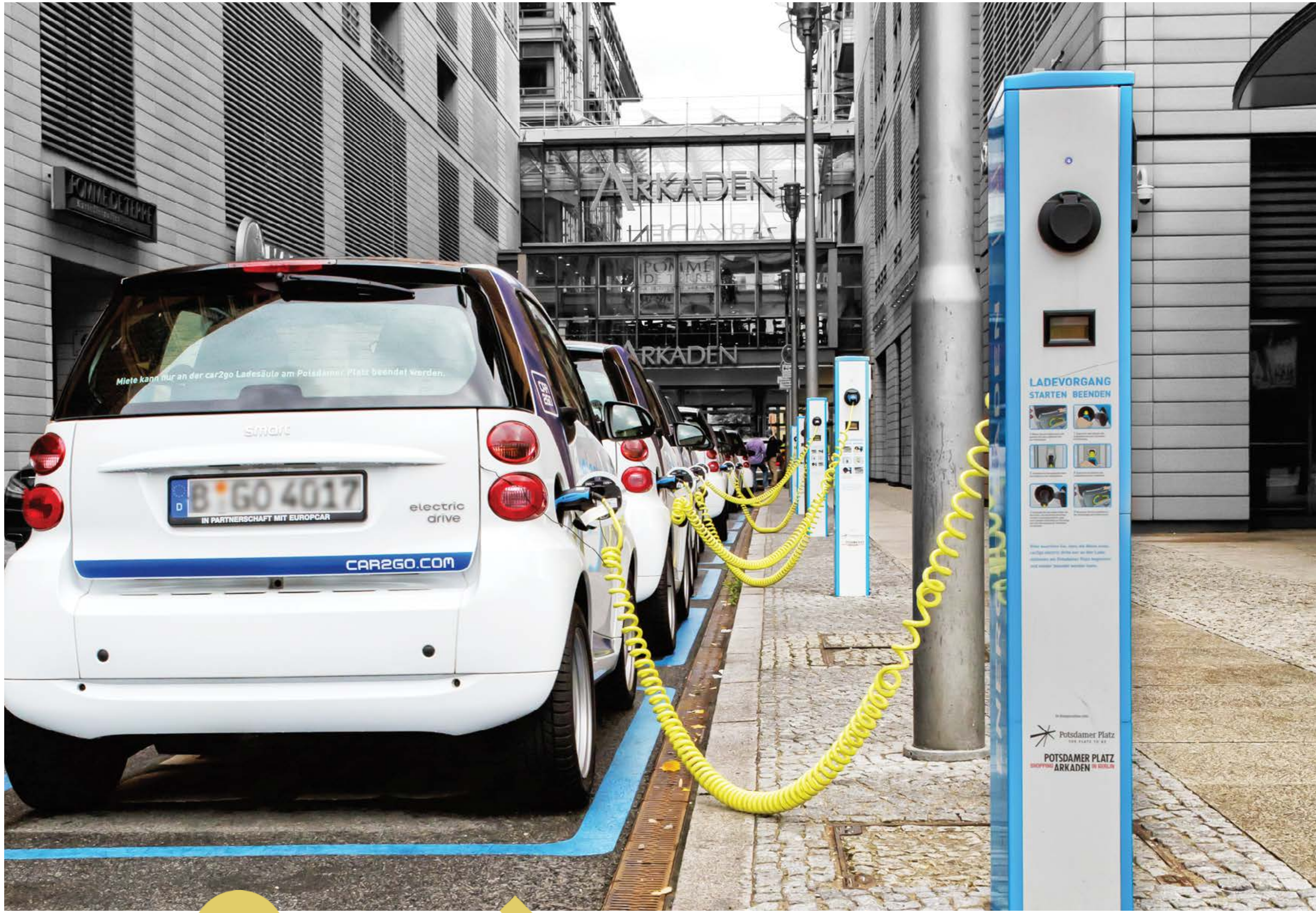

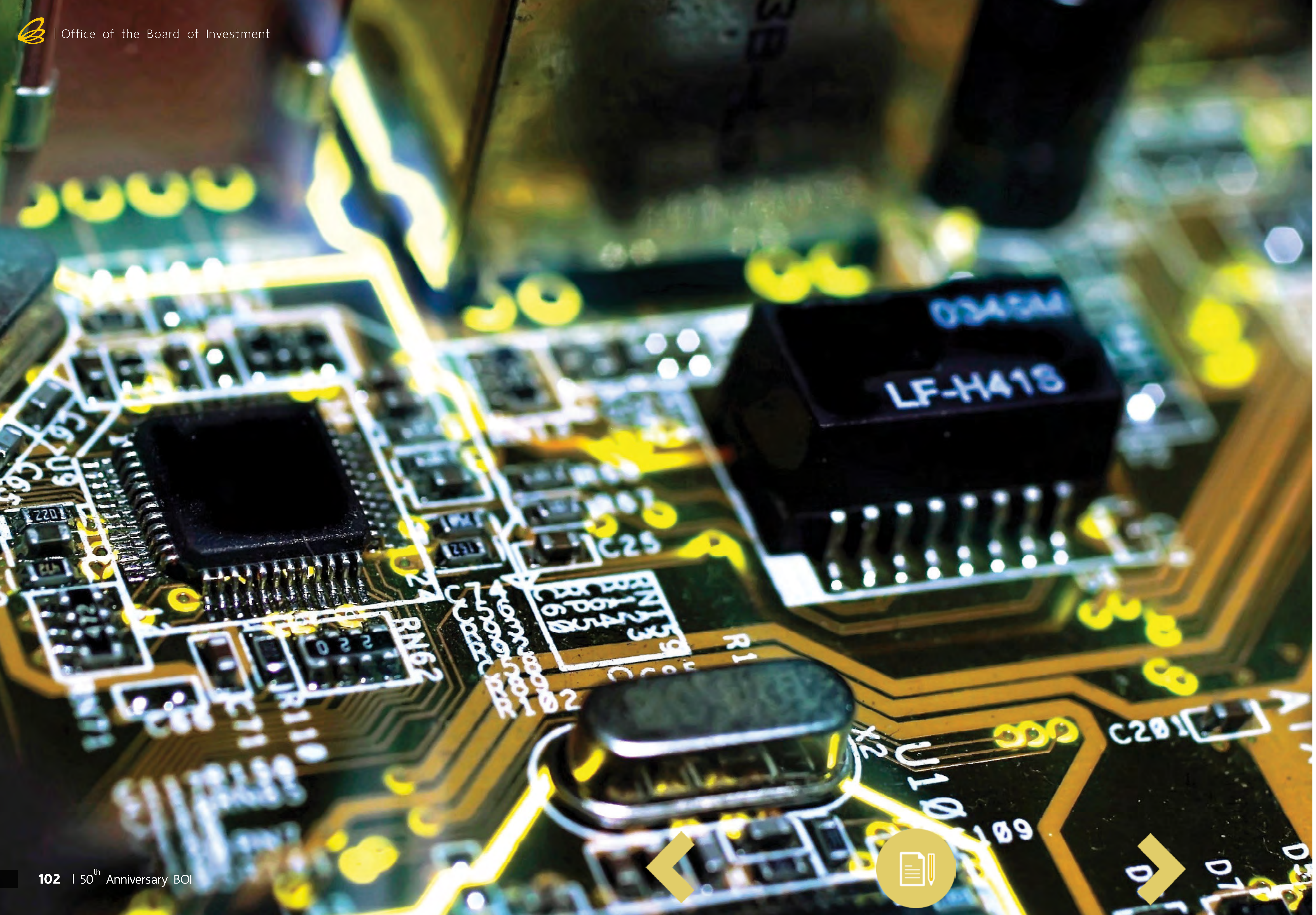

การพัฒนาอุตสาหกรรม เครื่องใช้ไฟฟ้าและ อิเล็กทรอนิกส์

บีโอไอได้เห็นความสำคัญของอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ โดยได้เปิดประเภทกิจการที่ให้การส่งเสริมตลอดห่วงโซ่อุปทานของการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้า ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์และชิ้นส่วน รวมทั้งธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้อง เช่น กิจการออกแบบทางอิเล็กทรอนิกส์ กิจการซอฟต์แวร์ กิจการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

ตัวอย่างการส่งเสริมอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่สำคัญ คือ **การผลิต Hard Disk Drive และชิ้นส่วน** ซึ่งมีความสำคัญอย่างมากต่อเศรษฐกิจไทยและการผลิต Hard Disk Drive ของโลก เนื่องจากไทยเป็นฐานการผลิตที่มีมูลค่าการส่งออกสูงติดอันดับหนึ่งในสามของโลก โดยพัฒนาการของอุตสาหกรรม Hard Disk Drive และชิ้นส่วน แบ่งออกเป็น 5 ช่วง ดังนี้

ช่วงการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้า (พ.ศ. 2503 - 2516)

เมื่อมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนในปี 2503 เพื่อส่งเสริมให้เกิดการผลิตทดแทนการนำเข้า จึงเริ่มมีบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ เข้ามาขอรับการส่งเสริมการลงทุนเพื่อทำการผลิตผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ การผลิตในช่วงนี้เป็นการนำเข้าชิ้นส่วน CKD เข้ามาประกอบเป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปในประเทศ ส่วนใหญ่เป็นการร่วมทุนระหว่างไทยกับญี่ปุ่น ผู้ประกอบการรายใหญ่ ได้แก่ Sanyo, Matsushita, Mitsubishi, Toshiba และ Hitachi เป็นต้น

ช่วงเริ่มต้นของการส่งออก (พ.ศ. 2517 - 2529)

ในช่วงแรกนี้เป็นการผลิตแผงวงจรรวม เพื่อการส่งออกทั้งสิ้น สำหรับอุตสาหกรรม Hard Disk Drive ในไทยเริ่มขึ้นในปี 2526 เมื่อ Seagate Technology ได้รับการส่งเสริมการลงทุนเพื่อการผลิตและส่งออกชิ้นส่วน ได้แก่ Head Gimbal Assembly (HGA) และ E-Block Assembly โดยในระยะนั้นเป็นการนำเข้าวัตถุดิบแทบทั้งสิ้น จากมาเลเซียและสิงคโปร์

ช่วงขยายตัวของการส่งออก (พ.ศ. 2530 – 2546)

เป็นช่วงที่ภาครัฐ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มศักยภาพการผลิตโดยเริ่มเน้นด้านการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาบุคลากร และเครือข่ายการผลิต จึงเป็นช่วงที่มีการลงทุนและส่งออกสูง ทั้งนี้เนื่องจากค่าเงินเยนและค่าเงินของกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่แข็งขึ้นอย่างมาก ทำให้มีการย้ายฐานการลงทุนไปต่างประเทศ โดยส่วนหนึ่งย้ายมาไทย ซึ่งรวมถึงผู้ผลิต Hard Disk Drive และชิ้นส่วนรายใหญ่อย่าง Toshiba ซึ่งได้รับการส่งเสริมการลงทุนในปี 2537 (ปัจจุบัน Western Digital ได้ซื้อกิจการแล้ว) และในปี 2545 Western Digital ได้ตั้งโรงงานขึ้นในไทย ตามด้วย Hitachi ในปี 2546 (ปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็น HGST และ Western Digital ได้ซื้อกิจการแล้ว) นับเป็นความสำเร็จอย่างชัดเจนของอุตสาหกรรมดังกล่าวในไทย นอกจากนี้ ยังมีผู้ประกอบการรายอื่นที่สำคัญ ได้แก่ Sony, Canon, Cal-Comp, Fujitsu และ IBM เป็นต้น

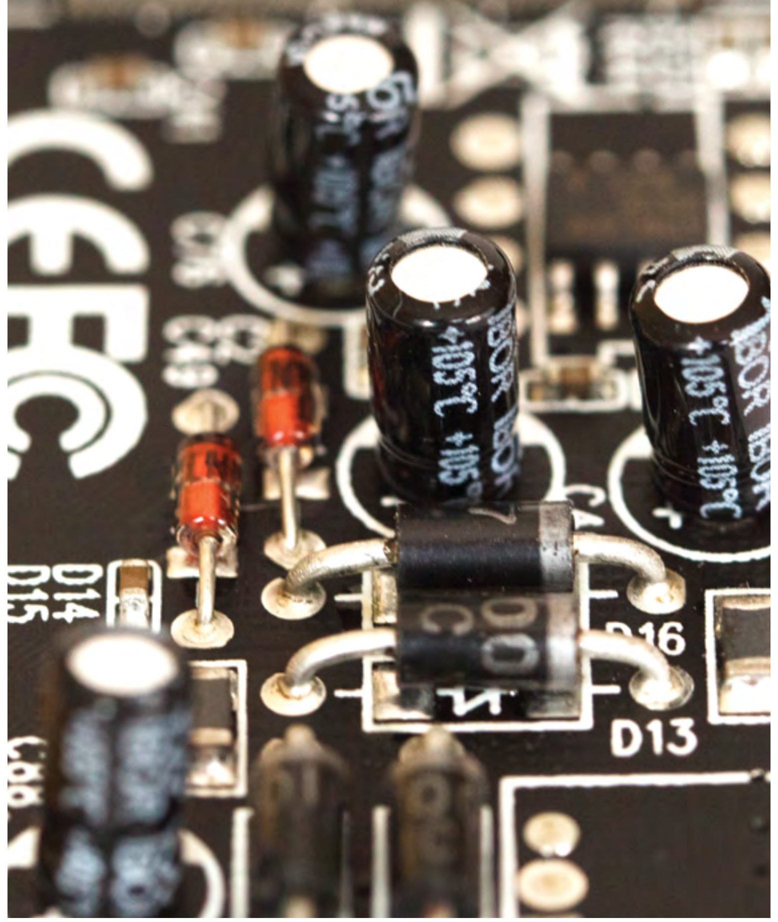

> “ บริษัทญี่ปุ่นมีการย้ายฐานการลงทุนมายังประเทศไทย ซึ่งรวมถึงผู้ผลิต Hard Disk Drive รายใหญ่อย่าง Toshiba ”

ช่วงการพัฒนาเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิตในประเทศ (พ.ศ. 2547 - 2549)

เป็นช่วงที่ไทยมีการผลิตชิ้นส่วนและเริ่มมีการใช้ชิ้นส่วนภายในประเทศมากขึ้น แต่ยังมีส่วนของการวิจัยและพัฒนาไม่สูงนัก ทำให้การพัฒนาคลัสเตอร์อิเล็กทรอนิกส์อยู่ในช่วงเริ่มพัฒนา จนเข้าสู่ช่วง Engineering Stage เนื่องจากการสะสมทักษะฝีมือแรงงานระหว่างผู้ผลิต Hard Disk Drive และผู้ผลิตชิ้นส่วนบางราย

ทั้งนี้ รัฐได้ให้ความสำคัญกับคลัสเตอร์ Hard Disk Drive อย่างชัดเจน โดยออกประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 5/2547 เรื่อง นโยบายส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมผลิตฮาร์ดดิสก์ไดร์ฟ ซึ่งให้สิทธิประโยชน์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยไม่กำหนดสัดส่วนเงินลงทุนสำหรับโครงการที่ตั้งในเขต 1, 2 และ 3 เป็นเวลา 4, 6 และ 8 ปี ตามลำดับ และต่อมาเมื่อนโยบายดังกล่าวสิ้นสุดลง ได้มีการออกประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 4/2549 เรื่อง นโยบายส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ทั้งคลัสเตอร์

ช่วงความรู้ที่ฝังอยู่ในตัวบุคลากร (พ.ศ. 2549 - ปัจจุบัน)

เป็นช่วงที่เทคโนโลยีการผลิต Hard Disk Drive มีการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญจาก Longitudinal Magnetic Recording (LMR) ไปสู่ Perpendicular Magnetic Recording (PMR) ทำให้ความต้องการนักวิทยาศาสตร์และวิศวกรภายในโรงงานเพิ่มขึ้นอย่างมาก เนื่องจากต้องอาศัยประสบการณ์และความสามารถทางวิศวกรรมเข้ามาใช้ในกระบวนการผลิตมากขึ้นเมื่อเทียบกับ 10 ปีก่อน บริษัทผู้ผลิต Hard Disk Drive รายใหญ่ของโลก ได้แก่ Seagate Technology, Western Digital และ HGST ยังคงขยายการผลิตอย่างต่อเนื่องในไทย

“ไทยเป็น Hub of Hard Disk Drive โดยมีสัดส่วนการส่งออกร้อยละ 63 ของมูลค่าการส่งออกอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมดของประเทศ”

ตั้งแต่ปี 2551 - 2556 รัฐได้ออกมาตรการระยะสั้นเพื่อเร่งรัดการลงทุนในอุตสาหกรรมต่างๆ ซึ่งกิจการผลิต Hard Disk Drive และชิ้นส่วนได้รับสิทธิประโยชน์สูงสุด คือ ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 8 ปี โดยไม่กำหนดวงเงิน และลดหย่อนอีกร้อยละ 50 ต่อเนื่องอีกเป็นเวลา 5 ปี และนโยบายปัจจุบันตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 2/2557 ได้กำหนดว่า ผลิตภัณฑ์ที่จะได้รับสิทธิประโยชน์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสูงถึง 8 ปี คือ Advanced Technology Hard Disk Drive และ/หรือชิ้นส่วน (ยกเว้น Top Cover หรือ Base Plate หรือ Peripheral) โดยต้องเป็นการผลิต Hard Disk Drive ที่มีเทคโนโลยีสูง กล่าวคือ มีความหนาแน่นของข้อมูล (Areal Density) ไม่น้อยกว่า 2,000 กิกะบิตต่อตารางนิ้ว ซึ่งสอดคล้องกับทิศทางในอนาคตที่ต้องการ Hard Disk Drive ในการเก็บข้อมูลระดับ Enterprise รวมถึงการใช้งานในระบบ Cloud Computing ที่ต้องการความจุสูงมาก แต่ทำงานได้รวดเร็วและอ่านหรือบันทึกข้อมูลไม่ผิดพลาด

สำหรับความสำเร็จของอุตสาหกรรมการผลิต Hard Disk Drive และชิ้นส่วนในไทยนั้น กล่าวได้ว่าไทยเป็น Hub of Hard Disk Drive โดยมีการผลิตในประเทศเกือบครบทั้งห่วงโซ่อุปทาน ขาดแต่ชิ้นส่วนที่ต้องใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเงินลงทุนจำนวนมาก เช่น การผลิต Media ซึ่งนอกจากผู้ผลิต Hard Disk Drive สองอันดับแรกของโลก คือ Western Digital และ Seagate Technology ที่มาสร้างฐานการผลิตในไทยแล้ว ยังมีผู้ผลิตชิ้นส่วนของ Hard Disk Drive จำนวนมากได้เข้ามาตั้งโรงงาน

ทั้งนี้ ชิ้นส่วนที่ผลิตได้ครึ่งหนึ่งจะป้อนให้กับโรงงานผลิต Hard Disk Drive ในประเทศ ส่วนที่เหลือจะส่งออกไปยังตลาดต่างประเทศ จะเห็นได้ว่าห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรม Hard Disk Drive ในไทยมีความต่อเนื่องและความสมบูรณ์สูง ทำให้สามารถผลิตสินค้าคุณภาพดีในราคาที่สามารถแข่งขันได้ ส่งผลให้มูลค่าส่งออก Hard Disk Drive และชิ้นส่วนมีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 63 ของมูลค่าการส่งออกอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมดของไทย

นอกจากนี้ ในปัจจุบัน ผู้ผลิตไทยไม่เพียงแค่รับคำสั่งการผลิตจากบริษัทแม่เท่านั้น แต่มีส่วนร่วมในการพัฒนาและออกแบบกระบวนการผลิตอย่างเต็มที่ รวมถึงอยู่ระหว่างการพัฒนาระบบ Automation เพื่อนำมาใช้ในกระบวนการผลิตให้มากขึ้น จากที่กล่าวมาทั้งหมดแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จของอุตสาหกรรม Hard Disk Drive และชิ้นส่วนที่ภาครัฐและบีโอไอให้ความสำคัญเป็นพิเศษได้อย่างชัดเจน

การพัฒนาอุตสาหกรรม ปิโตรเคมี

อุตสาหกรรมปิโตรเคมี มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ เพราะสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับทรัพยากรปิโตรเลียมและก๊าซธรรมชาติ สร้างรายได้มหาศาล และเป็นอุตสาหกรรมที่มีความเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมอื่นๆ มากมาย เช่น บรรจุภัณฑ์ ชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และยานยนต์ รวมถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน เช่น สารเคมี ตัวทำละลาย ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์พลาสติก ยางสังเคราะห์ และเส้นใยสังเคราะห์ เป็นต้น

การพัฒนาอุตสาหกรรมปิโตรเคมีในไทยมีมามากกว่า 40 ปี โดยมีจุดเริ่มต้นจากการขุดพบก๊าซธรรมชาติครั้งแรกบริเวณอ่าวไทยในปี 2518 เพื่อให้ได้รับประโยชน์ในเชิงพาณิชย์มากที่สุด จึงได้มีการวางแผนการใช้ประโยชน์จากก๊าซธรรมชาติ โดยกำหนดเป็น 2 โครงการหลัก คือ โครงการพัฒนาชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก (Eastern Seaboard) และโครงการพัฒนาชายฝั่งทะเลภาคใต้ (Southern Seaboard) ซึ่งเป็นการสร้างท่าเรือน้ำลึก

สำหรับโครงการพัฒนาชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก เป็นการพัฒนาพื้นที่สำหรับอุตสาหกรรมปิโตรเคมีของประเทศ ประกอบด้วยโครงการปิโตรเคมีขั้นต้น ระยะที่ 1 (National Petrochemical Complex 1: NPC 1) และโครงการปิโตรเคมีขั้นต้น ระยะที่ 2 (National Petrochemical Complex 2: NPC 2) โดยในระยะแรกเน้นการผลิตผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปและอุตสาหกรรมต่อเนื่องอื่นๆ เพื่อทดแทนการนำเข้าเป็นหลัก ต่อมาจึงเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์และวัตถุดิบที่ใช้เพื่อตอบสนองความต้องการภายในประเทศและส่งออกส่วนที่เหลือ ซึ่งการส่งเสริมการลงทุนเป็นปัจจัยสำคัญ ที่ช่วยขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมปิโตรเคมีของประเทศให้ประสบความสำเร็จ

ช่วงโครงการปิโตรเคมีขั้นต้น ระยะที่ 1 (NPC-1) (พ.ศ. 2523 - 2532)

ในช่วงนี้ รัฐบาลมีวัตถุประสงค์หลักในการพัฒนาอุตสาหกรรมปิโตรเคมี เพื่อเพิ่มมูลค่าให้ก๊าซธรรมชาติและเพื่อลดการนำเข้าผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีจากต่างประเทศ โดยเป็นการพัฒนาอุตสาหกรรมปิโตรเคมีในผลิตภัณฑ์กลุ่มโอเลฟินส์ ที่มีการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย (ปตท.) ในฐานะตัวแทนรัฐบาลเป็นผู้ผลักดันและเป็นแกนนำในการจัดตั้ง บริษัท ปิโตรเคมีแห่งชาติ จำกัด (NPC) เพื่อสร้างโรงโอเลฟินส์ที่รับก๊าซอีเทนและโพรเพนจากโรงแยกก๊าซของ ปตท. มาเป็นวัตถุดิบ โดยส่งเข้าหน่วย Ethane/Propane Cracker และ Propane Dehydrogenator ซึ่งตั้งอยู่ที่ตำบลมาบตาพุด จังหวัดระยอง จะได้เอทิลีนและโพรพิลีน (Gas Base) ส่งให้บริษัทเอกชนเพื่อผลิตพลาสติกชนิดต่างๆ โดยได้เริ่มดำเนินการผลิตเมื่อปี 2533

ช่วงโครงการปิโตรเคมีระยะที่ 2 (NPC-2) (พ.ศ. 2533-2547)

เนื่องจากการขยายตัวของเศรษฐกิจ ทำให้เกิดความต้องการผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีและผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นผลิตภัณฑ์ประเภทพลาสติก เส้นใย หรือยางสังเคราะห์ ซึ่งกำลังการผลิตของโครงการ NPC-1 ไม่เพียงพอต่อความต้องการ และมีผู้ลงทุนจำนวนมากแสดงความประสงค์ยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุน คณะกรรมการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกจึงได้เสนอให้มีการพัฒนาโครงการอุตสาหกรรมปิโตรเคมีระยะที่ 2 ขึ้น โดยเน้นความหลากหลายในการผลิตผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีและวัตถุดิบที่ใช้ โดยมีทั้งกลุ่มโอเลฟินส์และกลุ่มอะโรเมติกส์ อันเป็นการวางรากฐานอุตสาหกรรมปิโตรเคมีไทยให้สามารถขยายการผลิตไปสู่ผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่ไม่เคยผลิตในประเทศมาก่อน ทำให้ไทยมีผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

การพัฒนาอุตสาหกรรมปิโตรเคมีทั้ง 2 ระยะนี้ รัฐบาลได้กำหนดนโยบายในการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาอย่างชัดเจน เช่น การให้สิทธิประโยชน์ในการลงทุน การคุ้มครองด้านภาษีนำเข้า การห้ามตั้งและขยายโรงงานปิโตรเคมีโดยไม่ได้รับอนุญาต และการกำหนดให้มีผู้ผลิตผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดเพียงหนึ่งหรือสองรายเท่านั้น

ทั้งนี้ บีโอไอได้เข้ามามีบทบาทอย่างมากในการให้การส่งเสริมการลงทุน เนื่องจากได้รับมอบหมายให้เป็นผู้พิจารณาคัดเลือกผู้ประกอบการสำหรับอุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นกลางและขั้นปลาย โดยต้องมีการศึกษาข้อมูลของผู้ขอรับการส่งเสริมอย่างละเอียดและพิจารณาอย่างรอบด้าน ทั้งด้านการเงิน เทคโนโลยีการผลิต และการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ได้ผู้ประกอบการที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการผลิตผลิตภัณฑ์นั้นๆ ซึ่งมีโครงการที่ได้รับส่งเสริมในโครงการ NPC-2 ทั้งสิ้น 13 โครงการ มูลค่าเงินลงทุนทั้งสิ้นประมาณ 80,000 ล้านบาท และปัจจุบันผู้ประกอบการเหล่านั้นได้มีธุรกิจที่เติบโตในอุตสาหกรรมปิโตรเคมี เช่น กลุ่มเอสซีจี เคมิคอลส์ และบริษัท วีนิไทย จำกัด (มหาชน) เป็นต้น

ในปี 2538 รัฐบาลได้เปิดเสรีอุตสาหกรรมปิโตรเคมีอย่างเป็นระบบ ลดข้อจำกัดด้านการผลิตและลดอัตราภาษีนำเข้า เพื่อเสริมสร้างความสามารถของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีให้แข่งขันในตลาดโลกได้ ส่งผลให้นักลงทุนทั้งในและต่างประเทศสนใจที่จะลงทุนในอุตสาหกรรมปิโตรเคมีมากขึ้น ผู้ผลิตขั้นปลายโดยเฉพาะพอลิเอทิลีนและพอลิโพรพิลีน ที่มีการผลิตเดิมอยู่แล้วได้ขยายกำลังการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการที่เพิ่มขึ้น และเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด (Economies of Scale)

> “ไทยเป็นผู้ผลิตปิโตรเคมีรายใหญ่ของอาเซียน และมาบตาพุดเป็นพื้นที่อุตสาหกรรมที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งของโลก”

ทั้งนี้ การส่งเสริมการลงทุนที่ให้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีได้ช่วยจูงใจเอกชนในการลงทุนในอุตสาหกรรมปิโตรเคมีที่ใช้เงินลงทุนและเทคโนโลยีที่สูง เพื่อให้สามารถลดต้นทุนการผลิต และช่วยสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการ และถือเป็นกลไกสำคัญที่ผลักดันให้อุตสาหกรรมปิโตรเคมีเติบโตมาจนถึงปัจจุบัน

ปัจจุบันอุตสาหกรรมปิโตรเคมีตั้งอยู่บนรากฐานที่แข็งแรง โดยไทยเป็นผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีรายใหญ่ของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ด้วยกำลังการผลิตของโรงแยกก๊าซธรรมชาติ 2,785 ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน และกำลังการกลั่นปิโตรเลียม 1.2 ล้านบาร์เรลต่อวัน ก่อให้เกิดผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีรวมประมาณ 10.6 ล้านตันต่อปี โดยผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีประมาณ 6.5 ล้านตันต่อปี ได้ส่งออกไปยังประเทศต่างๆ ทั่วโลก ซึ่งมีมูลค่าการส่งออกประมาณ 429,000 ล้านบาทต่อปี และมาบตาพุดถือเป็นพื้นที่พัฒนาอุตสาหกรรมปิโตรเคมีที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งของโลก

กล่าวได้ว่า การพัฒนาอุตสาหกรรมปิโตรเคมีของไทยเป็นแบบอย่างของการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างเป็นระบบ ซึ่งเป็นผลจากการมีนโยบายการพัฒนาที่ชัดเจน ทั้งด้านความร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชน การให้การสนับสนุนและความคุ้มครอง ตลอดจนการเปิดเสรีการผลิตและการลดภาษีนำเข้าอย่างเป็นขั้นตอน สิ่งเหล่านี้นำมาซึ่งอุตสาหกรรมปิโตรเคมีที่แข็งแกร่ง สามารถแข่งขันในระดับโลกได้

สำหรับการส่งเสริมการลงทุนในปัจจุบัน ยังคงให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมปิโตรเคมีที่เน้นการต่อยอดจากสิ่งที่มีอยู่ โดยส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนามากขึ้นตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน ตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ โดยเฉพาะการวิจัยเพื่อพัฒนาวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ชนิดใหม่ที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการผลักดันให้ไทยเป็นฐานการผลิต Specialty Products เพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมผู้ใช้ปลายทางและตลาดส่งออก เช่น การผลิตเม็ดพลาสติกเกรดพิเศษสำหรับการใช้งานเฉพาะทาง เป็นต้น

> “ สร้างโอกาสให้ไทย เป็นศูนย์กลาง ของอุตสาหกรรม พลาสติกชีวภาพ ของโลกในอนาคต ”

การส่งเสริมการลงทุนผลิตพลาสติกชีวภาพ

ไทยมีผลผลิตจากการเกษตรที่มีส่วนประกอบของแป้ง น้ำตาล หรือเส้นใย (เซลลูโลส) ที่สามารถนำมาเป็นวัตถุดิบในการผลิตพลาสติกชีวภาพ เช่น อ้อย มันสำปะหลัง ข้าวโพด เป็นต้น โดยเฉพาะมันสำปะหลัง ซึ่งสามารถผลิตได้ถึง 30 ล้านตันต่อปี และส่งออกผลิตภัณฑ์จากมันสำปะหลังเป็นอันดับ 1 ของโลก ซึ่งแป้งมันสำปะหลังมีราคาถูกเมื่อเปรียบเทียบกับแป้งจากพืชชนิดอื่น ทำให้ไทยมีศักยภาพสูงในการแข่งขันทางด้านราคา นอกจากนี้ ไทยยังส่งออกน้ำตาลจากอ้อยเป็นอันดับ 2 ของโลก

จุดแข็งของไทยอีกข้อหนึ่ง คือ ความพร้อมด้านอุตสาหกรรมปิโตรเคมีที่ครอบคลุมอุตสาหกรรมต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมปลายน้ำ ซึ่งได้แก่ การขึ้นรูปพลาสติกที่มีเทคนิคที่หลากหลาย ทำให้สามารถผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกได้หลายประเภท โดยปัจจุบันมีโรงงานในไทยมากกว่า 3,000 แห่ง ส่วนใหญ่เป็นโรงงานขนาดกลางและขนาดย่อม และเป็นการผลิตบรรจุภัณฑ์ถึงร้อยละ 42 ซึ่งเป็นตลาดใหญ่ที่สุดของอุตสาหกรรมแปรรูปพลาสติกไทย ทำให้สามารถรองรับการผลิตพลาสติกชีวภาพต่อเนื่องจากอุตสาหกรรมต้นน้ำได้

จากศักยภาพของไทยที่สามารถเป็นฐานการผลิตพลาสติกชีวภาพของเอเชียและโลกในอนาคต ทั้งทางด้านวัตถุดิบและอุตสาหกรรมสนับสนุน ในปี 2551 จึงเริ่มมีการส่งเสริมการลงทุนแก่กิจการผลิตเคมีภัณฑ์ ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Eco-Friendly Chemicals) และกิจการผลิตผลิตภัณฑ์ ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Eco-Friendly Products) โดยให้ได้รับสิทธิประโยชน์สูงสุด และได้ให้การส่งเสริมกิจการดังกล่าวมาโดยตลอด จนถึงปัจจุบัน

ปัจจุบัน มีโครงการผลิตพลาสติกชีวภาพได้รับการส่งเสริมรวมทั้งสิ้น 9 โครงการ มูลค่าการลงทุนรวมทั้งสิ้น 35,351 ล้านบาท โดยเป็นการลงทุนผลิตพลาสติกชีวภาพ 2 ชนิด ที่คาดการณ์ว่าจะเติบโตสูงในช่วงปี 2554 - 2563 คือ Polylactic Acid (PLA) ที่มีกำลังการผลิต 75,000 ตันต่อปี และ Polybutylene Succinate (PBS) ที่มีกำลังผลิต 60,000 ตันต่อปี รวมทั้งโครงการผลิตวัตถุดิบสำหรับการผลิตพลาสติกชีวภาพดังกล่าว

นับตั้งแต่มีการลงทุนตั้งโรงงานผลิต Lactic Acid แห่งแรกในไทยเมื่อปี 2548 และเริ่มดำเนินการผลิตในเชิงพาณิชย์เมื่อปี 2550 นับว่าเป็นก้าวแรกของอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพของไทย ที่มีการใช้วัตถุดิบชีวมวลในประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ และเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าเกษตร หลังจากนั้น เริ่มมีการขยายการลงทุนไปสู่การผลิตในขั้นกลางน้ำและปลายน้ำมากขึ้น รวมทั้งเริ่มมีการลงทุนผลิตพลาสติกชีวภาพชนิดใหม่ ปัจจุบันไทยได้มีการลงทุนผลิต PBS เป็นพลาสติกชีวภาพชนิดที่สอง ซึ่งจะเริ่มผลิตในเชิงพาณิชย์ภายในต้นปี 2559

นอกจากนี้ ยังมีโครงการผลิต Bio-Butanediol (Bio-BDO) ซึ่งเป็นวัตถุดิบสำหรับเม็ดพลาสติก PBS โดยมีแผนจะเริ่มดำเนินการประมาณต้นปี 2560 และคาดว่าจะเริ่มดำเนินการผลิตในเชิงพาณิชย์ได้ในต้นปี 2562 ซึ่งหากโครงการผลิต Bio-BDO ดำเนินการแล้วเสร็จจะเป็นการผลิต BDO จากพืชธรรมชาติในเชิงพาณิชย์ เป็นโครงการแรกของโลก

จากความพร้อมของไทย ทั้งทางด้านวัตถุดิบทางการเกษตร Value Chain ที่สมบูรณ์ และต้นทุนการผลิตที่ต่ำเมื่อเทียบกับประเทศเจ้าของเทคโนโลยี รวมถึงอุตสาหกรรมการขึ้นรูปผลิตภัณฑ์พลาสติกที่เข้มแข็ง ทำให้ไทยมีศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพสำหรับการผลิตเม็ดพลาสติกชีวภาพชนิดใหม่ๆ พร้อมสร้างโอกาสให้ไทยเป็นฐานสำคัญและเป็นศูนย์กลางของอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพของโลกได้ในอนาคต

ผลสัมฤทธิ์

ของบีโอไอ

ผลสัมฤทธิ์

ของการส่งเสริมการลงทุนที่มีต่อเศรษฐกิจไทย

ตลอดระยะเวลา 50 ปีที่ผ่านมา “**การส่งเสริมการลงทุน**” ได้มีบทบาทสำคัญในการสร้างความเจริญเติบโตให้แก่ภาคเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศมาอย่างต่อเนื่อง โดยมีส่วนสำคัญในการกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมพื้นฐาน อุตสาหกรรมสนับสนุน รวมทั้งอุตสาหกรรมการผลิตและบริการหลากหลายสาขา ในภูมิภาคต่างๆ ทั่วประเทศ ซึ่งทำให้เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่มจากทรัพยากรในประเทศ เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ สร้างโอกาสให้กับคนไทย และเป็นการช่วยยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และคุณภาพชีวิตของประชาชน

นอกจากนี้ บีโอไอยังมีบทบาทสำคัญในการช่วยสร้างความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้แก่ภาคอุตสาหกรรมไทย โดยได้สร้างกลไกต่างๆ ที่สนับสนุนให้เกิดการลงทุนในอุตสาหกรรมหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและพัฒนา ตลอดจนการถ่ายทอดเทคโนโลยี และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งเป็นการสร้างรากฐานที่มั่นคงของเศรษฐกิจไทยในระยะยาว และเตรียมความพร้อมประเทศไทย เพื่อก้าวขึ้นเป็นผู้นำทางด้านเศรษฐกิจของภูมิภาคอาเซียนในอนาคต

จาก “เกษตรกรรม” สู่ “อุตสาหกรรม” และการวางรากฐานทางเศรษฐกิจของประเทศ

หากย้อนเวลากลับไปเมื่อ 50 ปีก่อน เศรษฐกิจไทยในขณะนั้นยังพึ่งพาภาคเกษตรเป็นหลัก แต่หลังจากรัฐบาลได้ออกพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมเมื่อปี 2503 และเริ่มต้นใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 เมื่อปี 2504 นับเป็นจุดเริ่มต้นของการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ โดยภาคอุตสาหกรรมได้มีบทบาทสูงขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งในปี 2524 เป็นปีแรกที่สัดส่วน GDP จากภาคการผลิตเริ่มสูงกว่า GDP จากภาคเกษตร

บีโอไอเป็นหนึ่งในองค์กรสำคัญ ที่มีส่วนช่วยสนับสนุนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศ ผ่านกลไกการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมต่างๆ โดยตลอดระยะเวลา 50 ปีที่ผ่านมา บีโอไอได้ให้การส่งเสริมการลงทุนไปแล้ว **มากกว่า 22,000 โครงการ มูลค่าเงินลงทุนรวมกว่า 10 ล้านล้านบาท**

บีโอไอยังได้มีส่วนสำคัญในการสร้าง**คลัสเตอร์อุตสาหกรรม**ในหลายสาขาที่สำคัญ เป็นต้นว่า อุตสาหกรรมปิโตรเคมี ยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ อัญมณีและเครื่องประดับ อีกทั้งยังได้ผลักดันให้เกิดฐานการผลิต Product Champion ตัวใหม่ๆ ที่ประเทศไทยมีศักยภาพเป็นผู้นำในระดับโลกหรือระดับภูมิภาคได้ เช่น รถปิกอัพ รถยนต์ประหยัดพลังงานมาตรฐานสากล (Eco-Car) รถจักรยานยนต์ขนาดใหญ่ ผลิตภัณฑ์ Hard Disk Drive และชิ้นส่วน เป็นต้น

นอกจากภาคการผลิตแล้ว บีโอไอยังได้มีบทบาทสำคัญในการสร้าง “**ภาคบริการ**” หลากหลายสาขาให้เติบโตและพร้อมเป็นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยในอนาคต เช่น กิจการบริการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กิจการสนับสนุนการท่องเที่ยว กิจการด้านการศึกษา กิจการด้านการแพทย์และบริการด้านสุขภาพ กิจการดิจิทัล กิจการบริการเชิงสร้างสรรค์ต่างๆ เป็นต้น

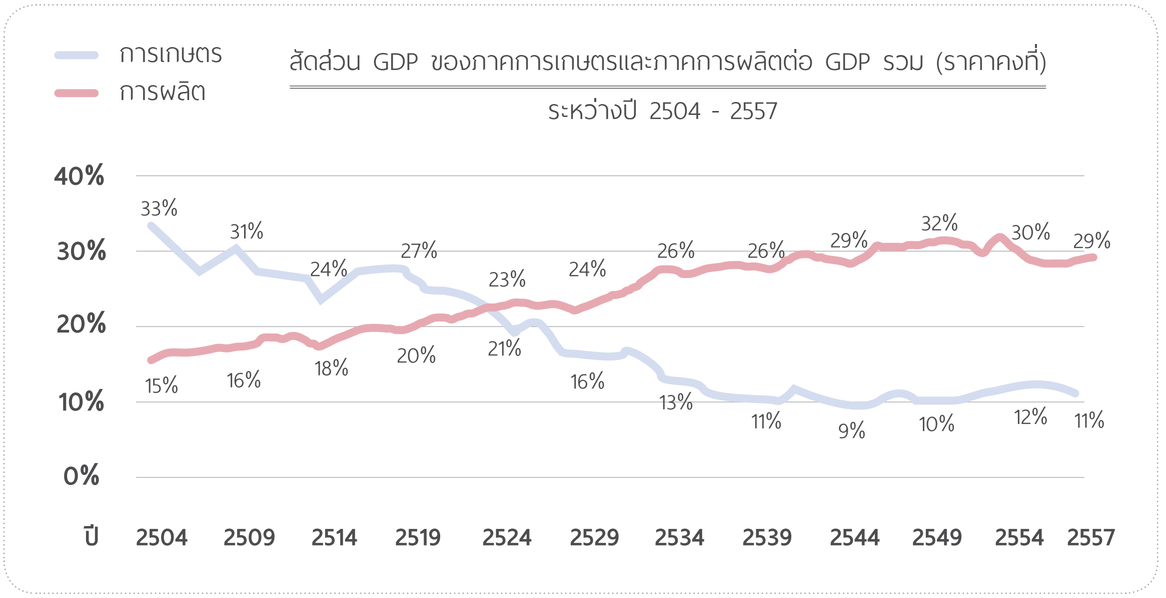

“ กว่าร้อยละ 40 ของการส่งออกมาจากบริษัทที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ”

การสร้างฐานอุตสาหกรรมส่งออก

อีกหนึ่งความสำเร็จของบีโอไอ คือ การส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในอุตสาหกรรมที่ผลิตเพื่อการส่งออก โดยจุดเปลี่ยนสำคัญของการก้าวไปสู่การเป็นประเทศส่งออกเกิดขึ้นในช่วงปี 2527 - 2528 เริ่มจากการประกาศให้ส่งเสริมแก่กิจการที่ผลิตเพื่อการส่งออกเป็นส่วนใหญ่ของบีโอไอในปี 2527 ซึ่งได้รับความสนใจจากนักลงทุนต่างชาติเป็นจำนวนมาก

ต่อมาในปี 2528 มีการทำข้อตกลง Plaza Accord ของกลุ่มประเทศที่มีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว 5 ประเทศ (G5) ได้แก่ สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร ฝรั่งเศส เยอรมันตะวันตก และญี่ปุ่น ส่งผลให้ค่าเงินเยนของญี่ปุ่นแข็งขึ้นเมื่อเทียบกับเงินดอลลาร์สหรัฐ ประกอบกับปัญหาค่าแรงที่สูงขึ้นในญี่ปุ่น ทำให้นักลงทุนรายใหญ่จากญี่ปุ่นจำนวนมาก ตัดสินใจย้ายการลงทุนมายังไทยเพื่อใช้เป็นฐานการผลิตเพื่อส่งออก นอกจากนี้ เมื่อปี 2534 บีโอไอได้ปรับนโยบายส่งเสริมการลงทุน โดยยกเลิกการจำกัดจำนวนผู้ที่จะได้รับการส่งเสริมในกิจการที่รัฐบาลอนุญาตให้มีการลงทุนโดยเสรี

ผลจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ทำให้เกิดการลงทุนในการผลิตสินค้าเพื่อส่งออกมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากในช่วงปี 2530 - 2538 มีโครงการที่ได้รับส่งเสริมที่มีการส่งออกอย่างน้อยร้อยละ 50 เป็นจำนวน 3,556 โครงการ หรือร้อยละ 58 ของโครงการที่มีการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนทั้งหมด ซึ่งการลงทุนของโครงการเหล่านี้ส่งผลให้เศรษฐกิจไทยในช่วงปี 2531 - 2538 เติบโตอย่างมาก โดยมีอัตราการเติบโตของ GDP เฉลี่ยสูงถึงร้อยละ 9.5 ต่อปี และการส่งออกขยายตัวปีละประมาณร้อยละ 28 ก่อนที่เศรษฐกิจไทยจะประสบกับวิกฤตต้มยำกุ้งในเวลาต่อมา

อย่างไรก็ดี แม้ว่าบีโอไอจำเป็นต้องยกเลิกเงื่อนไขการส่งออก เพื่อให้สอดคล้องกับพันธกรณีขององค์การการค้าโลก หรือ WTO แต่การส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อการส่งออก ยังคงเป็นเป้าหมายสำคัญของบีโอไอมาโดยตลอด นับว่าบีโอไอได้มีส่วนสำคัญที่ทำให้โครงสร้างสินค้าส่งออกของประเทศเปลี่ยนแปลงไป จากเดิมสินค้าส่งออกหลักคือ *“ข้าว ไม้สัก ดีบุก ยางพารา ข้าวโพด”* เมื่อ 50 ปีก่อน กลายมาเป็นสินค้าเชิงอุตสาหกรรม อาทิ *ยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ อาหารแปรรูป เสื้อผ้าสำเร็จรูป อัญมณีและเครื่องประดับ เคมีภัณฑ์* และสัดส่วนการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมก็ได้เพิ่มสูงขึ้นจากร้อยละ 5 เมื่อ 50 ปีก่อน มาเป็นร้อยละ 80 ในปัจจุบัน โดยกว่าร้อยละ 40 ของการส่งออกของประเทศไทยมาจากบริษัทที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

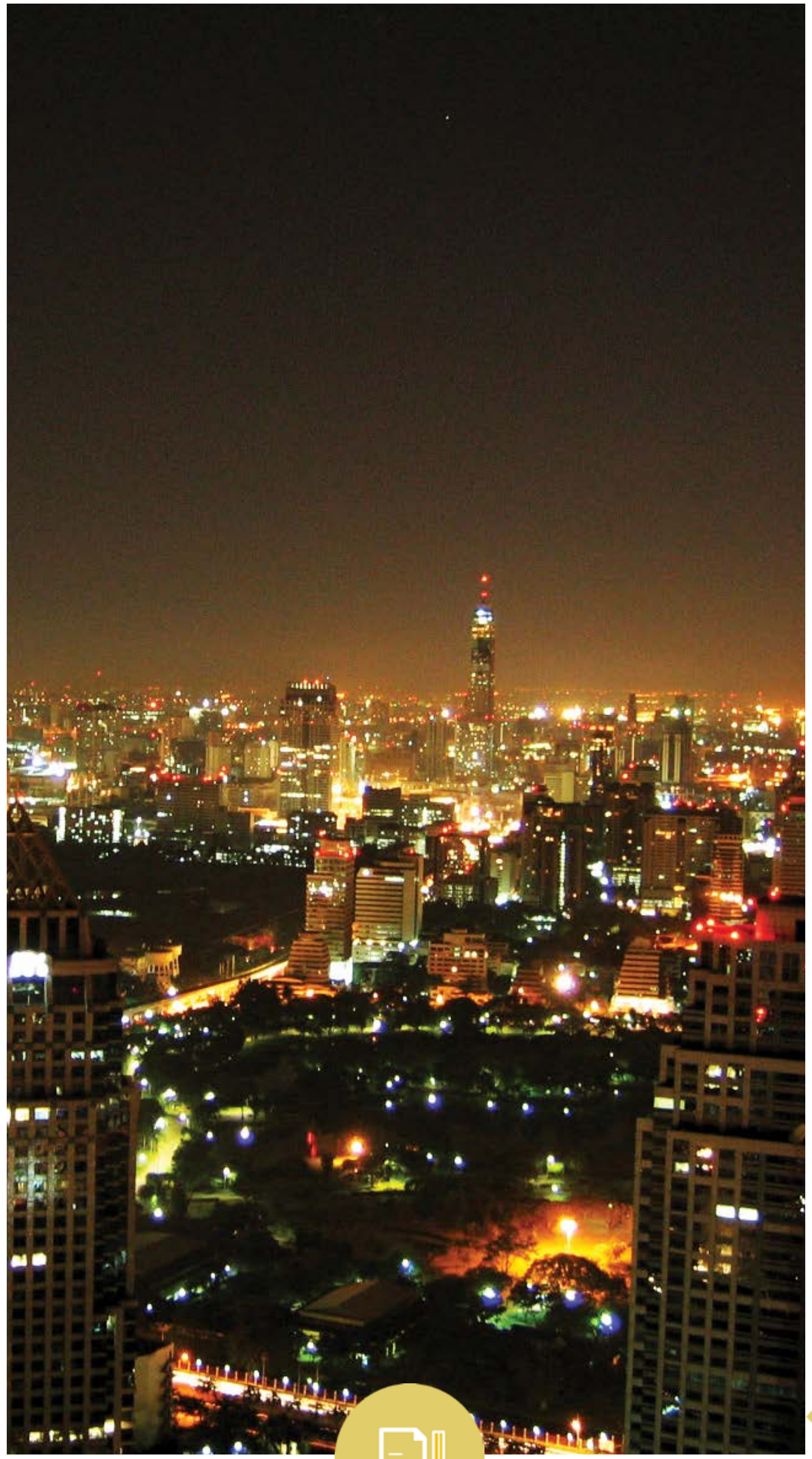

แก้ปัญหา “รวยกระจุก จนกระจาย” ด้วยการส่งเสริมการกระจายการลงทุนไปสู่ภูมิภาค

ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจระหว่างเมืองหลวงกับชนบท ถือเป็นปัญหาใหญ่ของประเทศไทยมายาวนาน การกระจายการลงทุนไปสู่พื้นที่ต่างๆ ทั่วประเทศ จึงเป็นหนึ่งในเป้าหมายที่สำคัญของบีโอไอมาโดยตลอด

ในระยะแรกที่เริ่มใช้นโยบายกระจายการลงทุนสู่ภูมิภาคตั้งแต่ปี 2515 นั้น ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ในภูมิภาคยังขาดความพร้อม จึงยังไม่สามารถจูงใจให้เกิดการกระจายการลงทุนในภูมิภาคได้อย่างมีประสิทธิภาพ การลงทุนโดยส่วนใหญ่ยังคงกระจุกตัวอยู่ในบริเวณกรุงเทพฯ และพื้นที่โดยรอบ จะเห็นได้จากสัดส่วนจำนวนโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ซึ่งตั้งอยู่ในกรุงเทพฯ และพื้นที่โดยรอบในช่วงปี 2517 - 2528 สูงถึงร้อยละ 72 ของจำนวนโครงการทั้งหมด ในขณะที่มีสัดส่วนโครงการที่ตั้งอยู่ในภาคใต้ ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพียงร้อยละ 10 ร้อยละ 6 และร้อยละ 2 ตามลำดับ

ผลสำเร็จของการกระจายการลงทุนสู่ภูมิภาค ที่เห็นเป็นรูปธรรมเกิดขึ้นในช่วงทศวรรษ 2530 เมื่อรัฐบาลได้ทุ่มงบประมาณจำนวนมาก เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในประเทศ ดังจะเห็นได้จากรายจ่ายเพื่อการลงทุนของภาครัฐเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 30 ต่อปีในช่วงปี 2531 - 2540 ในขณะที่บีโอไอก็ได้ปรับปรุงหลักเกณฑ์ต่างๆ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการลงทุนในพื้นที่อื่นๆ มากขึ้น นอกเหนือจากกรุงเทพฯ และปริมณฑล

มาตรการดังกล่าว ได้ส่งผลให้เกิดการลงทุนในพื้นที่ภูมิภาคมากขึ้น จากในช่วงปี 2531 - 2535 ซึ่งโครงการที่ได้รับการส่งเสริมส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่กรุงเทพฯ สมุทรปราการ และปทุมธานี แต่ปรากฏว่าตั้งแต่ปี 2536 เป็นต้นมา โครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนเริ่มกระจายไปยังภูมิภาค โดยเฉพาะจังหวัดชลบุรี ระยอง พระนครศรีอยุธยา ปราจีนบุรี และนครราชสีมา มากขึ้น

จังหวัดที่มีโครงการลงทุนมากที่สุด

ระหว่างปี 2531 – 2535 และปี 2536 – 2540

ปี 2531 - 2535

จังหวัด	จำนวนโครงการ	สัดส่วน
สมุทรปราการ	210	17%
กรุงเทพมหานคร	188	15%
ปทุมธานี	117	9%
ชลบุรี	103	8%
ฉะเชิงเทรา	101	8%

ปี 2536 - 2540

จังหวัด	จำนวนโครงการ	สัดส่วน
ระยอง	305	16%
ชลบุรี	174	9%
ปราจีนบุรี	132	7%
พระนครศรีอยุธยา	116	6%
นครราชสีมา	113	6%

จากความสำเร็จดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงบทบาทของนโยบายส่งเสริมการลงทุน ที่ต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ โดยในปัจจุบัน รัฐบาลและบีโอไอยังคงเดินหน้ากระจายการลงทุนสู่ภูมิภาค ผ่านมาตรการให้สิทธิประโยชน์เพิ่มเติมกับโครงการลงทุนที่ตั้งใน 20 จังหวัดที่มีรายได้ต่อหัวต่ำ และพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ อีกทั้งยังมีนโยบายส่งเสริมการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ และพื้นที่คลัสเตอร์อุตสาหกรรมในจังหวัดต่างๆ ด้วย

สร้างงาน สร้างรายได้ให้แก่คนไทย พร้อมยกระดับคุณภาพแรงงาน

การส่งเสริมการลงทุน ไม่เพียงแต่จะช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยผ่านเม็ดเงินลงทุนและการส่งออกเท่านั้น แต่ยังช่วยสร้างงานและสร้างรายได้ให้แก่คนไทยอีกเป็นจำนวนมาก และช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของคนไทยให้ดีขึ้น โดยในช่วงปี 2530 - 2557 โครงการที่ได้รับบัตรส่งเสริมจากบีโอไอ ได้สร้างงานให้แก่คนไทยประมาณ 5 ล้านตำแหน่ง

นอกจากการสร้างงานแล้ว บีโอไอได้สนับสนุนการยกระดับคุณภาพของแรงงานผ่านมาตรการต่างๆ ทำให้โครงสร้างอุตสาหกรรมของประเทศปรับเปลี่ยน **จากอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้น** (Labor-intensive Industries) **ไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้ทุนและเทคโนโลยีเข้มข้นมากขึ้น** (Capital-intensive and Technology-intensive Industries) ดังจะเห็นได้จากสัดส่วนมูลค่าเงินลงทุนต่อแรงงานที่เพิ่มสูงขึ้นจาก 477,627 บาทต่อคนในปี 2530 เป็น 3,425,499 บาทต่อคนในปี 2557 สะท้อนให้เห็นว่า โครงการที่ได้รับการส่งเสริมมีการใช้ทุนเข้มข้น ซึ่งต้องอาศัยแรงงานฝีมือในการควบคุมเครื่องจักรดังกล่าว จึงเป็นการช่วยสร้างรายได้และยกระดับคุณภาพของแรงงานไทย

สัดส่วนเงินทุนต่อแรงงานของโครงการที่ได้รับบัตรส่งเสริม

ตั้งแต่ปี 2530 - 2557

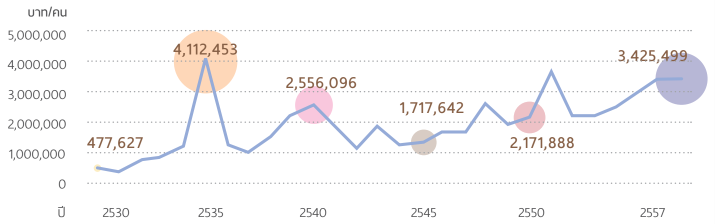

หมายเหตุ : ปี 2535 มีการออกบัตรส่งเสริมให้แก่โครงการสัมปทาน 2 โครงการ เงินลงทุน 2.5 แสนล้านบาท ส่งผลให้สัดส่วนเงินลงทุนต่อแรงงานมีค่าสูง

“ บีโอไอสนับสนุนการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม เพื่อสร้างโอกาสทางการตลาดให้กับผู้ผลิตที่เป็น SMEs ”

ส่งเสริม SMEs สร้างนักธุรกิจไทยรุ่นใหม่

บีโอไอตระหนักว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เป็นกลไกสำคัญที่จะช่วยสร้างความแข็งแกร่งให้กับเศรษฐกิจไทยในระยะยาว บีโอไอจึงได้มุ่งเน้นการสนับสนุน SMEs ทั้งในรูปแบบมาตรการทางภาษีและการให้บริการด้านต่างๆ

จากสถิติการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนระหว่างปี 2530 - 2557 พบว่ามีโครงการที่มีมูลค่าเงินลงทุนไม่เกิน 200 ล้านบาท จำนวน 13,277 โครงการ โดยเป็นโครงการที่ผู้ถือหุ้นเป็นคนไทยทั้งสิ้นหรือเป็นคนไทยข้างมากจำนวน 5,708 โครงการ หรือคิดเป็นร้อยละ 43 ของโครงการที่มีมูลค่าเงินลงทุนไม่เกิน 200 ล้านบาท สะท้อนให้เห็นถึงความสำเร็จในการสนับสนุนให้ SMEs ไทยมีการลงทุนประกอบธุรกิจของตัวเอง

นอกจากนั้น บีโอไอยังได้ออก**มาตรการเพื่อสนับสนุนการลงทุนของ SMEs ไทย** โดยให้สิทธิประโยชน์เพิ่มเติมเป็นพิเศษ และยังได้ผ่อนปรนเงื่อนไขต่างๆ เช่น ลดเงินลงทุนขั้นต่ำสำหรับโครงการ SMEs จากปกติ 1 ล้านบาท เหลือเพียง 5 แสนบาท และอนุญาตให้ใช้เครื่องจักรใช้แล้วในประเทศได้บางส่วน โดยตั้งแต่ปี 2546 ซึ่งเป็นปีแรกที่มีการประกาศใช้มาตรการดังกล่าว จนถึงเดือนมิถุนายน 2558 มีโครงการของผู้ประกอบการ SMEs ที่ได้รับการส่งเสริมทั้งสิ้น 605 โครงการ เงินลงทุนรวม 19,827 ล้านบาท

บทบาทอีกด้านที่สำคัญของบีโอไอ คือ การสนับสนุนการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม เพื่อช่วยสร้างโอกาสทางการตลาดให้กับผู้ผลิตชิ้นส่วนที่เป็น SMEs ไทย โดยบีโอไอได้จัดตั้งหน่วยงานที่เรียกว่า “**หน่วยพัฒนาการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม** (BOI Unit for Industrial Linkage Development: BUILD)” ตั้งแต่ปี 2536 เพื่อทำหน้าที่เชื่อมโยงอุตสาหกรรมและพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ SMEs

ที่ผ่านมามีผู้ประกอบการ SMEs ซึ่งเป็นผู้ผลิตชิ้นส่วนของไทย เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของหน่วย BUILD กว่า 800 ราย ส่งผลให้ผู้ประกอบการ SMEs สามารถขยายตลาดการขายชิ้นส่วนได้มากยิ่งขึ้น จากการประเมินมูลค่าการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมกับบริษัทรายใหญ่ ในช่วงปี 2550 - 2557 พบว่ามีมูลค่าการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมผ่านกิจกรรมของหน่วย BUILD รวมกว่า 194,000 ล้านบาท และยังมีแนวโน้มเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง

มูลค่าการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม ปี 2550 - 2557

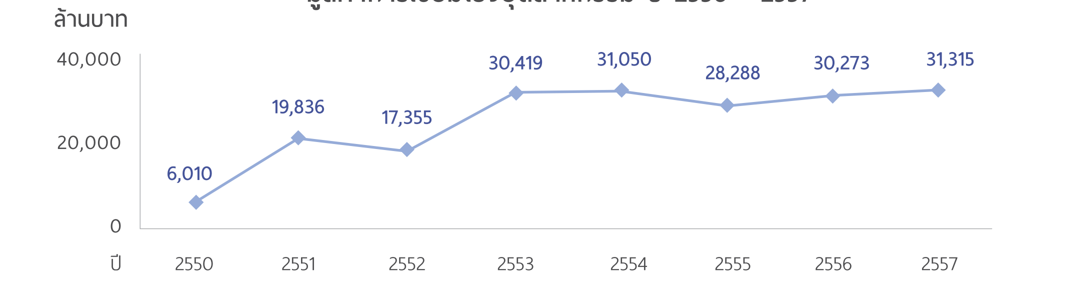

ในหลายทศวรรษที่ผ่านมา มี SMEs ที่ประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจจากการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องของบีโอไอเป็นจำนวนมาก ทั้งในส่วนของ SMEs ที่สามารถพัฒนาจนกลายเป็นบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ เช่น บริษัท เถ้าแก่น้อย ฟู้ดแอนด์มาร์เก็ตติ้ง จำกัด (มหาชน) หรือเป็นที่รู้จักกันดีภายใต้ตราสินค้า “เถ้าแก่น้อย” และบริษัท พี.ซี.เอส. แมชีน กรุ๊ป โฮลดิ้ง จำกัด (มหาชน) ซึ่งประกอบธุรกิจผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ประเภทที่ใช้ความแม่นยำสูง ซึ่งทั้งสองบริษัทเริ่มต้นจากการเป็น SMEs และจากการส่งเสริมการลงทุนของบีโอไอ ส่งผลให้บริษัทสามารถลดต้นทุนการประกอบธุรกิจ และเติบโตได้อย่างรวดเร็ว จนกระทั่งแปลงสภาพเป็นบริษัทมหาชนในที่สุด

นอกจากนี้ ยังมีตัวอย่าง SMEs ที่ได้รับการส่งเสริมจากบีโอไอ จนธุรกิจเติบโตและได้รับการยอมรับในวงการ เช่น บริษัท ศรีไทย โอโตซีทส์ อินดัสตรี จำกัด ผู้ประกอบกิจการผลิตเบาะนั่งรถยนต์ บริษัท แปลนครีเอชั่นส์ จำกัด ผู้ผลิตของเล่นไม้ ซึ่งได้รับการส่งเสริมจากบีโอไอตั้งแต่ปี 2529 และบริษัท เชลล์ฮัท เอ็นเทอร์เทนเม้นท์ จำกัด ผู้ผลิตการ์ตูนแอนิเมชั่นเรื่อง Shelldon ซึ่งถูกซื้อลิขสิทธิ์เพื่อจัดฉายในกว่า 100 ประเทศทั่วโลก เป็นต้น

ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้วยการพัฒนา STI

ปัจจัยหนึ่งที่สำคัญ ในการยกระดับจากประเทศกำลังพัฒนาไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วคือ การส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม (Science, Technology and Innovation : STI) ซึ่งบีโอไอได้ให้ความสำคัญอย่างมาก และได้ประกาศใช้มาตรการส่งเสริมการพัฒนา STI มาตั้งแต่ปี 2547 โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มแรก คือ **กลุ่มที่ส่งเสริมการพัฒนา STI โดยตรง** โดยจะให้สิทธิประโยชน์สูงสุดแก่กิจการ 8 ประเภท ได้แก่ การผลิตเวชภัณฑ์หรืออุปกรณ์การแพทย์ การผลิตเครื่องมือวิทยาศาสตร์ การผลิตหรือซ่อมอากาศยาน การออกแบบทางอิเล็กทรอนิกส์ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การวิจัยและพัฒนา บริการทดสอบทางวิทยาศาสตร์ และบริการสอบเทียบมาตรฐาน มีโครงการที่ได้รับการส่งเสริมตั้งแต่ปี 2547 - 2557 จำนวน 402 โครงการ เงินลงทุนรวมกว่า 58,000 ล้านบาท

กลุ่มที่สอง คือ **กลุ่มที่ช่วยเสริมสร้าง STI ทางอ้อม** โดยให้กิจการที่ได้รับส่งเสริมการลงทุนโดยทั่วไป สามารถขอรับสิทธิประโยชน์เพิ่มเติมได้ หากมีการลงทุนหรือใช้จ่ายในด้าน STI ตามเงื่อนไขที่บีโอไอกำหนด เช่น การวิจัยและพัฒนา การออกแบบ การฝึกอบรมเทคโนโลยีขั้นสูง หรือการสนับสนุนสถาบันการศึกษาหรือสถาบันวิจัย เป็นต้น และต่อมาในปี 2552 ได้เพิ่มเรื่องการบริจาคเงินให้กองทุนเพื่อการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ของสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) ซึ่งตั้งแต่ปี 2547 - 2557 มีการให้การส่งเสริมในกลุ่มที่สองนี้เป็นจำนวน 117 โครงการ เงินลงทุนของโครงการรวม 74,000 ล้านบาท

สำหรับ**การบริจาคเงินให้กองทุนเพื่อการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของ สวทช.** จนถึงเดือนพฤษภาคม 2558 มีผู้ขอรับการส่งเสริมที่แจ้งความจำนงบริจาคเงินเข้ากองทุนดังกล่าวจำนวน 60 โครงการ รวมเป็นเงินบริจาค 3,000 ล้านบาท โดยเงินสนับสนุนกองทุนเพื่อการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จะนำไปใช้ดำเนินกิจกรรมด้านการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาบุคลากรทางเทคนิค การส่งเสริมศักยภาพทางเทคโนโลยีของ SMEs และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีเพื่ออุตสาหกรรมและบริการ ซึ่งช่วยสร้างประโยชน์แก่ประเทศเป็นอย่างมาก

ทั้งนี้ ภายใต้ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนใหม่ บีโอไอได้ปรับเปลี่ยนจากมาตรการ STI เป็น**มาตรการให้สิทธิประโยชน์เพิ่มเติมตามคุณค่าของโครงการ หรือ** Merit-based Incentives โดยขยายขอบเขตรายการเงินลงทุนให้กว้างขึ้น ครอบคลุมถึงค่าธรรมเนียมการใช้สิทธิเทคโนโลยีที่พัฒนาจากแหล่งในประเทศ การพัฒนา Local Supplier การออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ด้วย

> “บีโอไอมุ่งส่งเสริมการลงทุนเพื่อยกระดับเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม ให้สามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก”

มุ่งมั่นต่อยอดความสำเร็จในการส่งเสริมการลงทุน

จากความสำเร็จตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ทั้งการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม การสร้างความแข็งแกร่งให้กับผู้ประกอบการไทย การสร้างงานและรายได้ให้กับคนไทย ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้วยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม บีโอไอยังคงมุ่งมั่นส่งเสริมให้เกิดการลงทุนที่มีคุณค่าในประเทศ และขยายขอบเขตในการสนับสนุนให้นักลงทุนไทยไปลงทุนในต่างประเทศ รวมถึงการพัฒนาการให้บริการเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักลงทุนทั้งไทยและต่างชาติ เพื่อยกระดับเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของไทยให้สามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก และทำให้ไทยสามารถก้าวพ้นการเป็นประเทศที่มีระดับรายได้ปานกลาง และเติบโตได้อย่างยั่งยืน

ครอบครัวบีโอไอ

ประธาน

กรรมการส่งเสริมการลงทุน

ตั้งแต่ปี 2503 – ปัจจุบัน

นายทวี บุณยเกตุ
พ.ศ. 2503 – 2507

นายพจน์ สารสิน
พ.ศ. 2508 – 2515

นายโอสถ โกศิน
พ.ศ. 2516 – 2517

นายสุรินทร์ เทพกาญจนา
พ.ศ. 2518 – 2519

พลเอก ชาติชาย ชุณหะวัณ
พ.ศ. 2519

นายธานินทร์ กรัยวิเชียร
พ.ศ. 2520

พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์
พ.ศ. 2520 – 2523

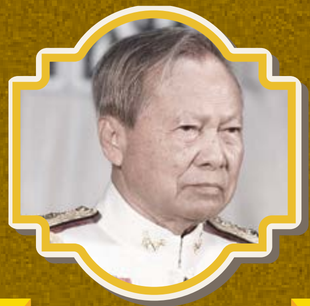

พลเอก เปรม ติณสูลานนท์
พ.ศ. 2523 – 2531

พลเอก ชาติชาย ชุณหะวัณ
พ.ศ. 2531 – 2534

นายอานันท์ ปันยารชุน
พ.ศ. 2534 - 2535

พลเอก สุจินดา คราประยูร
พ.ศ. 2535

นายอานันท์ ปันยารชุน
พ.ศ. 2535

นายชวน หลีกภัย
พ.ศ. 2535 – 2538

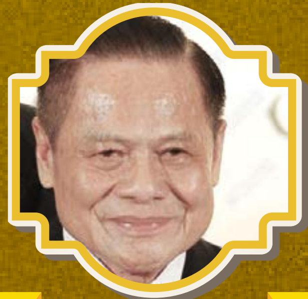

นายบรรหาร ศิลปอาชา
พ.ศ. 2538 - 2539

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ
พ.ศ. 2539 - 2540

นายชวน หลีกภัย
พ.ศ. 2540 - 2544

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
พ.ศ. 2544 - 2545

นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์
พ.ศ. 2545

นายพรหมินทร์ เลิศสุริย์เดช
พ.ศ. 2545 - 2546

นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์
พ.ศ. 2546 - 2547

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ
พ.ศ. 2547 - 2548

นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์
พ.ศ. 2548 – 2549

นายโฆสิต ปั้นเปี่ยมรัษฎ์
พ.ศ. 2549 - 2550

นายสุวิทย์ คุณกิตติ
พ.ศ. 2551

นายโอฬาร ไชยประวัติ
พ.ศ. 2551

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
พ.ศ. 2551 – 2554

นายกิตติรัตน์ ณ ระนอง
พ.ศ. 2555 – 2556

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
พ.ศ. 2557 – ปัจจุบัน

บอร์ดบีโอไอ

คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนชุดปัจจุบัน

ประธานกรรมการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา	นายกรัฐมนตรี หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

กรรมการ

พลอากาศเอก ประจิน จั่นตอง	รองนายกรัฐมนตรี หัวหน้าฝ่ายเศรษฐกิจ คณะรักษาความสงบแห่งชาติ
นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์	รองนายกรัฐมนตรี
พลเอก ฉัตรชัย สาริกัลยะ	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รองหัวหน้าฝ่ายเศรษฐกิจ คณะรักษาความสงบแห่งชาติ
พลเอก ศิริชัย ดิษฐกุล	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน
พลเอก สุรศักดิ์ กาญจนรัตน์	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
นางอรรชกา สีบุญเรือง	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม
นายสมชัย สัจจพงษ์	ปลัดกระทรวงการคลัง
นางสาวชุติมา บุณยประภัศร	ปลัดกระทรวงพาณิชย์
นายอาทิตย์ วุฒิคะโร	ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
นายปรเมธี วิมลศิริ	เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
นายวิรไท สันติประภพ	ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย
นายชัยวัฒน์ วิบูลย์สวัสดิ์	ประธานกรรมการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
นายบุญทักษ์ หวังเจริญ	ประธานสมาคมธนาคารไทย
นายอิสระ ว่องกุศลกิจ	ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย
นายสุพันธุ์ มงคลสุธี	ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ที่ปรึกษา

นายประสาร ไตรรัตน์วรกุล
นายประกิจ ชินอมรพงษ์
นางเพ็ญทิพย์ พรจะเด็ด
นายภัคพล งามลักษณ์
นายสมชาย หาญหิรัญ

กรรมการและเลขานุการ

นางหิรัญญา สุจินัย	เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

เลขาธิการ

คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

1. นายจินตมัย อมาตยกุล
พ.ศ. 2509 – 2510

2. นายอำนวย วีรวรรณ
พ.ศ. 2510 – 2514

3. นายสมพร บุญยคุปต์
พ.ศ. 2514 – 2525

4. นายชาญชัย ลี้ถาวร
พ.ศ. 2525 – 2527

5. นายเดชา บุญชูช่วย
พ.ศ. 2527 – 2529

6. นายชีระ ภาณุพงศ์
พ.ศ. 2529 – 2534

7. นายสถาพร กวิตานนท์
พ.ศ. 2534 – 2544

8. นายจักรมณฑ์ ผาสุกวนิช
พ.ศ. 2544 – 2545

9. นายสมพงษ์ วนาภา
พ.ศ. 2545 – 2547

10. นายสาธิต ชาญเชาวน์กุล
พ.ศ. 2547 – 2551

11. นางอรรชกา สีบุญเรือง
พ.ศ. 2551 – 2555

12. นายอุดม วงศ์วิวัฒน์ไชย
พ.ศ. 2555 – 2557

13. นางหิรัญญา สุจินัย
พ.ศ. 2558 – ปัจจุบัน

ความทรงจำจากใจ

อดีตผู้บริหาร BOI

นายอำนวย วีรวรรณ

อดีตรองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
อดีตเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (พ.ศ. 2510 – 2514)

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้ก่อตั้งขึ้นในปี 2509 เป็นสมัยที่คุณพจน์ สารสิน ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม คุณจินตมัย อมาตยกุล เป็นเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนคนแรก แต่ภายหลังคุณจินตมัย ขอลาออกจากตำแหน่งคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน จึงแต่งตั้งให้ผมเข้ารับตำแหน่งแทนในปี 2510

ในช่วงที่มารับตำแหน่งที่บีโอไอ ผมได้พยายามใช้ความรู้ความสามารถที่ร่ำเรียนมา ปรับปรุงระบบการวิเคราะห์คำขอรับการส่งเสริม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จำเป็นต่อการพิจารณาของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ทั้งในด้านการลงทุน การเงิน การตลาด การบริหาร รวมถึงผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจต่อส่วนรวม

ที่สำคัญคือ ผมเสนอและได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการให้ระงับการให้สิทธิประโยชน์ด้านการลดหรือยกเว้นภาษีนำเข้าสำหรับวัตถุดิบและวัสดุที่จำเป็นต่อการผลิต เพราะเห็นว่าผู้ที่ได้รับการส่งเสริมเป็นจำนวนมาก มักลักลอบนำวัตถุดิบดังกล่าวไปจำหน่ายในท้องตลาดอย่างผิดกฎหมาย ซึ่งตอนนั้นยังไม่มีกลไกที่จะควบคุมอย่างมีประสิทธิภาพได้ แต่ถ้ากิจการอุตสาหกรรมใดมีเหตุผลพอที่จะเสียภาษีนำเข้าวัตถุดิบในอัตราที่ต่ำกว่าที่เป็นอยู่จริงๆ ก็ควรลดหรือยกเว้นเป็นการถาวร ไม่ควรใช้วิธีลดชั่วคราวเป็นระยะเวลา 5 ปี ตามที่ประกาศไว้เท่านั้น

วัยชีวิตที่ผ่านมา เป็นประสบการณ์ที่ผมมีความพอใจและสุขใจยิ่ง เป็นความภูมิใจที่มีบทบาทเป็นข้ารับใช้แผ่นดิน ในพระบรมโพธิสมภารของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เป็นกำไรชีวิตที่ไม่เคยคาดฝันมาก่อน

ผมอยากฝากเจ้าหน้าที่บีโอไอในปัจจุบัน ซึ่งเป็นคนที่มีความรู้ความสามารถดีแล้ว ขอให้ติดตามความรู้และวิทยาการใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นในโลกอยู่เสมอ เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ดียิ่งขึ้น และจะต้องทำหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต อย่าใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ และไม่ควรรับสินบนจากใคร ไม่ว่าจะสมควรได้รับหรือไม่ก็ตาม

นายชาญชัย ลี้ถาวร

อดีตเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
(พ.ศ. 2525 – 2527)

ก่อนที่ผมจะมาเป็นเลขาธิการบีโอไอ ผมเติบโตมาจากกระทรวงการคลัง จนดำรงตำแหน่งสุดท้าย คือ ปลัดกระทรวงการคลัง ก่อนที่จะย้ายมาเป็นเลขาธิการบีโอไอ ซึ่งหากเทียบกับกระทรวงการคลังแล้ว ถือว่าบีโอไอเป็นหน่วยงานที่เล็ก แต่เป็นหน่วยงานหนึ่งที่สำคัญมากในราชการ เพราะเป็นหน่วยงานที่ทำให้มีการลงทุนและมีการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน

หลังจากที่ผมย้ายมาที่บีโอไอแล้ว มีอยู่ 2 สิ่งที่ผมตั้งเป้าหมายว่า ต้องดำเนินการให้เร็วที่สุด คือ

1. การสะสางงาน และระบบที่สร้างความสับสนยุ่งยากในสมัยนั้น ให้ผ่อนคลายง่ายขึ้น เพื่อให้สมกับคำว่า "ส่งเสริมการลงทุน" ซึ่งก็ถือว่า ประสบความสำเร็จพอสมควรในยุคนั้น

2. ความคับแคบของสถานที่ทำงาน ผมสังเกตว่า ห้องทำงานของเลขาธิการฯ ที่สำนักงานเก่าแห่งแรกที่ถนนราชดำเนิน มีพื้นที่ใหญ่มาก แต่เจ้าหน้าที่คนอื่นมีขนาดเล็กและคับแคบมาก ผมเลยคิดว่า จะต้องจัดหาสถานที่ใหม่ที่ดูดีและกว้างขวางให้เจ้าหน้าที่บีโอไอให้ได้ ผมจึงประสานงานเรื่องนี้กับกระทรวงการคลังที่ผมเคยอยู่ ซึ่งได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี อนุมัติงบประมาณในการจัดหาสถานที่ใหม่ให้ จนสามารถย้ายที่ตั้งจากถนนราชดำเนินมาบริเวณถนนพหลโยธินได้อย่างรวดเร็ว

วันนี้ผมดีใจมากที่เจ้าหน้าที่รุ่นหลังยังนึกถึงผม และยิ่งดีใจมากที่ได้ทราบข่าวว่าในปี 2559 นี้ บีโอไอมีอายุครบ 50 ปีแล้ว เรียกว่าเจริญเติบโตขึ้นอย่างมากทีเดียว ในโอกาสนี้ผมก็ขออวยพรให้พวกเราที่ทำงานอยู่บีโอไอมีความสุข เจริญเติบโตในหน้าที่ราชการ และมาช่วยกันสนับสนุนให้บีโอไอเติบโตและมีความเข้มแข็งมากขึ้นต่อไปเรื่อยๆ ให้สมกับที่เติบโตมาแล้วถึง 50 ปี และจะยังคงอยู่ต่อไปอีกนาน เพราะมีภารกิจสำคัญมากที่จะต้องทำต่อไป

นายชีระ ภาณุพงศ์

อดีตเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
(พ.ศ. 2529 – 2534)

ย้อนไปเมื่อ 25 ปีที่แล้ว การได้ทำงานที่บีโอไอนับเป็นการเปิดโอกาสให้ผมได้เห็นโลกในมุมมองต่างๆ อย่างกว้างขวางขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องของวิชาการ ผมมีโอกาสได้แสวงหาความรู้ใหม่ๆ เพิ่มเติมจากการที่ได้พบปะผู้คนที่หลากหลาย ซึ่งเป็นประสบการณ์ที่ดี และเมื่อได้ลงมือปฏิบัติงานจริง ผมก็รู้สึกสนุกกับงานที่ได้รับมอบหมาย

นอกจากนี้ ผมยังมีโอกาสได้ทำความรู้จักกับคนอื่นๆ เพิ่มขึ้น ทำให้เราเป็นที่รู้จักทั้งจากภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา แต่กว่าจะมาถึงจุดนี้ได้ไม่ใช่เรื่องง่าย ต้องรู้จักซักถามผู้รู้ หาเวลาเรียนรู้เพิ่มเติม ควรหมั่นฝึกสังเกตและจดจำเรื่องราวต่างๆ จากนั้นก็ต้องใช้สติปัญญาวิเคราะห์ให้เป็นเหตุเป็นผลกัน

การทำงานในตำแหน่งที่สูงขึ้นในทุกระดับนั้น เรื่องการบริหารบุคคลเป็นเรื่องสำคัญ ผู้บริหารในแต่ละระดับ ควรเปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชาได้แสดงความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ เพื่อจะได้เห็นศักยภาพของแต่ละคนว่า เหมาะสมกับการทำงานด้านไหนอย่างไร พร้อมสร้างแรงจูงใจและให้กำลังใจควบคู่ไปด้วย เมื่อเห็นความสามารถของแต่ละคนแล้ว เรื่องที่ต้องดำเนินการต่อไปก็คือ การส่งเสริมให้คนๆ นั้นเรียนรู้ให้กว้างมากขึ้น เพื่อเพิ่มพูนความรอบรู้ ควรเน้นเรื่องฝึกอบรมให้มากเป็นพิเศษ โดยเฉพาะภาษาต่างประเทศ อาทิ ภาษาอังกฤษ และภาษาอื่นๆ รวมถึงความเจริญก้าวหน้าของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในปัจจุบันที่พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว

เรื่องที่ขอฝากถึงน้องๆ คือ หากต้องการความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ต้องเริ่มที่ตัวเราก่อน ต้องรักที่จะเรียนรู้ เพราะความรู้นั้นสัมพันธ์กับหลายๆ เรื่อง ฉะนั้นเราต้องเปิดโอกาสตัวเองให้รู้กว้าง รู้ลึก และ “Sense of Belonging” ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่มีความสำคัญ จะทำอย่างไรเพื่อให้ทุกคนที่ทำงานเกิดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของบีโอไอ และรักบีโอไออย่างแท้จริง

นายจักรมณฑ์ ผาสุกวนิช

อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม
อดีตเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (พ.ศ. 2544 – 2545)

10 ปีที่ทำงานอยู่กับบีโอไอ ผมพบว่าข้าราชการและบุคลากรที่ร่วมงานด้วย ต่างมีความรู้ความสามารถกันทุกคน ทำให้ผมได้เรียนรู้หลากหลายเรื่องราวจากอดีตเลขาธิการบีโอไอหลายท่าน อาทิ ท่านชีระ ที่แม่นยำเรื่องหลักเกณฑ์และกฎระเบียบต่างๆ ท่านสถาพร ซึ่งเก่งในเรื่องที่ทำอย่างไรให้งานง่าย และมีวิธีกระตุ้นคนให้ช่วยกันทำงาน ดังนั้น ผมจึงได้รับความรู้มาก และทำให้ผมมีวิสัยทัศน์ที่กว้างขวางขึ้น นอกจากนี้ ผู้ใหญ่ยังเปิดโอกาสให้แสดงความรู้ความสามารถและศักยภาพของแต่ละคนอย่างเต็มที่ ไม่ใช่คอยแต่จะทำงานตามคำสั่งเท่านั้น

ส่วนการดำรงตำแหน่งเลขาธิการ แม้จะเป็นเพียงระยะเวลาไม่นาน แต่นับว่ามีค่ากับผมมาก ความผูกพันระหว่างหัวหน้ากับลูกน้องมีความหมายมาก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการสอนงาน วิธีการเขียนหนังสือ การออกไปประชุม ฯลฯ ซึ่งต้องยกความดีให้ท่านสถาพร และอดีตเลขาธิการ ท่านอื่นๆ ที่วางรากฐานมาเป็นอย่างดี ผมได้รับการอบรมมาว่า “จะต้องทำในสิ่งที่ถูกต้อง” ดังนั้น หลักการของผมก็คือ ทำในสิ่งที่ควรทำ และทำในสิ่งที่เป็นธรรม

สำหรับเรื่องที่อยากฝากถึงทุกคนคือ ขอให้สนุกและมีความสุขกับงานที่ทำ เพราะถ้าเรามีความสุขกับการทำงาน เราก็จะเกิดความตั้งใจ โดยมีหลักการทำงาน 3 ข้อคือ อันดับแรก ต้องมีใจรักงาน ต่อมาคือ อย่าเกี่ยงงานและใจต้องสู้ด้วย โดยเฉพาะงานที่เราไม่ถนัดหรือไม่ชอบ เพราะถ้าเราทำได้ก็จะเกิดประสบการณ์ที่หลากหลาย เพราะบางทีงานนั้นอาจเป็นบททดสอบ ดังนั้น เมื่อถูกมอบหมายงานอะไร ก็ทำให้เต็มที่ไว้ก่อน อันดับสุดท้ายคือ ต้องขยันหมั่นเพียร เพราะถ้าเราขยัน เราก็จะมีโอกาสสร้างผลงานได้มากกว่า และจะทำให้รู้สึกว่าชีวิตเรามีคุณค่า เพราะ**คุณค่าของคน อยู่ที่ว่าเราทำงานได้มากน้อยขนาดไหน**

นายสมพงษ์ วนาภา

อดีตเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
(พ.ศ. 2545 – 2547)

ความภาคภูมิใจในช่วงที่รับตำแหน่ง คือ การที่บีโอไอได้รับรางวัลหน่วยงานราชการดีเด่นในปี 2544 จากนายปองพล อดิเรกสาร รองนายกรัฐมนตรี ซึ่งเกณฑ์การพิจารณารางวัลดังกล่าวนั้น คณะกรรมการพิจารณาจากผลสำเร็จของการดำเนินการพัฒนาส่วนราชการตามนโยบายการปฏิรูประบบราชการและการปฏิรูประบบบริหารภาครัฐ รวมถึงความสามารถในการขจัดปัญหาหลักที่สำคัญของประเทศ และการบรรลุความสำเร็จในการพัฒนาที่เป็นรูปธรรมประจักษ์ชัดและต่อเนื่อง

ความสำเร็จดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การทำงานของเจ้าหน้าที่บีโอไอในระดับปฏิบัติการที่สอดรับกับคณะผู้บริหารของสำนักงาน ได้สร้างบทบาทและการพัฒนาองค์กรให้เป็นไปอย่างเข้มแข็ง สอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนของสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างต่อเนื่อง และที่สำคัญที่สุด ทุกความสำเร็จของงานมาจากวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลและการทำงานเป็นทีมที่เปี่ยมด้วยพลัง เพื่อเป้าหมายในการบรรลุผลงานแห่งความเป็นเลิศ

สุดท้ายนี้ ผมขอฝากเรื่องการปลูกฝังจิตวิญญาณความเป็นบีโอไอให้กับชาวบีโอโอไอรุ่นหลังๆ ไม่ว่าจะปฏิบัติงานอยู่ในส่วนงานใดก็ตาม อยากให้คำนึงถึงผลประโยชน์ต่อส่วนรวมและต่อประเทศเป็นที่ตั้ง โดยให้ยึดมั่นตามมาตรา 16 ของพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนตอนหนึ่งที่ว่า "กิจการที่คณะกรรมการจะพึงให้การส่งเสริมการลงทุนได้ ต้องเป็นกิจการที่สำคัญและเป็นประโยชน์ในด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ" หรืออาจกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่า "ส่งเสริมการลงทุนโดยมีเป้าประสงค์สุดท้าย เพื่อให้การลงทุนมาเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ"

นายสาธิต ชาญเชาวน์กุล

อดีตเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
(พ.ศ. 2547 – 2551)

ขณะทำงานที่บีโอไอ ผมมีความประทับใจในหลายๆ เรื่อง เช่นในเรื่องของการทำงานโดยเฉพาะการทำงานที่เกี่ยวข้องกับนโยบายของบีโอไอ ที่เป็นนโยบายชักจูงเพื่อให้เกิดการลงทุน และเราสามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายที่คาดหวังไว้ ไม่ว่าจะเป็นอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ หรืออุตสาหกรรมการผลิตรถยนต์ "อีโคคาร์"

ในส่วนความประทับใจที่มีต่อองค์กรนั้น ผมรู้สึกว่าบีโอไอเป็นองค์กรที่มีความเป็นมืออาชีพ และทุกคนในบีโอไอต่างทุ่มเทกับการทำงาน แม้จะมีภารกิจถึง 2 ด้านคือ การเป็นผู้กำหนดนโยบายชักจูงเพื่อให้เกิดการลงทุน และการเป็นผู้ให้บริการที่ดี

นอกจากนี้ ในด้านวัฒนธรรมองค์กร ผมรู้สึกว่าบีโอไอเป็นองค์กรที่มีความเข้มแข็งกว่าหน่วยงานราชการอื่นๆ เจ้าหน้าที่ล้วนมีความคิดและทราบว่า ภารกิจของเราคืออะไร

เรื่องที่สำคัญที่สุดของพวกเราชาวบีโอไอก็คือ "วิธีคิด" ที่เราจะช่วยกันทำเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กร และประเทศอย่างแท้จริง อย่างไรก็ตาม การที่บีโอไอเป็นองค์กรที่มีความเป็นเอกเทศ ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งขององค์กรใดๆ กรอบความคิดของบีโอไออาจจะอยู่แต่เพียงในทิศทางเดียว ซึ่งถ้าหากเราได้อยู่ในกรอบความคิดที่กว้างขึ้น ก็จะช่วยทำให้เราได้เห็นอีกหลากหลายมุมมอง ดังนั้น เราต้องสร้างคนของเราให้มีความคิดและมีมุมมองที่กว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อจะได้เข้าใจถึงการทำงานของบีโอไออย่างแท้จริง

นางอรรชกา สีบุญเรือง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม
อดีตเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (พ.ศ. 2551 – 2555)

ระหว่างที่ได้ทำงานอยู่ที่บีโอไอนั้น รู้สึกมีความประทับใจในหลายๆ เรื่อง โดยเฉพาะแนวทางการทำงานของคนบีโอไอ ที่มีความมุ่งมั่นในการดูแลนักลงทุน มีจิตวิญญาณในการให้บริการ ซึ่งที่กล่าวมานี้เป็นการทำงานที่หนัก และต้องอาศัยการทำงานเป็นทีมที่ดีอีกด้วย

การชักจูงการลงทุนไม่ใช่เรื่องง่ายเลย เมื่อใดที่นักลงทุนได้รับข้อมูลข่าวสารจากเราแล้ว เขาจะต้องใช้เวลาในการพิจารณาตัดสินใจ และระหว่างที่เขาอยู่ระหว่างการตัดสินใจนั้น เจ้าหน้าที่บีโอไอจะต้องคอยติดตามถามไถ่ และให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจลงทุนในประเทศไทยแก่นักลงทุนดังกล่าวด้วย

ดังนั้น คนบีโอไอจึงต้องมีความสามารถในการทำงานที่ค่อนข้างพิเศษ ไม่เหมือนข้าราชการทั่วๆ ไป ต้องมีความกระตือรือร้นในการทำงานและให้ความเอาใจใส่แก่นักลงทุนเป็นอย่างมาก ต้องมีทักษะในเรื่องของภาษา เพราะไม่เฉพาะแต่นักลงทุนชาวไทยเท่านั้น นักลงทุนชาวต่างชาติ เราก็ต้องดูแลและให้บริการเป็นอย่างดี เพื่อให้เขาเกิดความประทับใจในประเทศไทย

นอกจากนี้ การที่เจ้าหน้าที่บีโอไอได้ทำงานใกล้ชิดกับนักลงทุน จึงส่งผลให้บีโอไอได้ข้อมูลเชิงลึกจากผู้ประกอบการ สามารถติดตามปัญหาและรับข่าวสารจากผู้ประกอบการได้โดยตรง

ปัจจุบันปริมาณงานของบีโอไอยังมีมากกว่ากำลังคน และการเพิ่มกำลังคนก็ไม่ใช่เรื่องที่สามารถทำได้ง่ายนัก ดังนั้น จึงขอฝากให้มีการพิจารณาเรื่องการปรับลดปริมาณงานโดยจัดเป็นเรื่องสำคัญที่ควรดำเนินการ โดยเฉพาะการปรับลดกฎระเบียบหรือขั้นตอนต่างๆ ที่มีมากเกินไป หรืออาจจะใช้แนวทางการว่าจ้างบุคลากรภายนอกมาทำงานในส่วนนี้แทน เพื่อให้คนบีโอไอสามารถปฏิบัติงานที่สำคัญๆ ได้มากขึ้น

นายอุดม วงศ์วิวัฒน์ไชย

อดีตเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
(พ.ศ. 2555 – 2557)

ผมได้รับการแต่งตั้งเป็นเลขาธิการบีโอไอ เมื่อเดือนตุลาคม 2555 และดำรงตำแหน่งจนถึงเดือนตุลาคม 2557 เป็นเวลา 2 ปีเต็ม ซึ่งก่อนหน้านั้น ผมได้มีประสบการณ์ร่วมงานกับบีโอไออยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นหนึ่งในคณะอนุกรรมการพิจารณาโครงการ หรือการประชุมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับบีโอไอและกระทรวงอุตสาหกรรม ทำให้ได้รู้จักคุ้นเคยกับผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หลายๆ ท่านอยู่ก่อนแล้ว เมื่อผมได้ทราบข่าวการแต่งตั้ง จึงไม่รู้สึกหนักใจมากนัก

อย่างไรก็ตาม ในช่วง 3 เดือนแรกที่เข้ารับตำแหน่ง ผมต้องพบกับงานที่เป็นเนื้อแท้ของบีโอไอมากกว่าที่เคยสัมผัส อีกทั้งเป็นช่วงที่อยู่ระหว่างการปรับตัวจากการทำงานในรูปแบบงานของกระทรวงอุตสาหกรรมที่คุ้นเคยมากว่า 30 ปี มาสู่การเป็นนักส่งเสริมการลงทุน ทำให้รู้สึกกังวลหลายเรื่อง แต่ด้วยการตอบรับและความร่วมมืออย่างดีจากผู้บริหารและเจ้าหน้าที่บีโอไอทุกคน ทำให้การปรับตัวของผมง่ายขึ้นมาก

สิ่งหนึ่งที่ผมสังเกตเห็นคือ บุคลากรของบีโอไอจะมีความสามัคคีและช่วยกันทำงานดีมาก ซึ่งความสามัคคีนี้เป็นสิ่งสำคัญที่ควรเกิดขึ้นในองค์กร ถึงแม้ว่าผมจะดำรงตำแหน่งเลขาธิการเพียง 2 ปี แต่ก็มีสิ่งที่ประทับใจในองค์กรแห่งนี้หลายเรื่อง

บีโอไอเป็นหน่วยงานที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับทั้งในและต่างประเทศ เมื่อประเทศไทยเผชิญกับภาวะเศรษฐกิจที่ชะลอตัว บีโอไอจะเป็นหน่วยงานหลักแห่งหนึ่งที่จะต้องเข้าไปวางแผนแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ ของรัฐบาล ซึ่งผมมั่นใจว่า ในอนาคตบีโอไอจะมีบทบาทสำคัญและเป็นผู้นำในอีกหลายๆ เรื่อง เพื่อช่วยแก้ปัญหาเศรษฐกิจและการลงทุนของประเทศ

สุดท้ายนี้ เนื่องในวาระครบรอบ 50 ปี ของบีโอไอ ผมขอให้ทุกคนในบีโอไอมีความสามัคคีและร่วมมือกันทำงานต่อไป เพื่อให้องค์กรเข้มแข็ง ประสบผลสำเร็จ สมกับชื่อเสียงที่ได้สั่งสมมาตลอดระยะเวลา 50 ปี

นายจักก์ชัย พานิชพัฒน์

อดีตรองเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

ผมเริ่มต้นรับราชการแห่งแรกที่กรมชลประทานในปี 2503 ต่อมาผมไปศึกษาต่อที่สหรัฐอเมริกา ในช่วงปี 2506 - 2508 หลังจากนั้นผมได้กลับมาทำงานต่อที่กรมชลประทานจนถึงในปี 2510 ผมได้ไปสมัครงานที่บีโอไอ กับ ดร.อำนวย วีรวรรณ ซึ่งในขณะนั้นท่านดำรงตำแหน่งเลขาธิการ และท่านได้เป็นผู้สัมภาษณ์ผมด้วยตนเอง ท่านกรุณารับโอนผมจากกรมชลประทานมาทำงานที่บีโอไอ และผมก็ได้ทำงานอยู่ที่นี่จนกระทั่งเกษียณอายุราชการเมื่อปี 2542 รวมระยะเวลายาวนานถึง 32 ปีเศษ

ผมเห็นว่า บีโอไอ มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจไทย ธุรกิจอุตสาหกรรมและบริการต่างๆ ที่เติบโตขึ้นมาจนถึงทุกวันนี้ ก็เกิดขึ้นด้วยการส่งเสริมของบีโอไอแทบทั้งสิ้น

ผมโชคดีอย่างยิ่งที่ได้มีโอกาสทำงานที่บีโอไอ ชีวิตผมเปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง ผมได้มีโอกาสติดตามการพัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรมอย่างใกล้ชิดตลอดมา รวมทั้งได้ทำงานร่วมกับเลขาธิการ และบุคลากรที่มีความสามารถสูงหลายท่าน ซึ่งช่วยทำให้บีโอไอเป็นที่รู้จักและยอมรับกันโดยทั่วไปว่า เป็นหน่วยราชการที่มีประสิทธิภาพ

นอกจากนั้น งานในบีโอไอยังเปิดโอกาสให้ผมได้พบและทำความรู้จักคุ้นเคยกับนักลงทุนทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติมากมาย ได้มีโอกาสเดินทางไปพบปะกับนักลงทุนในประเทศต่างๆ ได้เรียนรู้ธุรกิจอุตสาหกรรมต่างๆ อย่างกว้างขวาง ซึ่งเป็นประโยชน์กับตัวผมมาจนถึงทุกวันนี้

ระหว่างที่ผมรับราชการอยู่ที่บีโอไอ ผมได้รับข้อเสนอจากหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนจากภายนอกให้ไปร่วมงานด้วยอยู่หลายครั้ง แต่ผมก็ปฏิเสธตลอดมา เพราะเห็นว่างานที่บีโอไอนี้ ไม่มีที่ไหนจะดีเท่า

ในวาระครบรอบ 50 ปีของบีโอไอ ผมขออวยพรให้ บีโอไอ เจริญรุ่งเรืองอย่างมั่นคงยิ่งๆ ขึ้นไป และเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติอันเป็นที่รักของเราต่อไป เช่นที่ผ่านมา

นางชุตาภรณ์ ลัมพสาระ

อดีตรองเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

ช่วงเวลา 16 ปีที่ได้ทำงานที่บีโอไอ รู้สึกประทับใจในทุกสิ่งที่ได้ทำ ประทับใจในงานที่ได้รับมอบหมาย และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง มีความประทับใจในการทำงานของคนบีโอไอ ที่มีวัฒนธรรมการทำงานเป็นทีม และทำงานเพื่อองค์กรอย่างแท้จริง

ทุกคนมีเป้าหมายและแนวทางเดียวกัน โดยพร้อมทุ่มเทเวลาให้กับการทำงาน ถึงแม้ว่างานจะหนักแต่ก็สู้สุดใจในทุกระดับ นอกจากนี้ ผู้ใหญ่ก็ยังให้โอกาสในการทำงานใหม่ๆ อีกด้วย จึงนับเป็นความท้าทายและเป็นโอกาสที่จะได้นำความรู้ความสามารถที่มีอยู่มาปรับใช้กับการทำงาน แม้ว่างานนั้นจะไม่เคยทำมาก่อนก็ตาม

การทำงานที่บีโอไอนั้น “เหนื่อยแต่สนุก” รุ่นพี่รุ่นน้อง รวมถึงเพื่อนร่วมงานล้วนมีความผูกพันกันและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้องค์กรของเรามีความเข้มแข็งมาจนถึงทุกวันนี้ ดังนั้น อยากจะฝากถึงน้องๆ ที่กำลังทำงานอยู่ที่บีโอไอตอนนี้ว่า หากได้รับมอบหมายงานที่ไม่ชอบหรือไม่ถนัด ขอให้คิดว่านั่นคือโอกาสที่จะได้แสดงฝีมือในการทำงานชิ้นใหม่ๆ การที่เราได้ทำงานอย่างเต็มความสามารถและรู้สึกสนุกกับงานที่ได้รับมอบหมายนั้น จะทำให้คนอื่นมองเห็นคุณค่าในตัวเรา

ผู้บริหาร
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

1. นางหิรัญญา สุจินัย
   เลขาธิการ
2. นางสาวอัจฉรินทร์ พัฒนพันธ์ชัย
   รองเลขาธิการ
3. นางสาวดวงใจ อัศวจินตจิตร์
   รองเลขาธิการ
4. นายโชคดี แก้วแสง
   รองเลขาธิการ

ผู้อำนวยการสำนัก

1. นายชาตรี ลิ้มผ่องใส
   ผู้อำนวยการสำนักบริหารการลงทุน 1
2. นายดุสิต ไตรศิริพานิช
   ผู้อำนวยการสำนักบริหารการลงทุน 2
3. นายเศกสรรค์ เรืองโวหาร
   ผู้อำนวยการสำนักบริหารการลงทุน 3
4. นายปริเยศ พิริยะมาสกุล
   ผู้อำนวยการสำนักบริหารการลงทุน 4
5. นายยุทธศักดิ์ คณาสวัสดิ์
   ผู้อำนวยการระดับสูง

ผู้อำนวยการสำนัก

6. นางสาวจิตรา กุลวานิช
   ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง
7. นางศิริพร นุรักษ์
   ผู้อำนวยการสำนักสารสนเทศการลงทุน
8. นายนฤตม์ เทอดสถีรศักดิ์
   ผู้อำนวยการสำนักยุทธศาสตร์และนโยบายการลงทุน
9. นางสาวบงกช อนุโรจน์
   ผู้อำนวยการสำนักการตลาดเพื่อการลงทุน
10. นายเจษฎา ศรศึก
   ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาปัจจัยสนับสนุนการลงทุน

ผู้อำนวยการสำนัก

11. นางสาวกาญจนา นพพันธ์
    ผู้อำนวยการศูนย์บริการลงทุน
12. นางสาวบุษราคัม ศรีรัตนา
    ผู้อำนวยการกองความร่วมมือการลงทุนต่างประเทศ
13. นางสาวชลลดา อารีรัชชกุล
    ผู้อำนวยการกองส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ
14. นางอัจฉรา สุนทรครุธ
    ที่ปรึกษาด้านการลงทุน สำนักบริหารการลงทุน 3
15. นางสาวพรรณี เซ็งสุทธา
    ที่ปรึกษาด้านการลงทุน กองความร่วมมือการลงทุนต่างประเทศ

ผู้อำนวยการศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภูมิภาค

1. นายศักดิ์ชัย เหลืองสถิตกุล
   ผู้อำนวยการศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 1 เชียงใหม่และพิษณุโลก
2. นายวีรพงษ์ ศิริวัน
   ผู้อำนวยการศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 2 นครราชสีมา
3. นายอิสระ อมรกิจบำรุง
   ผู้อำนวยการศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 3 ขอนแก่น
4. นายชนินทร์ ขาวจันทร์
   ผู้อำนวยการศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 4 ชลบุรี
5. นายพิชิต เดชนีรนาท
   ผู้อำนวยการศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 5 สงขลา
6. นายพัลลภ บุญศิริ
   ผู้อำนวยการศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 6 สุราษฎร์ธานี

ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการลงทุนในต่างประเทศ

1. นายสลิล วิศาลสวัสดิ์
   ณ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น
2. นายนฤชา ฤชุพันธุ์
   ณ นครโอซากา ประเทศญี่ปุ่น
3. นางวัชรี กิ่นธานี
   ณ นครเซี่ยงไฮ้ สาธารณรัฐประชาชนจีน
4. นายอภิพงษ์ คุณากรบดินทร์
   ณ กรุงปักกิ่ง สาธารณรัฐประชาชนจีน
5. นายพิสุทธิ์ โชติอำไพกรณ์
   ณ นครกวางโจว สาธารณรัฐประชาชนจีน
6. นางสาวรัตนวิมล นารี ศุภรีเขตร
   ณ ไทเป ไต้หวัน
7. นางสาวกนกพร โชติปาล
   ณ เมืองมุมไบ สาธารณรัฐอินเดีย

ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการลงทุนในต่างประเทศ

8. นายวรกาญจน์ โกศลพิศิษฐ์กุล
   ณ กรุงโซล สาธารณรัฐเกาหลี
9. นายวิรัตน์ ธัชศฤงคารสกุล
   ณ นครซิดนีย์ เครือรัฐออสเตรเลีย
10. นายชูวงศ์ ตั้งคุณสมบัติ
   ณ กรุงปารีส สาธารณรัฐฝรั่งเศส
11. นางสาวรัชนี วัฒนวิศิษฏพร
   ณ นครแฟรงก์เฟิร์ต สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี
12. นางสาวชลีพร เฮงตระกูล
   ณ กรุงสตอกโฮล์ม ราชอาณาจักรสวีเดน
13. นางสาวกอบสิริ เอี่ยมสุรีย์
   ณ นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา
14. นางสาวฐนิตา ศิริทรัพย์
   ณ นครลอสแอนเจลิส สหรัฐอเมริกา

ครอบครัว BOI
The Family of Investment

ห้าสิบปีมาบรรจบครบรอบ
บีโอไอวางกรอบช่วยส่งเสริม
ทั้งชาวไทยและต่างชาติให้เพิ่มเติม
พร้อมก้าวเริ่มการลงทุนที่มั่นคง
ยกขีดความสามารถการแข่งขัน
คิดป้องกันปัญหาไม่ประสงค์
น้อมนำปรัชญาพอเพียงเป็นเรือธง
ให้ดำรงยึดมั่นอย่างยั่งยืน

โดย นายอาทิตย์ เสรีไพบูลย์ทรัพย์
เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการลงทุน

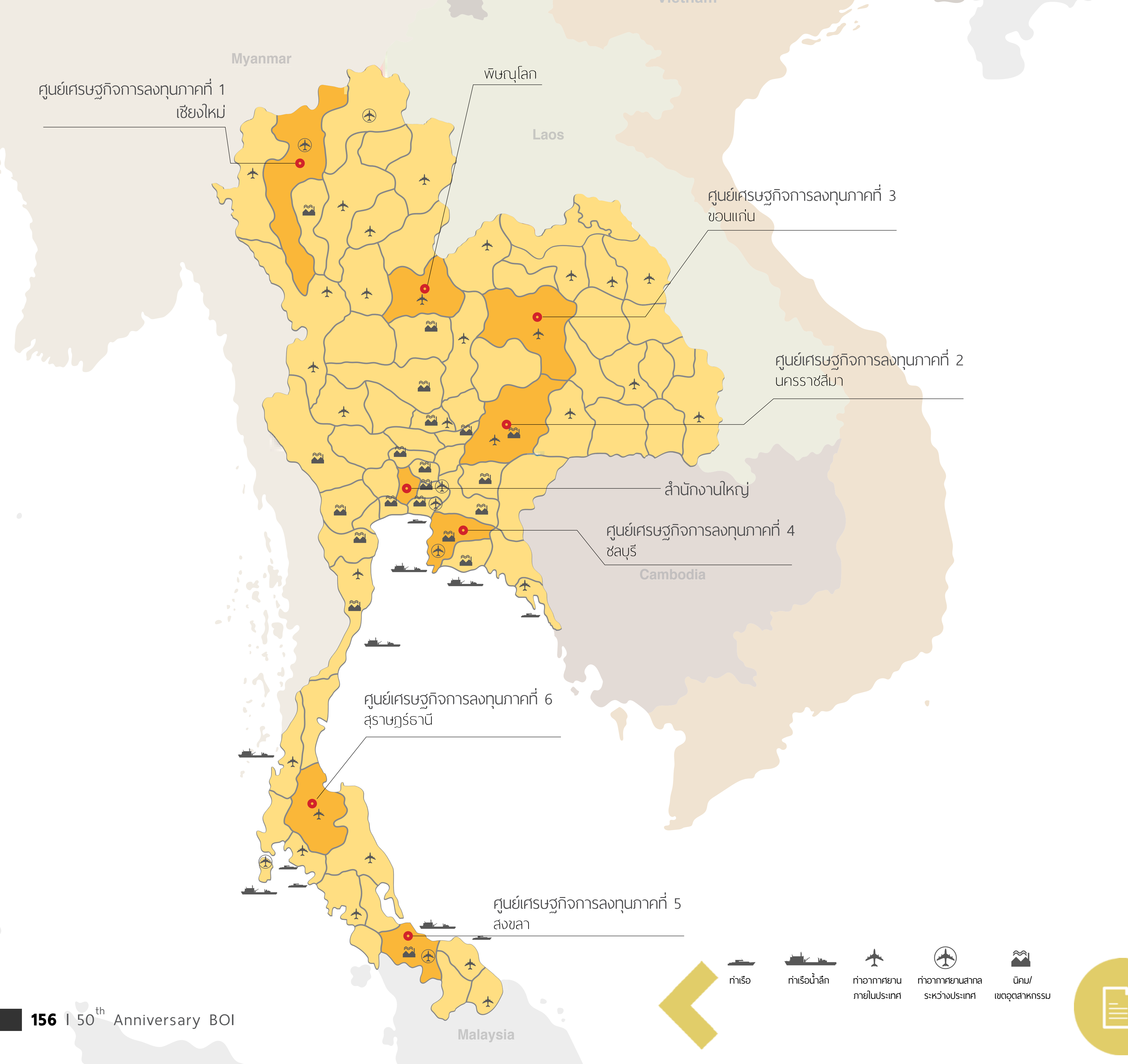

ที่ตั้งสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนและหน่วยงานภายใน

สำนักงานใหญ่

555 ถนนวิภาวดีรังสิต เขตจตุจักร
กรุงเทพฯ 10900
โทร. 0 2553 8111
โทรสาร 0 2553 8222
Website: www.boi.go.th
E-mail: head@boi.go.th

ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน (OSOS)

อาคารจัตุรัสจามจุรี ชั้น 18
ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
โทร. 0 2209 1100
โทรสาร 0 2209 1199
Website: osos.boi.go.th
E-mail: osos@boi.go.th

ศูนย์บริการวีซ่าและใบอนุญาตทำงาน

อาคารจัตุรัสจามจุรี ชั้น 18
ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
โทร. 0 2209 1100
โทรสาร 0 2209 1194
E-mail: visawork@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภูมิภาค ภาคที่ 1 - 6

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 1 เชียงใหม่

90 ห้อง 108 - 110 อาคารแอร์พอร์ต บิซิเนส ปาร์ค
ถนนมหิดล ตำบลหายยา อำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่ 50110
โทร. 0 5329 4100
โทรสาร 0 5329 4199
E-mail: chmai@boi.go.th

พิษณุโลก

59/15 อาคารไทยศิวารัตน์ ชั้น 3
ถนนบรมไตรโลกนารถ 2 ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 65000
โทร. 0 5524 8111
โทรสาร 0 5524 8777
E-mail: phitsanulok@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 2 นครราชสีมา

2112/22 ถนนมิตรภาพ
อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา 30000
โทร. 0 4438 4200
โทรสาร 0 4438 4299
E-mail: korat@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 3 ขอนแก่น

177/54 หมู่ 17 ถนนมิตรภาพ ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40000
โทร. 0 4327 1300-2
โทรสาร 0 4327 1303
E-mail: khonkaen@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 4 ชลบุรี

46 หมู่ 5 นิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง
ถนนสุขุมวิท ตำบลทุ่งสุขลา
อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี 20230
โทร. 0 3840 4900
โทรสาร 0 3840 4999
E-mail: chonburi@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 5 สงขลา

อาคารไชยยงค์ 7-15 ถนนจุติอุทิศ 1
อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 90110
โทร. 0 7458 4500
โทรสาร 0 7458 4599
E-mail: songkhla@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 6 สุราษฎร์ธานี

49/21-22 ถนนศรีวิชัย ตำบลมะขามเตี้ย
อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000
โทร. 0 7740 4600
โทรสาร 0 7740 4699
E-mail: surat@boi.go.th

SHANGHAI
Thailand Board of Investment, Shanghai Office
Royal Thai Consulate-General,
15th Floor, Crystal Century Tower, 567 Weihai Road.,
Shanghai 200041, P.R.C
Tel: +86 21 6288 9728-9
Fax: +86 21 6288 9730
E-mail: shanghai@boi.go.th

BEIJING
Thailand Board of Investment, Beijing Office
Royal Thai Embassy,
No.40 Guang Hua Road.,
Beijing 100600, P.R.C.
Tel: +86 10 6532 4510
Fax: +86 10 6532 1620
E-mail: beijing@boi.go.th

GUANGZHOU
Thailand Board of Investment, Guangzhou Office
Investment Promotion Section,
Royal Thai Consulate-General,
No.36 Youhe Road, Haizhu District,
Guangzhou 510310, P.R.C.
Tel: +86 20 8385 8988 Ext. 220-225,
+86 20 8387 7770 (Direct line)
Fax: +86 20 8387 2700
E-mail: guangzhou@boi.go.th

TAIPEI
Thailand Board of Investment, Taipei Office
Taipei World Trade Center, 3rd Floor, Room 3E 39-40
No.5 Xin-Yi Road, Sec. 5 Taipei 110, Taiwan R.O.C.
Tel: +88 6 2 2345 6663
Fax: +88 6 2 2345 9223
E-mail: taipei@boi.go.th

TOKYO
Thailand Board of Investment, Tokyo Office
Royal Thai Embassy, 8th Floor, Fukuda Building West,
2-11-3, Akasaka, Minato-ku, Tokyo 107-0052, Japan
Tel: +81 (0) 3 3582 1806
Fax: +81 (0) 3 3589 5176
E-mail: tyo@boi.go.th

OSAKA
Thailand Board of Investment, Osaka Office
Royal Thai Consulate-General, Bangkok Bank Building,
7th Floor, 1-9-16 Kyutaro-Machi, Chuo-Ku,
Osaka 541-0056, Japan
Tel: +81 (0) 6 6271 1395
Fax: +81 (0) 6 6271 1394
E-mail: osaka@boi.go.th

SEOUL
Thailand Board of Investment, Seoul Office
#1804, 18th Floor, Koryo Daeyeongak Center,
97 Toegye-ro, Jung-gu, Seoul,100-706, Korea
Tel: +82 2 319 9998
Fax: +82 2 319 9997
E-mail: seoul@boi.go.th

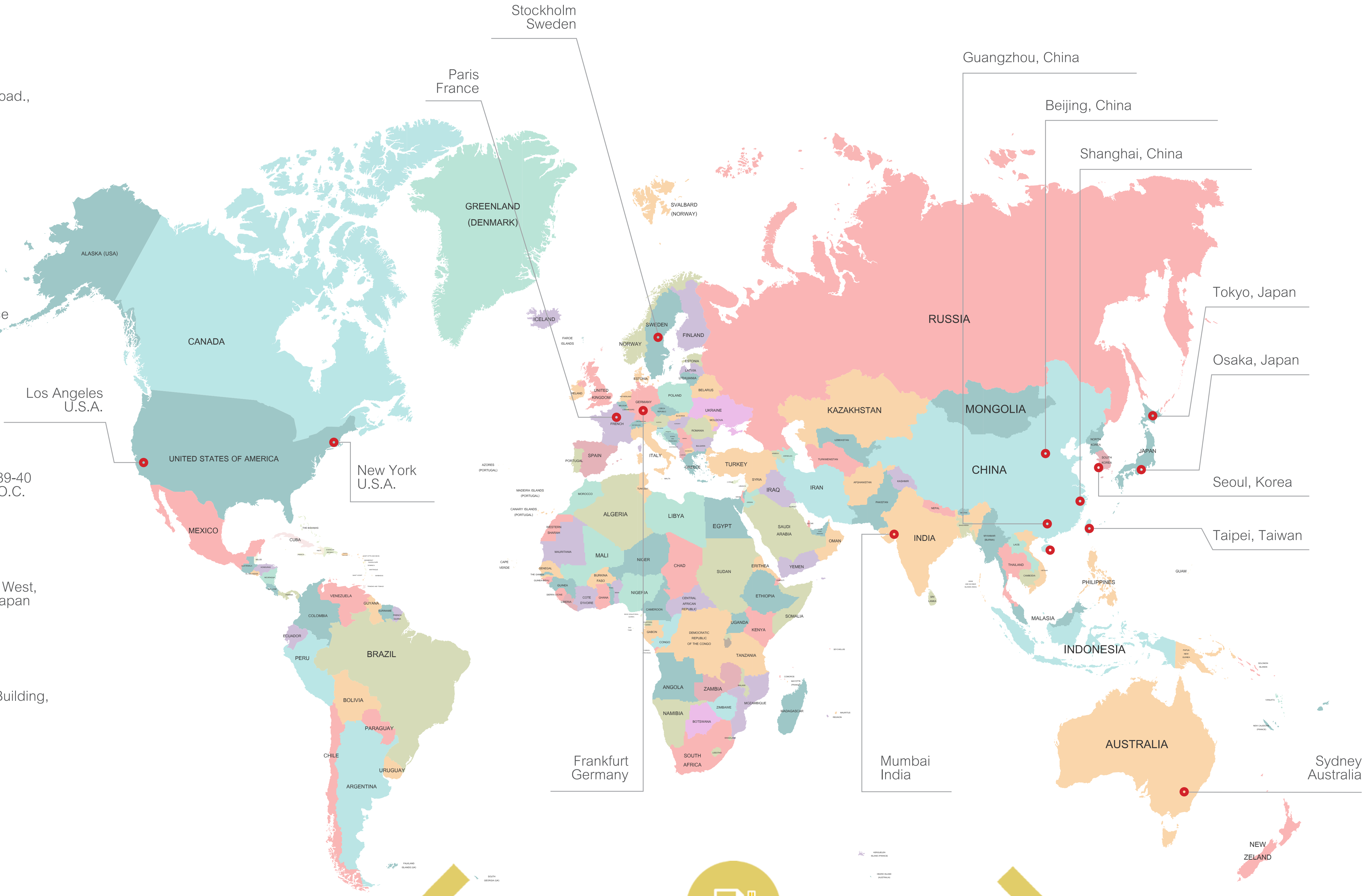

Overseas Offices

MUMBAI
Thailand Board of Investment, Mumbai Office
Express Tower, 12th Floor, Barrister Rajni Patel Marg,
Nariman Point, Mumbai, Maharashtra 400021
Tel: +(91 22) 2204 1589-90
Fax: +(91 22) 2282 1071
E-mail: mumbai@boi.go.th

NEW YORK
Thailand Board of Investment, New York Office
7 World Trade Center, 34th Floor. Suite F,
250 Greenwich Street, New York, New York 10007, U.S.A.
Tel: +1 (0) 212 422 9009
Fax: +1 (0) 212 422 9119
E-mail: nyc@boi.go.th
Website: www.thinkasiainvestthailand.com

LOS ANGELES
Thailand Board of Investment, Los Angeles Office
Royal Thai Consulate-General, 611 North Larchmont
Boulevard, 3rd Floor, Los Angeles CA 90004, U.S.A.
Tel: +1 (0) 323 960 1199
Fax: +1 (0) 323 960 1190
E-mail: boila@boi.go.th

FRANKFURT
Thailand Board of Investment, Frankfurt Office
Investment Section, Royal Thai Consulate-General
Bethmannstraße 58, 5.OG 60311 Frankfurt am Main,
Federal Republic of Germany
Tel: +49 (069) 9291 230
Fax: +49 (069) 9291 2320
E-mail: fra@boi.go.th

PARIS
Thailand Board of Investment, Paris Office
Ambassade Royale de Thaïlande
8, Rue Greuze, 75116 Paris, France
Tel: +(33 1) 5690 2600
Fax: +(33 1) 5690 2602
E-mail: par@boi.go.th

STOCKHOLM
Thailand Board of Investment, Stockholm Office
Stureplan 4C 4th Floor, 114 35 Stockholm, Sweden
Tel: +46 (0) 8463 1158
+46 (0) 8463 1174-75
Fax: +46 (0) 8463 1160
E-mail: stockholm@boi.go.th

SYDNEY
Thailand Board of Investment, Sydney Office
Suite 101, Level 1, 234 George Street, Sydney
New South Wales 2000, Australia
Tel: +61 2 9252 4884
+61 2 9252 4882
E-mail: sydney@boi.go.th

คณะทำงานจัดทำหนังสือ 50 ปี
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

นายนฤตม์ เทอดสถีรศักดิ์	ประธานคณะทำงาน
นางสาวกาญจนา นพพันธ์	คณะทำงาน
นายสถาปนา พรหมบุญ	คณะทำงาน
นางสาวอุษณีย์ กิ่นเกาะแก้ว	คณะทำงาน
นางสาววันทนา ทาตาล	คณะทำงาน
นางสาวสุนันทา อักขระกิจ	คณะทำงาน
นายวุฒิชัย ภิสัชเพ็ญ	คณะทำงาน
นายสุทธิเกตติ์ ทัดพิทักษ์กุล	คณะทำงานและเลขานุการ
นางสาวสุวิดา ธัญวงษ์	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
นางสาวณัฐวีณ์ ทวีพงศภัทร์	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
นางสาววรกานต์ แซ่ลิ่ม	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
นางสาวอิสริยา เฉลิมศิริ	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ

ขอขอบคุณ

นายพลพัฒน์ นภาวรานนท์
นายธรรมรัตน์ รัตนพันธ์
นางสาวนันทนาฏ กฤษณจินดา
นางสาวสุดารัตน์ พงษ์พิทักษ์
นายศิรพันธ์ ยงวัฒนานันท์
นางสาวฑิมภ์พร ประสิทธิ์ไพศาล
นางสาวชุติมา ดำแก้ว

และเจ้าหน้าที่บีโอไอทุกท่าน

BOI 50 Anniversary

พิมพ์บนกระดาษกรีนแม็ท 125 แกรม ที่ผลิตจาก 40% Farmed Tree 60% EcoFiber by SCG Paper

เจ้าของ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
สำนักงานใหญ่ เลขที่ 555 ถนนวิภาวดี-รังสิต
จตุจักร กรุงเทพฯ 10900
โทร. (+66) 2553 8111
โทรสาร. (+66) 2553 8222
www.boi.go.th

จัดทำโดย บริษัท หัวใหญ่ จำกัด
เลขที่ 22/17 ลาดพร้าว 23 จันทรเกษม
จตุจักร กรุงเทพฯ 10900
โทร. (+66) 2938 2993, (+668) 5142 6470
โทรสาร. (+66) 2938 2994
www.huayai.com

พิมพ์โดย บริษัท ที.เค.เอส. เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน)
เลขที่ 30/88 หมู่ที่ 1 ต.โคกขาม
อ.เมืองสมุทรสาคร จ.สมุทรสาคร 74000

ภาพประกอบ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
Pic by Neil Palmer (CIAT). (P.83, P.86 - 87)
www.flickr.com/photos/drflint (P.71, P.154)
www.pixabay.com

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
Office of the Board of Investment

OFFICE OF THE BOARD OF INVESTMENT
Head Office: 555 Vibhavadi-Rangsit Rd.,
Chatuchak, Bangkok 10900, Thailand
Tel.: (+66) 2553 8111, Fax: (+66) 2553 8222
Website: http://www.boi.go.th
E-Mail: head@boi.go.th